ESEKÍEL

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38
39 40 41 42 43 44 45 46 47 48

KAFLA 1

Á þrítugasta árinu, í fjórða mánuðinum, hinn fimmta dag mánaðarins, þá er ég var á
meðal hinna herleiddu við Kebarfljótið, opnaðist himinninn og ég sá guðlegar sýnir.
2 Fimmta dag mánaðarins, það var fimmta árið eftir að Jójakín konungur var burt fluttur,
3 þá kom orð Drottins til Esekíels Búsísonar prests í Kaldealandi við Kebarfljótið, og hönd
Drottins kom þar yfir hann.
4 Ég sá, og sjá: Stormvindur kom úr norðri og ský mikið og eldur, sem hnyklaðist saman,
og stóð af því bjarmi umhverfis, og út úr honum sást eitthvað, sem glóði eins og lýsigull.
5 Út úr honum sáust myndir af fjórum verum. Og þetta var útlit þeirra: Mannsmynd var á
þeim.
6 Hver þeirra hafði fjórar ásjónur og hver þeirra hafði fjóra vængi.
7 Fætur þeirra voru keipréttir og iljarnar sterklegar eins og kálfsiljar, og þeir blikuðu eins og
skyggður eir.
8 Og undir vængjum þeirra á hliðunum fjórum voru mannshendur.
9 Vængir þeirra lágu hver upp að öðrum, og ásjónur þeirra fjögurra sneru sér ekki við, er
þær gengu, heldur gekk hver beint af augum fram.
10 Ásjónur þeirra litu svo út: Mannsandlit að framan, ljónsandlit hægra megin á þeim
fjórum, nautsandlit vinstra megin á þeim fjórum og arnarandlit á þeim fjórum aftanvert.
11 Og vængir þeirra voru þandir upp á við. Hver þeirra hafði tvo vængi, sem voru tengdir
saman, og tvo vængi, sem huldu líkami þeirra.
12 Og þær gengu hver fyrir sig beint af augum fram, þær gengu þangað, sem andinn vildi
fara, þær snerust eigi við í göngunni.
13 Milli veranna var að sjá sem eldsglæður brynnu. Það var eins og blys færu aftur og fram
milli veranna, og bjarma lagði af eldinum og út frá eldinum gengu leiftur.
14 Og verurnar hlupu fram og aftur eins og glampi af leiftri.
15 Enn fremur sá ég, og sjá: Eitt hjól stóð á jörðinni hjá hverri af verunum fjórum.
16 Og hjólin voru á að líta eins og þegar blikar á krýsolít, og öll fjögur voru þau samlík og
þannig gjörð, sem eitt hjólið væri innan í öðru hjóli.
17 Þau gengu til allra fjögurra hliða, þau snerust eigi, er þau gengu.
18 Og hjólbaugar þeirra - þeir voru háir og ógurlegir - hjólbaugar þeirra voru alsettir augum
allt umhverfis á þeim fjórum.

19 Og þegar verurnar gengu, þá gengu og hjólin við hliðina á þeim, og þegar verurnar hófu
sig frá jörðu, þá hófu og hjólin sig.
20 Þangað sem andinn vildi fara, þangað gengu þær, og hjólin hófust upp samtímis þeim,
því að andi veranna var í hjólunum.
21 Þegar þær gengu, gengu þau einnig, þegar þær stóðu kyrrar, stóðu þau og kyrr, og
þegar þær hófust frá jörðu, hófust og hjólin samtímis þeim, því að andi verunnar var í
hjólunum.
22 Uppi yfir höfðum veranna var því líkast sem hvelfing væri, blikandi sem kristall. Þandist
hún út uppi yfir höfðum þeirra.
23 Og undir hvelfingunni voru vængir þeirra út þandir hver á móti öðrum, og hver þeirra
hafði tvo vængi, sem huldu líkami þeirra.
24 Ég heyrði vængjaþyt þeirra, eins og nið mikilla vatna, sem þrumu hins Almáttka, er þær
gengu, gnýrinn og hávaðinn var sem gnýr í herbúðum. Þegar þær stóðu kyrrar, létu þær
vængina síga.
25 En þytur var uppi yfir hvelfingunni, sem var yfir höfðum þeirra, þegar þær stóðu kyrrar,
létu þær vængina síga.
26 En uppi yfir hvelfingunni, sem var yfir höfðum þeirra, var að sjá sem safírsteinn væri, í
lögun sem hásæti, og þar uppi á hásætinu, sem svo sýndist, var mynd nokkur í mannslíki.
27 Sú mynd þótti mér því líkust sem glóandi lýsigull væri þar neðan frá, sem mér þótti
mittið vera og upp eftir, en ofan frá því, sem mér þótti mittið vera, og niður eftir þótti mér
hún álits sem eldur, og umhverfis hana var bjarmi.
28 Bjarminn umhverfis var tilsýndar líkur boga þeim, sem í skýjum stendur, þegar rignir.
Þannig var ímynd dýrðar Drottins á að líta. Og er ég sá hana, féll ég fram á ásjónu mína,
og ég heyrði rödd einhvers, sem talaði.

KAFLA 2

Hann sagði við mig: "Þú mannsson, statt á fætur, að ég megi tala við þig."
2 Þá kom andi í mig, er hann talaði þannig til mín, sem reisti mig á fætur, og ég heyrði til
þess, er við mig talaði.
3 Og hann sagði við mig: "Þú mannsson, ég ætla að senda þig til Ísraelsmanna, til hinna
fráhorfnu, þeirra er mér hafa gjörst fráhverfir. Þeir og feður þeirra hafa rofið trúna við mig
allt fram á þennan dag.
4 Ég sendi þig til þeirra, sem eru þrjóskir á svip og harðir í hjarta, og þú skalt segja við þá:
‚Svo segir Drottinn Guð!'
5 Og hvort sem þeir hlýða á það eða gefa því engan gaum - því að þeir eru þverúðug
kynslóð - þá skulu þeir vita, að spámaður er á meðal þeirra.
6 En þú, mannsson, skalt ekki hræðast þá og ekki óttast orð þeirra, þótt netlur og þyrnar
séu hjá þér og þótt þú búir meðal sporðdreka. Orð þeirra skalt þú ekki óttast og ekki
skelfast fyrir augliti þeirra, því að þeir eru þverúðug kynslóð.
7 Heldur skalt þú tala orð mín til þeirra, hvort sem þeir hlýða á þau eða gefa þeim engan
gaum, því að þeir eru þverúðin einber.
8 En þú, mannsson, heyr þú það, er ég tala til þín! Ver þú eigi einber þverúð, eins og hin
þverúðuga kynslóð. Lúk upp munni þínum og et það, er ég fæ þér."

9 Ég sá þá, að hönd var út rétt móti mér. Í henni var bókrolla.

10 Og hann rakti hana sundur fyrir mér, og var hún rituð bæði utan og innan, og voru á hana rituð harmljóð, andvörp og kveinstafir.

KAFLA 3

Og hann sagði við mig: "Mannsson, et bókrollu þessa, far síðan og tala til Ísraelsmanna!"

2 Þá upplauk ég munni mínum, en hann fékk mér bókrolluna að eta

3 og sagði við mig: "Þú mannsson, þú skalt renna henni niður í magann og fylla kvið þinn með bókrollu þeirri, er ég fæ þér." Og ég át hana og var hún í munni mér sæt sem hunang.

4 Þá sagði hann við mig: "Þú mannsson, far nú til Ísraelsmanna og tala mínum orðum til þeirra.

5 Því að þú ert ekki sendur til fólks, er mæli á torskilda tungu,

6 eigi til margra þjóða, er þú skilur eigi, heldur hefi ég sent þig til Ísraelsmanna. Þeir geta skilið þig.

7 En Ísraelsmenn munu eigi vilja hlýða á þig, því að þeir vilja eigi hlýða á mig, því að allir Ísraelsmenn hafa hörð enni og þverúðarfull hjörtu.

8 Sjá, ég gjöri andlit þitt hart, eins og andlit þeirra, og enni þitt hart, eins og enni þeirra,

9 ég gjöri enni þitt sem demant, harðara en klett. Þú skalt eigi óttast þá, né skelfast fyrir augliti þeirra, því að þeir eru þverúðug kynslóð."

10 Og hann sagði við mig: "Þú mannsson, hugfest þér öll orð mín, þau er ég til þín tala, og lát þau þér í eyrum loða.

11 Far síðan til hinna herleiddu, til samlanda þinna, og tala til þeirra og seg við þá: ‚Svo segir Drottinn Guð!' hvort sem þeir svo hlýða á það eða gefa því engan gaum."

12 Þá hóf andinn mig upp, en að baki mér heyrði ég dunur af miklum landskjálfta, er dýrð Drottins hófst upp af stað sínum,

13 svo og þyt af vængjum veranna, er snertu hver aðra, og hark frá hjólunum samtímis og dunur af miklum landskjálfta.

14 Og andinn hóf mig upp og hreif mig burt, og ég hélt af stað hryggur og í mikilli geðshræring, og hönd Drottins lá þungt á mér.

15 Og ég kom til hinna herleiddu í Tel Abíb við Kebarfljótið, þar er þeir bjuggu, og ég sat þar sjö daga utan við mig meðal þeirra.

16 Að liðnum sjö dögum kom orð Drottins til mín, svohljóðandi:

17 "Mannsson, ég hefi skipað þig varðmann yfir Ísrael. Þegar þú heyrir orð af mínum munni, skalt þú vara þá við í mínu nafni.

18 Ef ég segi við hinn óguðlega: ‚Þú skalt deyja!' og þú varar hann ekki við og segir ekkert til þess að vara hinn óguðlega við óguðlegri breytni hans, til þess að bjarga lífi hans, þá mun hinn óguðlegi að vísu deyja fyrir misgjörð sína, en blóðs hans mun ég krefja af þinni hendi.

19 En varir þú hinn óguðlega við og snúi hann sér þó ekki frá guðleysi sínu og óguðlegri breytni sinni, þá mun hann deyja fyrir misgjörð sína, en þá hefir þú frelsað sál þína.

20 Ef hins vegar ráðvandur maður snýr sér frá ráðvendni sinni og fremur ranglæti, og ég legg fótakefli fyrir hann, svo að hann deyr, hafir þú þá eigi varað hann við, þá mun hann deyja fyrir synd sína, og ráðvendni sú, er hann hafði sýnt, eigi til álita koma, en blóðs hans mun ég krefja af þinni hendi.

21 En varir þú hinn ráðvanda við syndinni, og hann, hinn ráðvandi, syndgar þá ekki, þá
mun hann lífi halda, af því að hann var varaður við, og hefir þú þá frelsað sál þína."
22 Hönd Drottins kom þar yfir mig, og hann sagði við mig: "Statt upp, gakk ofan í dalinn,
þar vil ég tala við þig."
23 Þá stóð ég upp og gekk niður í dalinn, og sjá, þar stóð dýrð Drottins, sú hin sama, er ég
hafði séð við Kebarfljótið. Þá féll ég fram á ásjónu mína.
24 Og í mig kom andi, sem reisti mig á fætur, og hann talaði til mín og sagði við mig: "Far
og loka þig inni í húsi þínu.
25 Og sjá, þú mannsson, menn munu leggja bönd á þig og fjötra þig með þeim, til þess að
þú getir eigi gengið út og inn meðal þeirra.
26 Og tungu þína mun ég láta loða við góm þér, svo að þú verðir orðlaus og náir ekki að
hirta þá með aðfinningum, því að þeir eru þverúðug kynslóð.
27 En þegar ég tala við þig, mun ég ljúka upp munni þínum, og þú skalt segja við þá: ‚Svo
segir Drottinn Guð!' Hver sem heyra vill, hann heyri, og hver sem ekki vill gefa því gaum,
hann leiði það hjá sér, því að þeir eru þverúðug kynslóð."

KAFLA 4

Þú mannsson, tak þér tigulstein, legg hann fyrir framan þig og drag þar upp borg, sem sé
Jerúsalem.
2 Og reis þú hervirki gegn henni og hlað víggarð gegn henni. Hleyp upp jarðhrygg gegn
henni, skipa hersetuliði um hana og set víghrúta umhverfis hana.
3 Og tak þér járnplötu og set hana sem járnvegg milli þín og borgarinnar. Snú því næst
andliti þínu gegn henni, svo að hún komist undir hersetu og þú sitjir um hana. Þetta skal
vera Ísraelsmönnum tákn.
4 En legg þú þig á vinstri hliðina og tak á þig misgjörð Ísraels húss. Alla þá daga, er þú
liggur á henni, skalt þú bera misgjörð þeirra.
5 Og tel ég þér misgjörðarár þeirra til jafnmargra daga, - þrjúhundruð og níutíu daga -, og
þannig skalt þú bera misgjörð Ísraels húss.
6 Og þegar þú hefir fullnað þessa daga, þá skalt þú leggjast á hægri hliðina hið annað sinn
og bera misgjörð Júda húss, fjörutíu daga. Tel ég þér dag fyrir ár hvert.
7 Og þú skalt snúa andliti þínu og nöktum armlegg þínum gegn umsátri Jerúsalem, og þú
skalt spá í gegn henni.
8 Og sjá, ég legg bönd á þig, svo að þú skalt ekki ná að snúa þér af einni hlið á aðra, uns
þú hefir af lokið umsátursdögum þínum.
9 En tak þér hveiti, bygg, baunir, linsubaunir, hirsi og speldi. Lát það allt í eitt ker og gjör
þér brauð af. Skalt þú hafa það til matar allan þann tíma, er þú liggur á hliðinni.
10 Og vega skal þér mat þinn, þann er þú neytir, tuttugu sikla á dag. Skalt þú neyta hans á
ákveðnum tíma einu sinni á dag.
11 Mæla skal þér og vatn að drekka, sjöttung hínar í hvert sinn. Skalt þú drekka það á
ákveðnum tíma einu sinni á dag.
12 Skalt þú eta það sem byggkökur, og þær skaltu baka við mannaþrekk fyrir augum
þeirra.
13 Og Drottinn sagði: "Svo munu Ísraelsmenn eta brauð sitt óhreint hjá þjóðum þeim, er ég
rek þá til."
14 Þá sagði ég: "Æ, Drottinn Guð! Sjá, ég hefi aldrei saurgað mig, og allt í frá barnæsku

minni og fram á þennan dag hefi ég aldrei etið það, er sjálfdautt væri eða dýrrifið, og óhreint kjöt hefi ég aldrei lagt mér til munns."

15 Þá sagði hann við mig: "Sjá þú, ég leyfi þér að hafa nautatað í stað mannaþrekks. Við það skalt þú gjöra brauð þitt."

16 Og hann sagði við mig: "Þú mannsson, sjá, ég brýt sundur staf brauðsins í Jerúsalem, og þeir skulu eta brauðið eftir skammti og með angist, og vatnið skulu þeir drekka eftir mæli og með skelfingu,

17 til þess að þá skorti brauð og vatn og þeir skelfist hver með öðrum og veslist upp vegna misgjörðar sinnar."

KAFLA 5

Þú, mannsson, tak þér hvasst sverð. Skalt þú hafa það fyrir rakhníf og lát það ganga um höfuð þitt og vanga. Tak síðan vog og skipt hárinu í sundur.

2 Einn þriðjunginn skalt þú í eldi brenna í miðri borginni, þá er umsátursdagarnir eru liðnir, annan þriðjunginn skalt þú taka og slá með sverði hringinn í kringum hann, og síðasta þriðjungnum skalt þú dreifa út í vindinn, og ég mun vera á hælum þeim með brugðnu sverði.

3 Því næst skalt þú taka fáein hár og binda þau í skikkjulaf þitt.

4 Og af þeim skalt þú enn taka nokkur og kasta þeim á eld og brenna þau á eldi. Þaðan mun eldur koma yfir allt Ísraels hús. Og seg við allt Ísraels hús:

5 "Svo segir Drottinn Guð: Þetta er Jerúsalem, sem ég hefi sett mitt á meðal þjóðanna og lönd umhverfis hana.

6 En hún hefir sett sig upp á móti lögum mínum með meira guðleysi en heiðnu þjóðirnar og móti boðorðum mínum meir en löndin, sem umhverfis hana eru, því að þeir hafa hafnað lögum mínum og eigi breytt eftir boðorðum mínum.

7 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Af því að þér hafið verið þrjóskari en heiðnu þjóðirnar, sem umhverfis yður búa, eigi breytt eftir boðorðum mínum, né haldið lög mín, og jafnvel ekki farið eftir lögum heiðnu þjóðanna, sem umhverfis yður eru,

8 fyrir því segir Drottinn Guð svo: Sjá, nú vil ég rísa gegn þér og framkvæma dóma í þér miðri í augsýn þjóðanna.

9 Og ég vil gjöra þér það, sem ég aldrei hefi áður gjört og mun ekki hér eftir gjöra, vegna svívirðinga þinna.

10 Þess vegna skulu í þér feður eta börn sín og börnin feður sína, og ég vil framkvæma dóma á þér og dreifa leifum þínum í allar áttir.

11 Fyrir því, svo sannarlega sem ég lifi, segir Drottinn Guð: Af því að þú hefir saurgað helgidóm minn með öllum viðurstyggðum þínum og öllum svívirðingum þínum, þá vil ég einnig útskúfa þér, ekki líta þig vægðarauga og ekki sýna neina meðaumkun.

12 Einn þriðjungurinn af þér skal deyja af drepsótt og verða hungurmorða í þér miðri, annar þriðjungurinn skal fyrir sverði falla umhverfis þig, og síðasta þriðjungnum skal ég tvístra í allar áttir, og ég mun vera á hælum þeim með brugðnu sverði.

13 Og ég skal úthella allri reiði minni og láta heift mína hvíla yfir þeim, og ég skal hefna mín. Þeir skulu þá sanna, að ég, Drottinn, hefi talað þetta í afbrýði minni, þá er ég næ að úthella heift minni yfir þá.

14 Og ég skal gjöra þig að auðn og að háðung meðal þjóðanna, sem umhverfis þig búa, já, í augum allra, sem fram hjá ganga.

15 Og þú skalt verða að háðung og spotti, til viðvörunar og skelfingar þjóðunum, sem

umhverfis þig búa, þá er ég í reiði og heift læt dóma yfir þig ganga og með áköfum refsingum. Ég, Drottinn, hefi talað það.

16 Þegar ég hleypi á þá hungursins skæðu og eyðileggjandi örvum, þær er ég mun senda yður til að tortíma yður, og ég magna hungrið meðal yðar, þá mun ég sundurbrjóta staf brauðsins fyrir yður

17 og senda í móti yður hungur og óargadýr til þess að gjöra yður barnlausa, og drepsótt og blóðsúthelling skal geisa hjá þér, og ég skal hafa sverðið á lofti yfir þér. Ég, Drottinn, hefi talað það."

KAFLA 6

Orð Drottins kom til mín svohljóðandi:

2 "Þú mannsson, snú þú augliti þínu gegn Ísraels fjöllum og spá í móti þeim

3 og seg: Þér Ísraels fjöll, heyrið orð Drottins Guðs! Svo talar Drottinn Guð til fjallanna og hæðanna, til hvammanna og dalanna: Sjá, ég læt sverðið koma yfir yður og eyði fórnarhæðum yðar.

4 Ölturu yðar skulu í eyði lögð verða og sólsúlur yðar brotnar, og vegnum mönnum yðar mun ég kasta niður fyrir framan skurðgoð yðar,

5 og ég mun varpa hræjum Ísraelsmanna fyrir skurðgoð þeirra og dreifa beinum yðar umhverfis ölturu yðar.

6 Svo langt sem byggð yðar nær, skulu borgirnar í eyði liggja og fórnarhæðirnar standa gjöreyddar, til þess að ölturu yðar séu niður brotin og í rústum, skurðgoð yðar sundurbrotin og að engu gjörð, sólsúlur yðar mölvaðar og handaverk yðar afmáð.

7 Og menn skulu vegnir í val falla yðar á meðal, til þess að þér viðurkennið, að ég er Drottinn.

8 En ég læt nokkra yðar komast undan sverðinu til annarra þjóða, og þegar yður hefur verið dreift um löndin,

9 munu þeir, sem undan komust, minnast mín meðal þjóðanna, þangað sem þeir voru herleiddir, þegar ég hefi beygt þeirra blótfíknu hjörtu, sem gjörðust mér fráhverf, og þeirra blótfúsu augu, sem mæna eftir skurðgoðunum, og þá mun þeim bjóða við sjálfum sér vegna illverka þeirra, er þeir hafa framið með öllum svívirðingum sínum.

10 Og þá munu þeir við kannast, að ég, Drottinn, hefi ekki talað þar um neinum hégómaorðum, að láta þá rata í þessa ógæfu."

11 Svo segir Drottinn Guð: "Slá þú saman höndum þínum, stappa niður fæti þínum og kalla ‚vei' yfir öllum svívirðingum Ísraels húss, því að þeir munu falla fyrir sverði, hungri og drepsótt.

12 Sá sem fjær er, skal af drepsótt deyja, og sá sem nær er, fyrir sverði falla, og sá sem eftir er og bjargast hefir, skal deyja af hungri, og ég vil úthella allri heift minni yfir þá.

13 Og þér skuluð viðurkenna, að ég er Drottinn, þegar valkestirnir liggja mitt á meðal skurðgoðanna, kringum ölturu þeirra á hverri hárri hæð, á öllum fjallhnjúkum, undir hverju grænu tré og undir hverri laufgaðri eik, þar er þeir færðu öllum skurðgoðum sínum þægilegan ilm.

14 Og ég vil rétta út hönd mína í móti þeim og gjöra landið að auðn og öræfum frá eyðimörkinni allt norður að Ribla, alls staðar þar sem þeir búa, og þeir skulu viðurkenna, að ég er Drottinn."

KAFLA 7

Orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "En þú, mannsson, seg: Svo talar Drottinn Guð til Ísraelslands: Endir kemur, endirinn
kemur yfir fjórar álfur landsins.

3 Nú kemur endirinn yfir þig, og ég sendi reiði mína móti þér og dæmi þig eftir hegðun
þinni og læt allar svívirðingar þínar niður á þér koma.

4 Og ég skal ekki líta þig vægðarauga og enga meðaumkun sýna, heldur láta hegðun þína
koma niður á þér, og svívirðingar þínar skulu vera mitt á meðal þín, og þannig skuluð þér
viðurkenna, að ég er Drottinn.

5 Svo segir Drottinn Guð: Ógæfa, já ógæfa kemur!

6 Endir kemur, endirinn kemur, hann er að vakna gegn þér, sjá, hann kemur!

7 Örlögin koma yfir þig, íbúi landsins, tíminn kemur, dagurinn er nálægur, dagur skelfingar,
en ekki fagnaðarláta á fjöllunum.

8 Nú úthelli ég bráðum heift minni yfir þig og læt alla reiði mína yfir þig dynja, ég dæmi þig
eftir hegðun þinni og læt allar svívirðingar þínar niður á þér koma.

9 Og ég skal ekki líta þig vægðarauga og enga meðaumkun sýna, heldur láta hegðun þína
koma niður á þér, og svívirðingar þínar skulu vera mitt á meðal þín, og þannig skuluð þér
viðurkenna, að ég, Drottinn, er sá sem tyftar.

10 Sjá, þarna er dagurinn, sjá, hann kemur. Kórónan sprettur fram, sprotinn blómgast,
drambsemin þróast.

11 Ofbeldið rís upp sem vöndur á ranglætið. Ekkert verður eftir af þeim, ekkert af skrauti
þeirra og ekkert af auðæfum þeirra, dýrð þeirra er öll úti.

12 Tíminn kemur, dagurinn nálgast. Kaupandinn fagni ekki og seljandinn syrgi ekki, því að
reiði mín er upptendruð gegn öllu skrauti landsins.

13 Því að seljandinn mun ekki aftur að seldu komast og kaupandinn mun ekki halda hinu
keypta.

14 Menn blása í hornið og búa allt út, en enginn fer í orustuna, því að reiði mín er
upptendruð gegn öllum auðæfum hennar.

15 Sverðið úti, og hungrið og drepsóttin inni. Sá sem er á akri skal fyrir sverði falla og
þeim, sem innan borgar er, skal hungur og drepsótt eyða.

16 Komist nokkrir af þeim undan, munu þeir vera á fjöllunum, eins og daladúfurnar, sem
allar kurra, - hver og einn vegna misgjörðar sinnar.

17 Allar hendur munu verða lémagna og öll kné leysast sundur og verða að vatni.

18 Og þeir munu gyrðast hærusekk, og skelfing mun hylja þá. Skömm mun sitja á hverju
andliti, og hvert höfuð vera sköllótt.

19 Silfri sínu munu þeir varpa út á strætin, og gull þeirra mun vera þeim sem saur. Silfur
þeirra og gull fær eigi frelsað þá á reiðidegi Drottins. Þeir munu eigi seðja með því hungur
sitt né fylla með því kvið sinn, því að það varð þeim fótakefli til hrösunar.

20 Sínu dýrlega skrauti varði þjóðin til dramblætis, og þeir gjörðu af því svívirðilegar
líkneskjur, viðurstyggðir sínar. Fyrir því gjöri ég það í augum þeirra sem saur.

21 Og ég skal selja það útlendingum í hendur að herfangi og hinum óguðlegustu mönnum
á jörðunni að ránsfeng, og þeir skulu vanhelga það.

22 Og ég skal snúa augliti mínu frá þeim, og þá munu menn vanhelga kjörgrip minn, og
ræningjar skulu brjótast inn í hann og vanhelga hann.

23 Bú þú til fjötur, því að landið er fullt af blóðskuld og borgin er full af ofbeldisverkum.

24 Og ég mun stefna hingað hinum verstu heiðingjum. Þeir skulu kasta eign sinni á hús
þeirra, og ég mun gjöra enda á hinu ofmetnaðarfulla valdi þeirra, og helgidómar þeirra
skulu verða vanhelgaðir.

25 Angist kemur, og þeir munu hjálpar leita, en enga fá.

26 Eitt óhappið fylgir öðru, og hver ótíðindin koma á fætur öðrum. Þá munu þeir beiðast
vitrunar af spámanni, og þá mun leiðbeiningin vera horfin frá prestunum og ráðin frá
öldungunum.

27 Konungurinn mun syrgja og landshöfðinginn klæðast skelfingu og hendur landslýðsins
verða magnþrota af hræðslu. Eftir breytni þeirra mun ég með þá fara og dæma þá eftir
verðleikum þeirra, og þeir skulu viðurkenna, að ég er Drottinn."

KAFLA 8

Það var á sjötta ári, fimmta dag hins sjötta mánaðar, þá er ég sat í húsi mínu, og
öldungar Júda sátu frammi fyrir mér, að hönd Drottins Guðs kom þar yfir mig.

2 Og ég sá, og sjá, þar var mynd, ásýndum sem maður. Þar í frá, sem mér þóttu lendar
hans vera, og niður eftir, var eins og eldur, en frá lendum hans og upp eftir var að sjá sem
bjarma, eins og ljómaði af lýsigulli.

3 Og hann rétti út líkast sem hönd væri og tók í höfuðhár mitt, og andinn hóf mig upp milli
himins og jarðar og flutti mig til Jerúsalem í guðlegri sýn, að dyrum innra hliðsins, er snýr
mót norðri, þar er líkansúlan stóð, sú er vakti afbrýði Drottins.

4 Og sjá, þar var dýrð Ísraels Guðs, alveg eins og í sýn þeirri, er ég hafði séð í dalnum.

5 Hann sagði við mig: "Mannsson, hef upp augu þín og lít í norðurátt!" Og ég hóf upp augu
mín og leit í norðurátt. Stóð þá þessi líkansúla, sem afbrýði vakti, norðan megin við
altarishliðið, rétt þar sem inn er gengið.

6 Og hann sagði við mig: "Mannsson, sér þú, hvað þeir eru að gjöra? Miklar svívirðingar
eru það, sem Ísraelsmenn hafa hér í frammi, svo að ég verð að vera fjarri helgidómi
mínum, en þú munt enn sjá miklar svívirðingar."

7 Hann leiddi mig að dyrum forgarðsins. Og er ég leit á, var þar gat eitt á veggnum.

8 Og hann sagði við mig: "Mannsson, brjót þú gat í gegnum vegginn." Og er ég braut gat í
gegnum vegginn, þá voru þar dyr.

9 Og hann sagði við mig: "Gakk inn og sjá hinar vondu svívirðingar, sem þeir hafa hér í
frammi."

10 Ég gekk inn og litaðist um. Voru þar ristar allt umhverfis á vegginn alls konar myndir
viðbjóðslegra orma og skepna og öll skurðgoð Ísraelsmanna.

11 Og þar voru sjötíu menn af öldungum Ísraels húss og Jaasanja Safansson mitt á meðal
þeirra svo sem forstjóri þeirra, og hélt hver þeirra á reykelsiskeri í hendi sér og sté þar upp
af ilmandi reykelsismökkur.

12 Og hann sagði við mig: "Hefir þú séð, mannsson, hvað öldungar Ísraels húss hafast að
í myrkrinu, hver í sínum myndaherbergjum? Því að þeir hugsa: ‚Drottinn sér oss ekki,
Drottinn hefir yfirgefið landið.'"

13 Því næst sagði hann við mig: "Þú munt enn sjá miklar svívirðingar, er þeir hafa í
frammi."

14 Hann leiddi mig að dyrunum á norðurhliði musteris Drottins. Þar sátu konurnar, þær er
grétu Tammús.

15 Og hann sagði við mig: "Sér þú það, mannsson? Þú munt enn sjá svívirðingar, sem

meiri eru en þessar."

16 Hann leiddi mig inn í innra forgarð húss Drottins, og voru þá þar fyrir dyrum musteris
Drottins, milli forsalsins og altarisins, um tuttugu og fimm menn. Sneru þeir bökum við
musteri Drottins, en ásjónum sínum í austur, og tilbáðu sólina í austri.

17 Og hann sagði við mig: "Sér þú það, mannsson? Nægir Júdamönnum það eigi að hafa í
frammi þær svívirðingar, sem þeir hér fremja, þó að þeir ekki þar á ofan fylli landið með
glæp og reiti mig hvað eftir annað til reiði? Sjá, hversu þeir halda vöndlinum upp að nösum
sér.

18 Fyrir því vil ég og fara mínu fram í reiði: Ég vil ekki líta þá vægðarauga og enga
meðaumkun sýna. Og þótt þeir þá kalli hárri röddu í eyru mín, þá mun ég ekki heyra þá."

KAFLA 9

Þessu næst kallaði hann hárri röddu í eyru mín: "Refsingar borgarinnar nálgast!"

2 Þá komu sex menn frá efra hliðinu, sem snýr í norður, og hafði hver þeirra
eyðingarverkfæri í hendi sér, og meðal þeirra var einn maður, sem var líni klæddur og
hafði skriffæri við síðu sér. Þeir komu og námu staðar hjá eiraltarinu.

3 Dýrð Ísraels Guðs hafði hafið sig frá kerúbunum, þar sem hún hafði verið, yfir að
þröskuldi hússins. Og hann kallaði á línklædda manninn, sem hafði skriffærin við síðu sér.

4 Og Drottinn sagði við hann: "Gakk þú mitt í gegnum borgina, mitt í gegnum Jerúsalem,
og set merki á enni þeirra manna, sem andvarpa og kveina yfir öllum þeim svívirðingum,
sem framdar eru inni í henni."

5 En til hinna mælti hann að mér áheyrandi: "Farið á eftir honum um borgina og höggvið
niður, lítið engan vægðarauga og sýnið enga meðaumkun.

6 Öldunga og æskumenn, meyjar og börn og konur skuluð þér brytja niður, en engan
mann skuluð þér snerta, sem merkið er á. Og takið fyrst til hjá helgidómi mínum!" Og þeir
tóku fyrst til á öldungum þeim, sem voru fyrir framan musterið.

7 Og hann sagði við þá: "Horfið ekki í að saurga musterið og fyllið strætin vegnum
mönnum. Gangið nú út!" Þeir gengu þá út og hjuggu niður mannfólkið í borginni.

8 Meðan þeir brytjuðu niður, féll ég fram á ásjónu mína, kallaði og sagði: "Æ, Drottinn
Guð, ætlar þú að gjöreyða öllum eftirleifum Ísraels, þar sem þú eys út reiði þinni yfir
Jerúsalem?"

9 Þá sagði hann við mig: "Misgjörð Ísraelsmanna og Júdamanna er afskaplega mikil, og
landið er fullt af blóðugu ranglæti og borgin er full af ofbeldisverkum, því að þeir segja:
‚Drottinn hefir yfirgefið landið' og ‚Drottinn sér það ekki.'

10 Fyrir því skal ég heldur ekki líta þá vægðarauga og enga meðaumkun sýna. Ég læt
athæfi þeirra þeim sjálfum í koll koma."

11 Þá kom línklæddi maðurinn, sem hafði skriffærin við síðu sér, aftur og sagði: "Ég hefi
gjört eins og þú bauðst mér."

KAFLA 10

Ég sá, og sjá: Á festingunni, er var yfir höfði kerúbanna, var því líkast sem safírsteinn
væri. Eitthvað, sem tilsýndar var sem hásæti í laginu, sást uppi yfir þeim.

2 Þá sagði hann við línklædda manninn: "Gakk inn á millum hjólanna undir kerúbunum,
tak handfylli þína af glóðum milli kerúbanna og dreif þeim út yfir borgina." Og hann gekk

þar inn að mér ásjáandi.

3 En kerúbarnir stóðu hægra megin við musterið, þegar maðurinn gekk inn, og fyllti skýið innra forgarðinn.

4 En dýrð Drottins hóf sig frá kerúbunum yfir á þröskuld musterisins. Varð musterið þá fullt af skýmekki, en forgarðurinn fylltist ljóma af dýrð Drottins.

5 Og vængjaþytur kerúbanna heyrðist allt til hins ytra forgarðs, eins og rödd Guðs almáttugs, þá er hann talar.

6 Nú er hann hafði boðið línklædda manninum og sagt: "Tak eld á millum hjólanna, á millum kerúbanna!" - þá gekk hann til og staðnæmdist hjá einu hjólinu.

7 Þá rétti einn kerúbinn hönd sína út milli kerúbanna að eldinum, sem var á milli kerúbanna, tók þar af og fékk í hendur línklædda manninum. Hann tók við og gekk burt.

8 En á kerúbunum sást eitthvað, sem líktist mannshendi, undir vængjum þeirra.

9 Ég leit til, og voru þá fjögur hjól hjá kerúbunum, sitt hjól hjá hverjum kerúb, og hjólin voru á að líta eins og þegar blikar á krýsolítstein.

10 Og að því er gerð þeirra snertir, þá voru þau öll fjögur samlík, eins og eitt hjólið væri innan í öðru hjóli.

11 Þegar þau gengu, gengu þau til allra fjögurra hliða. Þau snerust eigi við í göngunni, heldur gengu þau í þá átt, sem höfuðið sneri, þau snerust eigi við í göngunni.

12 Og allur líkami þeirra og bak þeirra, hendur og vængir voru alsett augum allt umhverfis á þeim fjórum.

13 En hjólin voru í mín eyru nefnd "hvirfilbylur".

14 Og hver hafði fjögur andlit. Andlit eins var nautsandlit, andlit hins annars mannsandlit, hinn þriðji hafði ljónsandlit og hinn fjórði arnarandlit.

15 Og kerúbarnir hófu sig upp. Það voru sömu verurnar, sem ég hafði séð við Kebarfljótið.

16 Og þegar kerúbarnir gengu, þá gengu og hjólin við hliðina á þeim, og þegar kerúbarnir hófu upp vængi sína til þess að lyfta sér frá jörðinni, þá snerust hjólin ekki burt frá þeim.

17 Þegar þeir stóðu kyrrir, stóðu þau og kyrr, og þegar þeir hófust upp, hófust þau og upp með þeim, því að andi verunnar var í þeim.

18 Dýrð Drottins fór nú burt af þröskuldi musterisins og nam staðar uppi á kerúbunum.

19 Þá hófu kerúbarnir upp vængi sína og lyftu sér frá jörðinni að mér ásjáandi, er þeir fóru burt, og hjólin samtímis þeim. Og þeir námu staðar úti fyrir austurhliði musteris Drottins, en dýrð Ísraels Guðs var uppi yfir þeim.

20 Það voru sömu verurnar, sem ég hafði séð undir Ísraels Guði við Kebarfljótið, og ég þekkti, að það voru kerúbar.

21 Þeir höfðu fjögur andlit og fjóra vængi hver, og undir vængjum sér eitthvað, sem líktist mannshöndum.

22 Og hvað andlitsskapnaðinn snerti, þá voru það sömu andlitin, sem ég hafði séð við Kebarfljótið; þeir gengu hver fyrir sig beint af augum fram.

KAFLA 11

Og andinn hóf mig upp og flutti mig að austurhliði musteris Drottins, sem horfir mót austri. Þar stóðu fyrir dyrum hliðsins tuttugu og fimm menn, og á meðal þeirra sá ég Jaasanja Assúrsson og Pelatja Benajason, foringja lýðsins.

2 Þá sagði hann við mig: "Mannsson, það eru þessir menn, sem hafa illt í huga og ráða mönnum óheilt í þessari borg.

3 Þeir segja: ‚Hafa ekki húsin nýlega verið endurreist? Borgin er potturinn, en vér erum
kjötið.'
4 Spá þú þess vegna móti þeim, spá þú, mannsson!"
5 Þá kom andi Drottins yfir mig og sagði við mig: "Seg þú: Svo segir Drottinn: Svo segið
þér, Ísraelsmenn, og ég þekki hugrenningar yðar.
6 Marga menn yðar hafið þér drepið í þessari borg og þér hafið fyllt stræti hennar vegnum
mönnum.
7 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Þeir menn, sem þér hafið lagt að velli í borginni, þeir eru
kjötið og borgin er potturinn. En þér munuð fluttir verða burt úr henni.
8 Við sverðið eruð þér hræddir, og sverðið skal ég láta yfir yður koma, segir Drottinn Guð.
9 Og ég skal færa yður burt úr borginni og selja yður útlendum mönnum í hendur og
framkvæma dóma meðal yðar.
10 Fyrir sverði skuluð þér falla, í Ísraelslandi skal ég dæma yður, og þér skuluð
viðurkenna, að ég er Drottinn.
11 Borgin skal ekki verða yður að potti og þér skuluð ekki verða kjöt í henni, í Ísraelslandi
skal ég dæma yður.
12 Þá skuluð þér viðurkenna, að ég er Drottinn. En mínum boðorðum hafið þér ekki hlýtt
og mína setninga hafið þér ekki haldið, heldur hafið þér breytt eftir setningum heiðnu
þjóðanna, sem umhverfis yður eru."
13 Meðan ég spáði þannig, féll Pelatja Benajason dauður niður. Þá féll ég fram á ásjónu
mína, kallaði upp hárri röddu og sagði: "Æ, Drottinn Guð, ætlar þú að gjöreyða öllum
eftirleifum Ísraels?"
14 Orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:
15 "Mannsson, um bræður þína, bræður þína, þá menn, er með þér voru herleiddir, og
gjörvallan Ísraels lýð, segja Jerúsalembúar: ‚Þeir eru langt í burtu frá Drottni, oss er landið
gefið til eignar!'
16 Fyrir því skalt þú segja: Svo segir Drottinn Guð: Já, ég hefi rekið þá langt burt til
heiðinna þjóða og dreift þeim út um löndin, og ég varð þeim skamma hríð að helgidómi í
löndum þeim, sem þeir eru komnir til.
17 Fyrir því skalt þú segja: Svo segir Drottinn Guð: Ég vil safna yður saman frá þjóðunum
og stefna yður saman frá löndunum, þangað sem yður var dreift, og gefa yður Ísraelsland.
18 Þangað munu þeir komast og útrýma þaðan öllum viðurstyggðum þess og öllum
svívirðingum þess.
19 Og ég mun gefa þeim nýtt hjarta og leggja þeim nýjan anda í brjóst. Ég mun taka
steinhjartað úr líkama þeirra og gefa þeim hjarta af holdi,
20 til þess að þeir hlýði boðorðum mínum og varðveiti setninga mína og breyti eftir þeim.
Og þá skulu þeir vera mín þjóð og ég skal vera þeirra Guð.
21 En þessir - hjarta þeirra eltir viðurstyggðir þeirra og andstyggðir. Ég skal láta athæfi
þeirra koma þeim í koll, segir Drottinn Guð."
22 Nú hófu kerúbarnir vængi sína og hjólin færðust til samtímis þeim, en dýrð Ísraels Guðs
var uppi yfir þeim.
23 Og dýrð Drottins hóf sig upp frá borginni og staðnæmdist á fjallinu, sem er fyrir austan
borgina.
24 Og andinn hóf mig upp og flutti mig í sýninni, fyrir Guðs anda, til hinna herleiddu í
Kaldealandi. Og sýnin, sem ég hafði séð, leið upp frá mér.
25 Því næst flutti ég hinum herleiddu öll orð Drottins, þau er hann hafði birt mér.

KAFLA 12

Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, þú býr á meðal þverúðugs lýðs, meðal manna, sem hafa augu til að sjá með, en sjá þó ekki, eyru til að heyra með, en heyra þó ekki, því að þverúðugur lýður eru þeir.

3 En þú, mannsson, haf til ferðatæki þín og legg af stað um hádag í augsýn þeirra, og þú skalt fara burt þaðan, sem þú nú býr, á annan stað, að þeim ásjáandi, ef vera mætti að augu þeirra lykjust upp, því að þeir eru þverúðugur lýður.

4 Þú skalt færa út föng þín svo sem önnur ferðatæki um hádag í augsýn þeirra, en sjálfur skalt þú út fara að kveldi að þeim ásjáandi, eins og þegar útlegðarmenn fara burt.

5 Brjót þú gat á vegginn í augsýn þeirra og gakk þar út um.

6 Þú skalt bera föng þín á öxlinni í augsýn þeirra, þú skalt fara út í myrkri og hylja ásjónu þína og ekki sjá landið. Því að ég gjöri þig að tákni fyrir Ísraels lýð."

7 Ég gjörði sem mér var boðið: Ég færði föng mín út svo sem önnur ferðatæki um hádag, og að kveldi braut ég með hendinni gat á vegginn. Ég fór út í myrkri og bar þau á öxlinni í augsýn þeirra.

8 En morguninn eftir kom orð Drottins til mín, svohljóðandi:

9 "Þú mannsson, hafa þeir ekki sagt við þig, Ísraelsmenn, hinn þverúðugi lýður: ‚Hvað ertu að gjöra?'

10 Seg við þá: Svo segir Drottinn Guð: Þetta guðmæli á við höfðingjann í Jerúsalem og alla Ísraelsmenn, þá sem eru meðal yðar.

11 Seg: Ég er yður tákn. Eins og ég hefi gjört, svo mun með þá farið verða: Þeir munu fara í útlegð, herleiddir verða.

12 Og höfðinginn, sem meðal þeirra er, mun taka föng sín á öxl sér og fara út í myrkri. Hann mun brjóta gat á vegginn til þess að fara þar út um, hann mun hylja ásjónu sína, til þess að hann sjái ekki landið.

13 Og ég mun kasta yfir hann neti mínu, og hann mun veiddur verða í veiðarfæri mín, og ég mun flytja hann til Babýlon, til Kaldealands. Það land skal hann ekki sjá, og þó mun hann þar deyja.

14 Og öllu því, sem umhverfis hann er, fulltingjurum hans og gjörvöllum herflokkum hans, mun ég tvístra í allar áttir og vera á hælum þeim með brugðið sverð.

15 Og þá skulu þeir kannast við, að ég er Drottinn, er ég dreifi þeim meðal heiðnu þjóðanna og tvístra þeim út um löndin.

16 Og ég læt aðeins fáeina menn af þeim komast undan sverðinu, hungrinu og drepsóttinni, til þess að þeir segi frá öllum svívirðingum sínum meðal þjóðanna, sem þeir koma til, og þeir skulu kannast við, að ég er Drottinn."

17 Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

18 "Mannsson, et brauð þitt með hræðslu og drekk vatn þitt með skjálfta og angist

19 og seg við landslýðinn: Svo segir Drottinn Guð um þá, sem búa í Jerúsalem í Ísraelslandi! Þeir munu eta brauð sitt með angist og drekka vatn sitt með skelfingu, til þess að land hennar leggist í auðn og verði svipt gæðum sínum, sakir glæps þess, er allir íbúar þess í frammi hafa.

20 Byggðar borgir skulu í eyði leggjast og landið verða að öræfum, og þá skuluð þér kannast við, að ég er Drottinn."

21 Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

22 "Mannsson, hvaða orðtak er þetta, sem þér hafið í Ísraelslandi, er þér segið: ‚Tíminn

dregst, og allar vitranir reynast marklausar'?

23 Seg því við þá: Svo segir Drottinn Guð: Ég mun gjöra enda á þessu orðtaki, og menn munu eigi framar nota það í Ísrael. Seg þeim þar í móti: ‚Tíminn er nálægur og allar vitranir rætast.'

24 Því að hér eftir skal engin hégómasýn eða hræsnispádómur stað hafa meðal Ísraelsmanna,

25 því að ég, Drottinn, mun tala það orð, er ég vil tala, og það mun koma fram. Það mun ekki dragast lengur, því að á yðar dögum, þverúðuga kynslóð, mun ég tala orð og framkvæma það" - segir Drottinn Guð.

26 Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

27 "Mannsson, sjá, Ísraelsmenn segja: ‚Sýnin, sem hann sér, á sér langan aldur, og hann spáir langt fram í ókomnar tíðir.'

28 Seg því við þá: Svo segir Drottinn Guð: Á engu mínu orði mun framar frestur verða. Því orði, er ég tala, mun framgengt verða - segir herrann Drottinn."

KAFLA 13

Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, spá þú gegn spámönnum Ísraels, þeim er spá, og seg við spámennina, sem spá frá eigin brjósti: Heyrið orð Drottins!

3 Svo segir Drottinn Guð: Vei hinum heimsku spámönnum, sem fara eftir hugarburði sjálfra sín og því, er þeir hafa ekki séð.

4 Spámenn þínir, Ísrael, eru sem refir í rústabrotum.

5 Þér hafið ekki gengið fram í vígskörðin og þér hafið engan virkisgarð hlaðið í kringum Ísraels hús, til þess að standast í stríðinu á degi Drottins.

6 Þeir sáu hégómasýnir og fóru með lygispádóma, þeir er sögðu: ‚Drottinn segir,' þótt Drottinn hefði ekki sent þá, og væntu síðan að orðin mundu rætast.

7 Eru það ekki hégómasýnir, sem þér hafið séð, og lygispádómar, sem þér hafið farið með og segið þó: ‚Drottinn segir,' þótt ég hafi eigi talað?

8 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Með því að þér talið hégóma og sjáið lygar, þá skal ég láta yður kenna á því - segir Drottinn Guð.

9 Og hönd mín skal vera upp í móti þeim spámönnum, sem sjá hégómasýnir og fara með lygispádóma. Þeir skulu eigi vera í félagi þjóðar minnar og eigi vera ritaðir á skrá Ísraels húss, og inn í Ísraelsland skulu þeir ekki koma, og þannig skuluð þér kannast við, að ég er Drottinn.

10 Fyrir þá sök og vegna þess að þeir hafa leitt lýð minn í villu með því að segja: ‚Heill!' þar sem engin heill var, og þegar þeir hlóðu vegg, riðu þeir kalki á hann,

11 þá seg þú kölkurunum, - því hann skal hrynja: Sjá, ég mun láta koma steypiregn, sem skolar honum burt, haglsteinar skulu niður falla og stormbylur á skella.

12 Þá hrynur veggurinn. Mun þá ekki verða við yður sagt: ‚Hvar er nú kalkið, er þér riðuð á vegginn?'

13 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Í heift minni skal ég láta stormbyl á skella, og dynjandi steypiregn skal á koma vegna reiði minnar, og haglsteinar vegna heiftar minnar til algjörðrar tortímingar.

14 Ég skal brjóta niður vegginn, sem þér hafið kalkað, og bylta honum til jarðar, svo að undirstaða hans komi í ljós. Og hann mun hrynja, og þér munuð verða á milli og

viðurkenna, að ég er Drottinn.

15 Og ég vil úthella allri reiði minni yfir vegginn og yfir þá, sem riðu kalki á hann, og ég
mun segja við yður: Horfinn er veggurinn og horfnir eru þeir, sem riðu hann kalki,

16 spámenn Ísraels, sem spá fyrir Jerúsalem og þykjast sjá heillasýnir henni til handa, þar
sem þó engin heill er - segir Drottinn Guð.

17 En þú, mannsson, snú nú augliti þínu gegn dætrum þjóðar þinnar, þeim er spá eftir
eigin hugboði, og spá þú móti þeim

18 og seg: Svo segir Drottinn Guð: Vei þeim, sem sauma bindi fyrir alla úlnliði og búa til
skýlur fyrir höfuð manna, hvers vaxtar sem er, til þess að veiða sálir. Hvort ætlið þér að
veiða sálir hjá þjóð minni og halda lífinu í sálum yður til handa?

19 Þér vanhelgið mig hjá þjóð minni fyrir nokkra hnefa af byggi og nokkra brauðbita til þess
að deyða sálir, sem ekki eiga að deyja, og halda lífinu í sálum, sem ekki eiga að lifa, með
því að ljúga að þjóð minni, sem hlustar á lygar.

20 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Sjá, ég skal hafa hendur á bindum yðar, þeim er þér
veiðið með sálir, og ég skal slíta þau af armleggjum yðar og láta lausar sálir þær, er þér
veiðið, sem væru þær fuglar.

21 Og ég skal slíta sundur skýlur yðar og frelsa lýð minn úr yðar höndum, svo að þeir séu
ekki lengur veiðifang í yðar höndum, og þér skuluð viðurkenna, að ég er Drottinn.

22 Vegna þess að þér hrellið hjarta hins ráðvanda með lygum, þar sem ég vildi þó eigi hafa
hrellt hann, og af því að þér styrkið hendur hins óguðlega, til þess að hann snúi sér ekki
frá sinni vondu breytni og forði lífi sínu,

23 þess vegna skuluð þér ekki framar sjá hégómasýnir og ekki framar fara með
lygispádóma. Ég vil frelsa lýð minn af yðar höndum, og þér skuluð viðurkenna, að ég er
Drottinn."

KAFLA 14

En til mín komu nokkrir af öldungum Ísraels og settust niður frammi fyrir mér.

2 Þá kom orð Drottins til mín, svohljóðandi:

3 "Mannsson, þessir menn hafa skipað skurðgoðum sínum til hásætis í hjarta sínu og sett
ásteytingarstein misgjörðar sinnar upp fyrir framan sig. Ætti ég þá að láta þá ganga til
frétta við mig?

4 Fyrir því tala þú til þeirra og seg við þá: Svo segir Drottinn Guð: Hver sá af
Ísraelsmönnum, sem skipar skurðgoðum sínum til hásætis í hjarta sínu og setur
ásteytingarstein misgjörðar sinnar upp fyrir framan sig og fer þó til spámanns, honum skal
ég, Drottinn, sjálfur svör gefa, þrátt fyrir hans mörgu skurðgoð,

5 til þess að taka um hjartað í Ísraelsmönnum, er gjörst hafa mér ókunnugir fyrir öll
skurðgoð sín.

6 Seg því við Ísraelsmenn: Svo segir Drottinn Guð: Snúið við og snúið yður frá
skurðgoðum yðar og snúið augliti yðar burt frá öllum svívirðingum yðar.

7 Því að sérhver sá af Ísraelsmönnum og af útlendingum þeim, er dveljast meðal
Ísraelsmanna, er gjörist mér fráhverfur og skipar skurðgoðum sínum til hásætis í hjarta
sínu og setur ásteytingarstein misgjörðar sinnar upp fyrir framan sig og fer þó til spámanns
til þess að láta hann spyrja mig fyrir sig, honum skal ég, Drottinn, sjálfur svör gefa.

8 Ég vil snúa augliti mínu gegn slíkum manni og gjöra hann að tákni og orðtaki og uppræta
hann úr þjóð minni, til þess að þér viðurkennið, að ég er Drottinn.

9 En láti spámaðurinn tæla sig og flytji hann spámæli, þá hefi ég, Drottinn, tælt þann

spámann, og ég mun rétta út hönd mína móti honum og afmá hann úr þjóð minni Ísrael.

10 Og þeir skulu báðir bera sekt sína: Þeir skulu vera jafnsekir hvor um sig, sá er til frétta gengur og spámaðurinn,

11 til þess að Ísraelsmenn villist ekki framar frá mér og saurgi sig ekki framar á alls konar glæpum, heldur skulu þeir vera mín þjóð, og ég skal vera þeirra Guð - segir Drottinn Guð."

12 Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

13 "Mannsson, ef land syndgar móti mér, með því að bregða trúnaði, og ég rétti út hönd mína gegn því og brýt sundur staf brauðsins fyrir því og sendi hungur í það og eyði þar mönnum og fénaði,

14 og þótt í því væru þessir þrír menn: Nói, Daníel og Job, þá mundu þeir þó aðeins fá bjargað sjálfum sér fyrir ráðvendni sína - segir Drottinn Guð.

15 Ef ég léti óargadýr fara yfir landið og þau eyddu það að mönnum, svo að það yrði auðn, sem enginn færi um vegna dýranna,

16 og þessir þrír menn væru í því, - svo sannarlega sem ég lifi, segir Drottinn Guð, skyldu þeir hvorki fá bjargað sonum né dætrum. Þeir mundu aðeins fá bjargað sjálfum sér, en landið skyldi verða auðn.

17 Eða ef ég léti sverð geisa yfir þetta land og segði: Sverðið skal fara yfir landið! og eyddi í því mönnum og skepnum,

18 og þessir þrír menn væru í því, - svo sannarlega sem ég lifi, segir Drottinn Guð, hvorki mundu þeir fá bjargað sonum né dætrum, heldur mundu þeir aðeins fá bjargað sjálfum sér.

19 Eða ef ég sendi drepsótt inn í þetta land og jysi yfir það blóðugri heift minni, til þess að eyða í því mönnum og skepnum,

20 og Nói, Daníel og Job væru í því, - svo sannarlega sem Drottinn Guð lifir, skyldu þeir hvorki fá bjargað syni né dóttur. Þeir mundu aðeins fá bjargað sjálfum sér fyrir ráðvendni sína.

21 Þó segir Drottinn Guð svo: Jafnvel þótt ég sendi fjóra mína vondu refsidóma, sverð, hungur, óargadýr og drepsótt, yfir Jerúsalem til þess að eyða í henni mönnum og skepnum,

22 þá skal þó hópur eftir verða, sem af kemst, þeir er fara út með sonu og dætur. Þeir munu koma út til yðar, og þér munuð sjá breytni þeirra og gjörðir þeirra og huggast yfir ógæfu þeirri, er ég hefi látið koma yfir Jerúsalem, yfir öllu því, er ég hefi látið koma yfir hana.

23 Og þeir munu hugga yður, er þér sjáið breytni þeirra og gjörðir þeirra, og þér munuð sjá, að ég hefi ekkert gjört án orsaka af öllu því, er ég hefi í henni gjört - segir Drottinn Guð."

KAFLA 15

Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, hvað hefir vínviðurinn fram yfir allan annan við, teinungurinn, sem er á meðal skógartrjánna?

3 Verður af honum tekinn efniviður til smíða, eða fæst úr honum snagi, til þess að hengja á alls konar verkfæri?

4 Nei, hann er hafður til eldsneytis. Þegar eldurinn hefir brennt báða enda hans, og sé miðjan sviðnuð, hvert gagn er þá að honum til efniviðar?

5 Meðan hann enn er heill, verður ekkert úr honum smíðað, því síður að nú verði nokkuð

úr honum gjört, þegar eldurinn hefir brennt hann og hann er sviðnaður.

6 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Eins og vínviðinn meðal skógartrjánna, sem ég hefi ætlað til eldsneytis, svo vil ég fara með Jerúsalembúa.

7 Ég skal snúa augliti mínu gegn þeim: Þeir hafa komist úr eldinum, og eldurinn skal eyða þeim, og þér skuluð viðurkenna, að ég er Drottinn, þegar ég sný augliti mínu gegn þeim.

8 Og ég gjöri landið að auðn, af því að þeir hafa brugðið trúnaði við mig - segir Drottinn Guð."

KAFLA 16

Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, leið Jerúsalem fyrir sjónir svívirðingar hennar

3 og seg: Svo segir Drottinn Guð við Jerúsalem: Að uppruna og ætterni ert þú frá Kanaanlandi. Faðir þinn var Amoríti og móðir þín Hetíti.

4 Og það er að segja af fæðing þinni, að þann dag, sem þú fæddist, var hvorki skorið á naflastreng þinn né þú lauguð í vatni, ekki núin salti og ekki reifum vafin.

5 Enginn renndi til þín meðaumkunarauga til þess að veita þér nokkurt eitt af þessu og aumkast yfir þig, heldur var þér kastað út á víðavang - svo lítils var líf þitt metið daginn sem þú fæddist.

6 Þá gekk ég fram á þig og sá þig vera að brölta í blóði þínu og sagði við þig: ‚Þú, sem liggur þarna í blóði þínu, halt þú lífi!'

7 Og þú óxt eins og grös vallarins, og þú stækkaðir og varðst mikil vexti og hin fríðasta sýnum. Brjóstin voru orðin stinn og hár þitt óx mjög, en þó varstu ber og nakin.

8 Þá varð mér gengið fram á þig og ég sá þig, og var þá þinn tími ástarinnar tími. Ég breiddi yfir þig ábreiðu mína og huldi nekt þína, ég trúlofaðist þér og gjörði við þig sáttmála - segir Drottinn Guð - og þú varðst mín.

9 Og ég laugaði þig í vatni, þvoði af þér blóðið og smurði þig með olífuolíu.

10 Og ég færði þig í glitklæði og fékk þér skó af höfrungaskinni, faldaði þér með hvítu líni og huldi þig silkiblæju.

11 Ég skreytti þig skarti, spennti armbaugum um handleggi þína og festi um háls þinn.

12 Ég lét á þig nefhring og eyrnagull og veglega kórónu á höfuð þér.

13 Þú varst prýdd gulli og silfri, og klæðnaður þinn var úr hvítu líni, silki og glitvefnaði. Þú neyttir hveitimjöls, hunangs og olífuolíu, og þú varðst frábærlega fríð og komst jafnvel í konunglega tign.

14 Og nú fór orð af þér til heiðinna þjóða sökum fegurðar þinnar, því að hún var fullkomin fyrir skart það, er ég hafði á þig látið - segir Drottinn Guð.

15 En þú reiddir þig á fegurð þína og hóraðist upp á frægð þína, og þú jóst hórdómi þínum út yfir hvern, sem fram hjá gekk.

16 Og þú tókst nokkuð af fötum þínum og gjörðir þér mislitar fórnarhæðir, og þú drýgðir hórdóm á þeim.

17 Og þú tókst skartgripina af gulli því og silfri, er ég hafði gefið þér, og gjörðir þér karlmannslíkneski af og drýgðir hórdóm með þeim.

18 Og þú tókst glitklæði þín og lagðir yfir þau, og olíu mína og reykelsi settir þú fyrir þau.

19 Og brauð mitt, það er ég hafði gefið þér, hveitimjölið, olíuna og hunangið, er ég hafði gefið þér að eta, það settir þú fyrir þau til þægilegs fórnarilms - segir Drottinn Guð.

20 Og þú tókst sonu þína og dætur, sem þú hafðir alið mér, og blótaðir þeim til fæðslu fyrir

skurðgoðin. Var ekki hórdómur þinn nógur,

21 þó að þú slátraðir ekki börnum mínum og gæfir þau skurðgoðum, með því að brenna
þau þeim til heiðurs.

22 Og í öllum svívirðingum þínum og hórdómi minntist þú ekki bernskudaga þinna, þá er
þú varst ber og nakin og bröltir í blóði þínu.

23 Og ofan á alla illsku þína, - vei, vei þér! segir Drottinn Guð -,

24 þá reistir þú þér hörga og hlóðst þér upp blótstalla á öllum torgum.

25 Á öllum gatnamótum reistir þú þér blótstalla og ósæmdir fríðleik þinn og glenntir sundur
fætur þína framan í hvern, sem fram hjá gekk. Og þú drýgðir enn meiri hórdóm:

26 Þú drýgðir hórdóm með Egyptum, hinum hreðurmiklu nábúum þínum, og þú drýgðir enn
meiri hórdóm, til þess að reita mig til reiði.

27 Þá rétti ég út hönd mína á móti þér og minnkaði skammt þinn og ofurseldi þig græðgi
fjandkvenna þinna, dætra Filista, sem fyrirurðu sig fyrir saurlífisathæfi þitt.

28 Og þú drýgðir hórdóm með Assýríumönnum, án þess að fá nægju þína, þú hóraðist
með þeim og fékkst þó ekki nægju þína.

29 Og þú útbreiddir hóranir þínar til Kaldealands, og enn nægði þér ekki.

30 Hversu brann hjarta þitt af girnd - segir Drottinn Guð - er þú framdir allt þetta, sem
erkihóra mundi fremja,

31 þá er þú reistir þér hörga á öllum gatnamótum og gjörðir þér blótstalla á öllum torgum.
Og þó varst þú ekki eins og skækja, að þú hrúgaðir saman hvílutollum.

32 Hórkona tekur aðra menn undir bónda sinn.

33 Öllum skækjum er vant að greiða gjald, en þú þar á móti galtst öllum ástmönnum þínum
kaup og ginntir þá með gjöfum til að koma til þín úr öllum áttum og fremja hórdóm með
þér.

34 Saurlifnaður þinn var með öðrum hætti en annarra kvenna. Menn hlupu ekki eftir þér til
fylgilags, heldur greiddir þú friðilslaun, en þér voru engin laun goldin. Svo gagnstætt var
þitt háttalag annarra kvenna.

35 Heyr því orð Drottins, skækja!

36 Svo segir Drottinn Guð: Af því að fúllífi þitt varð svo óstjórnlegt og blygðan þín var ber
gjörð við saurlifnað þinn frammi fyrir friðlum þínum og frammi fyrir öllum hinum
andstyggilegu skurðgoðum þínum og vegna blóðs barna þinna, er þú blótaðir þeim, -

37 fyrir því skal ég saman safna öllum friðlum þínum, þeim er þú varst geðþekk, og það
öllum þeim, er þú elskaðir, ásamt öllum þeim, er þér geðjast ekki að. Þeim skal ég safna
saman að þér úr öllum áttum og bera gjöra blygðan þína frammi fyrir þeim, svo að þeir sjái
blygðan þína eins og hún er.

38 Og ég mun láta sama dóm yfir þig ganga sem yfir hórkonur og þær, sem úthella blóði,
og ég mun sýna þér heift og afbrýði.

39 Og ég mun selja þig þeim í hendur og þeir munu rífa niður hörga þína og brjóta niður
blótstalla þína og færa þig af klæðum þínum og taka af þér skartgripi þína og skilja þig eftir
nakta og bera.

40 Og þeir munu gjöra að þér mannsöfnuð, lemja þig grjóti og höggva þig sundur með
sverðum sínum.

41 Og þeir munu brenna hús þín í eldi og framkvæma refsingardóm á þér í augsýn margra
kvenna, og þannig mun ég gjöra enda á hórdómi þínum, og þú munt eigi framar greiða
nein friðilslaun.

42 En ég mun stilla heift mína, og afbrýði mín við þig skal hverfa, og ég mun halda kyrru

fyrir og ekki framar gremja geð mitt.

43 Af því að þú minntist ekki bernskudaga þinna og reittir mig til reiði með öllu þessu, lét
ég athæfi þitt þér í koll koma - segir Drottinn Guð. Hefir þú ekki og framið þennan glæp
ofan á allar svívirðingar þínar?

44 Sjá, hver sá, er málsháttu tíðkar, mun um þig hafa málsháttinn: ‚Mær er jafnan móður
lík!'

45 Þú ert dóttir móður þinnar, sem rak burt bónda sinn og börn sín, og þú ert systir systra
þinna, sem ráku burt bændur sína og börn sín. Móðir yðar var Hetíti og faðir yðar Amoríti.

46 Og eldri systir þín er Samaría og dætur hennar, hún býr þér til vinstri handar, og yngri
systir þín, sú er býr þér til hægri handar, er Sódóma og dætur hennar.

47 Að vísu gekkst þú ekki í fyrstu á þeirra vegum og framdir ekki aðrar eins svívirðingar og
þær, en brátt gjörðist þú enn spilltari en þær í allri breytni þinni.

48 Svo sannarlega sem ég lifi, segir Drottinn Guð: Sódóma systir þín og dætur hennar
hafa ekki aðhafst slíkt sem þú og dætur þínar hafa aðhafst.

49 Sjá, synd Sódómu systur þinnar var ofdramb. Hún og dætur hennar höfðu gnótt matar
og lifðu góðu lífi í makindum, en réttu þó ekki hinum voluðu og fátæku hjálparhönd.

50 Þær urðu drambsfullar og frömdu svívirðingar fyrir augum mér. Þá svipti ég þeim í burt,
er ég sá það.

51 Samaría hefir ekki drýgt helminginn af þínum syndum. Þú hefir framið miklu meiri
svívirðingar en þær, og þann veg sýnt með öllum þeim svívirðingum, er þú hefir framið, að
systur þínar eru betri en þú.

52 Ber þú nú og sjálf smán þína. Þú sem hefir flutt málsvörn fyrir systur þínar með syndum
þínum, er voru andstyggilegri en þeirra, svo að þær eru hátíð hjá þér. Skammastu þín því
og berðu smán þína fyrir það, að þú hefir sýnt að systur þínar eru betri en þú.

53 Ég mun snúa við högum þeirra, högum Sódómu og dætra hennar og högum Samaríu
og dætra hennar, og ég mun og snúa við högum þínum meðal þeirra,

54 til þess að þú berir smán þína og skammist þín fyrir allt það, sem þú hefir gjört og með
því orðið þeim til hugfróunar.

55 Og systur þínar, Sódóma og dætur hennar, skulu aftur komast í sitt fyrra gengi, og
Samaría og dætur hennar skulu og aftur komast í sitt fyrra gengi, og þú og dætur þínar
skuluð aftur komast í yðar fyrra gengi.

56 Og þó tókst þú ekki nafn Sódómu systur þinnar þér í munn á þínum ofdrambsdögum,

57 þá er vonska þín var enn ekki ber orðin, eins og í þann tíð, er dætur Edóms smánuðu
þig og allar dætur Filista, sem óvirtu þig úr öllum áttum.

58 Fyrir saurlifnað þinn og svívirðingar, fyrir þær hefir þú gjöld tekið - segir Drottinn.

59 Svo segir Drottinn Guð: Ég gjöri við þig, eins og þú hefir gjört, þar sem þú hafðir eiðinn
að engu og raufst sáttmálann.

60 En þó vil ég minnast sáttmála míns, þess er ég við þig gjörði á dögum æsku þinnar, og
binda við þig eilífan sáttmála.

61 Þá munt þú minnast breytni þinnar og blygðast þín, er ég tek eldri systur þínar og yngri
og gef þér þær svo sem dætur, en ekki vegna sáttmála þíns.

62 Og ég vil binda við þig sáttmála, og þú skalt viðurkenna, að ég er Drottinn,

63 til þess að þú minnist þess og skammist þín og ljúkir eigi framar upp munni þínum sakir
blygðunar, er ég fyrirgef þér allt það, sem þú hefir gjört - segir Drottinn Guð."

KAFLA 17

Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, ber upp gátu og seg Ísraelsmönnum líking

3 og mæl: Svo segir Drottinn Guð: Örninn sá hinn mikli með stóru vængina og löngu flugfjaðrirnar, með þykka og marglita fjaðurhaminn, fór upp á Líbanon og tók toppinn af sedrustrénu.

4 Hann braut af efstu brumkvistina og flutti þá til verslunarlandsins. Í kaupmanna borg setti hann þá.

5 Síðan tók hann af gróðri landsins og setti það í sáðland, hann setti það þar sem nóg vatn var, eins og pílvið.

6 Og það óx og varð að vínvið, sem breiddist út lágvaxinn, svo að greinar hans sveigðust aftur að honum og rætur hans héldust undir honum. Og er það var orðið að vínviði, fékk það kvisti og skaut greinum.

7 En það var annar mikill örn með stóra vængi og mikinn fjaðurham, og sjá, vínviður þessi teygði rætur sínar að honum og rétti greinar sínar í móti honum, til þess að hann skyldi vökva hann, en ekki reitinn, sem hann var gróðursettur í,

8 og þó var hann gróðursettur í góðri jörð, þar sem nóg vatn var, til þess að skjóta greinum og bera ávöxtu og verða dýrlegur vínviður.

9 Seg þú: Svo segir Drottinn Guð: Mun það vel gefast? Mun hinn örninn ekki slíta upp rætur hans og afsníða ávöxtu hans, og öll hans nýsprottnu blöð visna? Og eigi mun þurfa mikilla krafta að neyta eða mannafla við að hafa til þess að kippa honum upp með rótum.

10 Nú er hann gróðursettur, en mun það vel gefast? Mun hann ekki skrælna, þegar austanvindurinn fer að leika um hann, mun hann ekki skrælna í reitnum, þar sem hann óx?"

11 Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

12 "Seg við hina þverúðugu kynslóð: Skiljið þér eigi, hvað þetta á að þýða? Seg þú: Sjá, konungurinn í Babýlon kom til Jerúsalem og tók konung hennar og höfðingja og fór með þá heim til sín, til Babýlon.

13 Og hann tók einn af konungsættinni og gjörði sáttmála við hann og tók eið af honum, en leiðtoga landsins hafði hann flutt á burt,

14 til þess að konungsvaldið skyldi vera lítið og eigi geta hafið sig aftur, til þess að hann skyldi halda sáttmála þann, er hann hafði gengist undir, og sáttmálinn standa.

15 En hann hóf uppreisn gegn honum og gjörði sendimenn til Egyptalands eftir hestum og miklu liði. Mun það vel gefast? Mun sá, er slíkt gjörir, klakklaust af komast? Mun sá, er rýfur sáttmála, klakklaust af komast?

16 Svo sannarlega sem ég lifi, segir Drottinn Guð, í aðseturstað þess konungs, er hóf hann til konungdóms, hvers sáttmála hann hefir rofið og að engu haft þann eið, er hann vann honum, hjá honum skal hann deyja í Babýlon.

17 En Faraó mun ekki hjálpa honum í stríðinu með miklum herafla og fjölmennu liði, þá er jarðhryggjum verður hleypt upp og víggarðar hlaðnir, til þess að bana mörgum mönnum.

18 Því að hann hefir eiðinn að engu haft með því að rjúfa sáttmálann. Já, hann seldi til þess hönd sína og gjörði þó allt þetta. Hann skal ekki klakklaust af komast.

19 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Svo sannarlega sem ég lifi, eiðinn, sem hann hefir unnið mér, en þó að engu haft, og sáttmálann, sem hann hefir gjört við mig, en þó rofið, mun ég láta honum í koll koma.

20 Og ég mun kasta neti mínu yfir hann, og hann mun veiddur verða í veiðarfæri mín, og ég mun flytja hann til Babýlon og ganga þar í dóm við hann um tryggðrofin, er hann hefir í

frammi við mig haft.

21 Og allt úrvalalið hans meðal allra herflokka hans mun fyrir sverði falla, og þeir, sem eftir verða, munu tvístrast í allar áttir og þér viðurkenna, að ég, Drottinn, hefi talað það.

22 Svo segir Drottinn Guð: Ég mun taka nokkuð af topplimi hins hávaxna sedrustrés og planta því. Af efstu brumkvistum þess mun ég brjóta einn grannan og gróðursetja hann á háu og gnæfandi fjalli.

23 Á hæðarhnjúki Ísraels mun ég gróðursetja hann, og hann mun fá greinar og bera ávöxtu og verða dýrlegur sedrusviður, og alls konar vængjaðir fuglar munu undir honum búa, í forsælunni af greinum hans munu þeir búa.

24 Og öll tré merkurinnar skulu sjá, að ég, Drottinn, niðurlægi hið háa tré og upphef hið lága, læt hið græna tré þorna og hið þurra blómgast. Ég, Drottinn, hefi sagt það og gjört það."

KAFLA 18

Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "Hvað kemur til, að þér hafið þetta orðtak um Ísraelsland: ‚Feðurnir átu súr vínber, og tennur barnanna urðu sljóar'?

3 Svo sannarlega sem ég lifi, segir Drottinn Guð, skuluð þér ekki framar hafa þetta orðtak í Ísrael.

4 Sjá, mínar eru sálirnar allar, sál föðurins eins og sál sonarins, mínar eru þær. Sú sálin, sem syndgar, hún skal deyja.

5 Hver sá maður, sem er ráðvandur og iðkar rétt og réttlæti,

6 sem etur ekki fórnarkjöt á fjöllunum og hefur ekki augu sín til skurðgoða Ísraelsmanna, flekkar ekki konu náunga síns og kemur ekki nærri konu meðan hún hefir klæðaföll,

7 sem engan undirokar og skilar aftur skuldaveði sínu, tekur ekki neitt frá öðrum með ofbeldi, sem gefur brauð sitt hungruðum og skýlir nakinn mann klæðum,

8 sem lánar ekki fé gegn leigu og tekur ekki vexti af lánsfé, sem heldur hendi sinni frá því, sem rangt er, og dæmir rétt í deilumálum manna,

9 sem breytir eftir boðorðum mínum og varðveitir skipanir mínar, með því að gjöra það sem rétt er, - hann er ráðvandur og skal vissulega lifa, segir Drottinn Guð.

10 En eignist hann ofbeldisfullan son, sem úthellir blóði og fremur ranglæti,

11 sem ekki fetar í fótspor síns ráðvanda föður, heldur etur fórnarkjöt á fjöllunum og flekkar konu náunga síns,

12 undirokar volaða og snauða, tekur frá öðrum með ofbeldi, skilar ekki aftur veði og hefur augu sín til skurðgoða, fremur svívirðingar,

13 lánar fé gegn leigu og tekur vexti af lánsfé, - ætti hann að halda lífi? Hann skal ekki lífi halda! Af því að hann hefir framið allar þessar svívirðingar, skal hann vissulega deyja. Blóð hans komi yfir hann!

14 En eignist hann son, sem sér allar þær syndir, sem faðir hans drýgði, og óttast og breytir ekki eftir þeim,

15 etur ekki fórnarkjöt á fjöllunum og hefur ekki augu sín til skurðgoða Ísraelsmanna, flekkar ekki konu náunga síns

16 og undirokar engan, tekur ekkert veð og tekur ekkert frá öðrum með ofbeldi, gefur brauð sitt hungruðum og skýlir nakinn mann klæðum,

17 heldur hendi sinni frá því, sem rangt er, tekur ekki vexti né fjárleigu, heldur skipanir

mínar og breytir eftir boðorðum mínum, - sá skal ekki deyja sakir misgjörða föður síns,
heldur skal hann vissulega lífi halda.
18 En af því að faðir hans hefir beitt kúgun og tekið frá öðrum með ofbeldi og gjört það,
sem ekki var gott, meðal þjóðar sinnar, þá hlýtur hann að deyja fyrir misgjörð sína.
19 Og þá segið þér: ‚Hví geldur sonurinn ekki misgjörðar föður síns?' Þar sem þó sonurinn
iðkaði rétt og réttlæti, varðveitti öll boðorð mín og breytti eftir þeim, skal hann vissulega lífi
halda.
20 Sá maður, sem syndgar, hann skal deyja. Sonur skal eigi gjalda misgjörðar föður síns
og faðir skal eigi gjalda misgjörðar sonar síns. Ráðvendni hins ráðvanda skal koma niður
á honum og óguðleiki hins óguðlega skal koma niður á honum.
21 Ef hinn óguðlegi hverfur frá öllum syndum sínum, sem hann hefir drýgt, og heldur öll
mín boðorð og iðkar rétt og réttlæti, þá skal hann vissulega lífi halda og ekki deyja.
22 Öll hans afbrot, sem hann hefir drýgt, skulu honum þá eigi tilreiknuð verða. Vegna
ráðvendninnar, sem hann hefir iðkað, skal hann lífi halda.
23 Ætli ég hafi þóknun á dauða hins óguðlega - segir Drottinn Guð - og ekki miklu fremur á
því, að hann hverfi frá sinni illu breytni og haldi lífi?
24 En hverfi hinn ráðvandi frá ráðvendni sinni og fremji það, sem rangt er, í líkingu við allar
þær svívirðingar, er hinn óguðlegi hefir framið, þá skal öll sú ráðvendni, er hann hefir
iðkað, ekki til álita koma. Fyrir það tryggðrof, sem hann hefir sýnt, og þá synd, sem hann
hefir drýgt, fyrir þær skal hann deyja.
25 En er þér segið: ‚Atferli Drottins er ekki rétt!' - þá heyrið, þér Ísraelsmenn: Ætli það sé
mitt atferli, sem ekki er rétt? Ætli það sé ekki fremur yðar atferli, sem ekki er rétt?
26 Ef ráðvandur maður hverfur frá ráðvendni sinni og gjörir það, sem rangt er, þá hlýtur
hann að deyja vegna þess. Vegna glæps þess, er hann hefir framið, hlýtur hann að deyja.
27 En þegar óguðlegur maður hverfur frá óguðleik sínum, sem hann hefir í frammi haft, og
iðkar rétt og réttlæti, þá mun hann bjarga lífi sínu.
28 Því að hann sneri sér frá öllum syndum sínum, er hann hafði framið, fyrir því mun hann
vissulega lífi halda og ekki deyja.
29 Og þegar Ísraelsmenn segja: ‚Atferli Drottins er ekki rétt!' - ætli það sé atferli mitt, sem
ekki er rétt, þér Ísraelsmenn? Ætli það sé ekki fremur atferli yðar, sem ekki er rétt?
30 Fyrir því mun ég dæma sérhvern yðar eftir breytni hans, þér Ísraelsmenn, segir Drottinn
Guð. Snúið yður og látið af öllum syndum yðar, til þess að þær verði yður ekki fótakefli til
hrösunar.
31 Varpið frá yður öllum syndum yðar, er þér hafið drýgt í gegn mér, og fáið yður nýtt hjarta
og nýjan anda. Því að hvers vegna viljið þér deyja, Ísraelsmenn?
32 Því að ég hefi eigi velþóknun á dauða nokkurs manns, - segir Drottinn Guð. Látið því af,
svo að þér megið lifa."

KAFLA 19

Kyrja þú upp harmljóð yfir höfðingjum Ísraels
2 og seg: Hvílík ljónynja var móðir þín meðal ljóna. Hún lá meðal ungra ljóna, ól upp
ljónshvolpa sína.
3 Og hún kom upp einum af hvolpum sínum, hann varð ungljón. Hann lærði að ná sér í
bráð, hann át menn.
4 Þá höfðu þjóðirnar útboð í móti honum, hann var veiddur í gröf þeirra, og þeir teymdu

hann á nasahring til Egyptalands.

5 En er hún sá, að hún hafði breytt heimskulega, að von hennar var horfin, tók hún annan
af hvolpum sínum og gjörði hann að ungljóni.

6 Og hann gekk meðal ljóna og varð ungljón. Hann lærði að ná sér í bráð, hann át menn.

7 Og hann gjörði margar meðal þeirra að ekkjum og eyddi borgir þeirra, svo að landið
fylltist skelfingu og allt, sem í því var, vegna öskurs hans.

8 Þá settu þjóðir sig móti honum, úr héruðunum umhverfis, og köstuðu neti sínu yfir hann,
í gröf þeirra varð hann veiddur.

9 Og þeir drógu hann á nasahring í búr og fluttu hann til Babelkonungs og settu hann í
dýflissu, til þess að rödd hans heyrðist ekki framar á Ísraels fjöllum.

10 Móðir þín var eins og vínviður, sem gróðursettur var hjá vatni. Hann varð ávaxtarsamur
og fjölgreinóttur af vatnsgnóttinni.

11 Þá spratt fram sterk grein og varð veldissproti og óx hátt upp í milli þéttra greina og var
frábær fyrir hæðar sakir, því að angar hennar voru svo margir.

12 Þá var vínviðinum rykkt upp í heift og varpað til jarðar, og austanvindurinn skrældi ávöxt
hans. Hin sterka grein hans skrælnaði, eldur eyddi henni.

13 Og nú er hann gróðursettur í eyðimörk, í þurru og vatnslausu landi.

14 Og eldur braust út frá grein hans, sem eyddi öngum hans, og engin sterk grein var
framar á honum, enginn veldissproti. Þetta eru harmljóð og voru sungin sem harmljóð.

KAFLA 20

Á sjöunda árinu, tíunda dag hins fimmta mánaðar, komu nokkrir af öldungum Ísraels til
þess að ganga til frétta við Drottin, og settust niður frammi fyrir mér.

2 Þá kom orð Drottins til mín, svohljóðandi: "Mannsson, tala þú til öldunga Ísraels og seg
við þá: Svo segir Drottinn Guð:

3 Þér eruð komnir til þess að ganga til frétta við mig? Svo sannarlega sem ég lifi vil ég eigi
láta yður ganga til frétta við mig, - segir Drottinn Guð.

4 En viljir þú dæma þá, viljir þú dæma, mannsson, þá leið þeim fyrir sjónir svívirðingar
feðra þeirra og seg við þá: Svo segir Drottinn Guð:

5 Þegar ég útvaldi Ísrael, vann ég niðjum Jakobs húss eið og gjörði mig þeim kunnan á
Egyptalandi. Þá vann ég þeim eið og sagði: Ég er Drottinn, Guð yðar!

6 Þann dag vann ég þeim eið að því að leiða þá burt af Egyptalandi til þess lands, er ég
hafði kannað fyrir þá, er flyti í mjólk og hunangi, - það er prýði meðal landanna.

7 Og ég sagði við þá: Sérhver yðar varpi burt þeim viðurstyggðum, er þér hafið fyrir
augum, og saurgið yður ekki á skurðgoðum Egyptalands. Ég er Drottinn, Guð yðar.

8 En þeir voru mér mótsnúnir og vildu eigi hlýða mér. Þeir vörpuðu eigi burt viðurstyggðum
þeim, er þeir höfðu fyrir augum, og þeir yfirgáfu eigi skurðgoð Egyptalands. Þá hugði ég
að úthella reiði minni yfir þá, að svala heift minni á þeim í Egyptalandi.

9 En ég gjörði það samt ekki, fyrir nafns míns sakir, svo að það skyldi eigi vanhelgað
verða í augum heiðingja þeirra, er þeir bjuggu meðal, því að í augsýn þeirra hafði ég gjört
mig þeim kunnan, til þess að flytja þá burt af Egyptalandi.

10 Og ég flutti þá burt af Egyptalandi og leiddi þá inn í eyðimörkina.

11 Og ég gaf þeim setningar mínar og kunngjörði þeim lög mín, þau er maðurinn skal
halda, til þess að hann megi lifa.

12 Ég gaf þeim og hvíldardaga mína, að þeir væru sambandstákn milli mín og þeirra, til

þess að menn skyldu viðurkenna, að ég, Drottinn, er sá, sem helgar þá.

13 En Ísraelsmenn voru mér mótsnúnir í eyðimörkinni. Þeir breyttu eigi eftir setningum
mínum og höfnuðu lögum mínum, þeim er maðurinn skal halda, til þess að hann megi lifa,
og hvíldardaga mína vanhelguðu þeir stórum. Þá hugði ég að úthella reiði yfir þá í
eyðimörkinni til þess að gjöreyða þeim.

14 En ég gjörði það samt ekki, fyrir nafns míns sakir, svo að það skyldi eigi vanhelgað
verða í augum heiðingja þeirra, er horft höfðu á að ég flutti þá burt.

15 Þó sór ég þeim í eyðimörkinni, að ég skyldi ekki leiða þá inn í landið, sem ég hafði gefið
þeim og flýtur í mjólk og hunangi, - það er prýði meðal landanna -,

16 af því að þeir höfnuðu lögum mínum og breyttu ekki eftir boðorðum mínum og
vanhelguðu hvíldardaga mína, því að hjarta þeirra elti skurðgoð þeirra.

17 En ég kenndi í brjósti um þá meir en svo að ég vildi tortíma þeim, og gjörði því ekki út af
við þá í eyðimörkinni.

18 Og ég sagði við sonu þeirra í eyðimörkinni: ‚Breytið ekki eftir siðvenjum feðra yðar og
haldið eigi lög þeirra og saurgið yður ekki á skurðgoðum þeirra.

19 Ég er Drottinn, Guð yðar, lifið eftir boðorðum mínum og haldið lög mín og breytið eftir
þeim.

20 Og haldið helga hvíldardaga mína, og séu þeir sambandstákn milli mín og yðar, til þess
að menn viðurkenni, að ég er Drottinn, Guð yðar.'

21 En synirnir voru mér mótsnúnir: Þeir lifðu ekki eftir boðorðum mínum og héldu ekki lög
mín, svo að þeir breyttu eftir þeim, sem maðurinn þó á að halda, til þess að hann megi lifa;
hvíldardaga mína vanhelguðu þeir. Þá hugði ég að úthella reiði minni yfir þá, að svala heift
minni á þeim í eyðimörkinni.

22 En ég dró höndina aftur að mér og gjörði það ekki, fyrir nafns míns sakir, svo að það
skyldi eigi vanhelgað verða í augum heiðingja þeirra, er horft höfðu á, að ég flutti þá burt.

23 Þó sór ég þeim í eyðimörkinni, að ég skyldi tvístra þeim meðal þjóðanna og dreifa þeim
út um löndin,

24 af því að þeir héldu ekki lög mín og höfnuðu boðorðum mínum og vanhelguðu
hvíldardaga mína og höfðu ekki augun af skurðgoðum feðra sinna.

25 Ég gaf þeim þá og boðorð, sem ekki voru holl, og lög, er þeim eigi voru til lífs lagin.

26 Ég lét þá saurga sig á fórnargjöfum sínum, á því að brenna í eldi alla frumburði, til þess
að þeim skyldi ofbjóða, svo að þeir yrðu að kannast við, að ég er Drottinn.

27 Tala þú þess vegna til Ísraelsmanna, mannsson, og seg við þá: Svo segir Drottinn Guð:
Enn fremur hafa feður yðar smánað mig með þessu, að þeir rufu trúnað við mig.

28 Þegar ég hafði flutt þá inn í landið, sem ég hafði heitið þeim með eiði að gefa þeim, og
þeir komu einhvers staðar auga á háa hæð og þéttlaufgað tré, þá slátruðu þeir þar fórnum
sínum og báru þar fram hinar andstyggilegu gjafir sínar og létu þar þægilegan ilm sinn upp
stíga og dreyptu þar dreypifórnum sínum.

29 Þá sagði ég við þá: ‚Hvaða blóthæð er þetta, sem þér farið upp á?' Fyrir því er hún
kölluð ‚hæð' allt til þessa dags.

30 Seg því við Ísraelsmenn: Svo segir Drottinn Guð: Viljið þér saurga yður á sama hátt og
feður yðar og drýgja hór með viðurstyggðum þeirra?

31 Já, með því að bera fram fórnargjafir yðar, með því að láta sonu yðar ganga gegnum
eld, saurgið þér yður á öllum skurðgoðum yðar allt til þessa dags, og ég ætti að láta yður
ganga til frétta við mig, þér Ísraelsmenn? Svo sannarlega sem ég lifi, segir Drottinn Guð,
vil ég ekki láta yður ganga til frétta við mig.

32 Ekki skal það heldur verða, sem yður hefir til hugar komið. Þér hugsið: ‚Vér viljum vera

sem aðrar þjóðir, sem kynslóðir heiðnu landanna, og tilbiðja stokka og steina.'

33 Svo sannarlega sem ég lifi, - segir Drottinn Guð - skal ég ríkja yfir yður með sterkri hendi, útréttum armlegg og fossandi heift.

34 Og ég mun flytja yður frá þjóðunum og safna yður úr löndunum, þangað sem yður var tvístrað, með sterkri hendi, útréttum armlegg og fossandi heift,

35 og leiða yður inn í eyðimörkina milli þjóðanna og ganga þar í dóm við yður augliti til auglitis.

36 Eins og ég gekk í dóm við feður yðar í Egyptalands eyðimörk, svo mun ég og ganga í dóm við yður, - segir Drottinn Guð.

37 Ég mun láta yður renna fram hjá mér undir stafnum og láta yður gangast undir skyldukvöð sáttmálans.

38 Og ég skil þá frá yður, er gjörðust mér mótsnúnir og rufu trúnað við mig. Ég vil flytja þá burt úr því landi, þar sem þeir dvöldust sem útlendingar, en inn í Ísraelsland skulu þeir ekki koma, svo að þér viðurkennið, að ég er Drottinn.

39 En þér, Ísraelsmenn, - svo segir Drottinn Guð: Fari hver yðar og þjóni skurðgoðum sínum. En eftir þetta skuluð þér vissulega hlýða á mig og eigi framar vanhelga mitt heilaga nafn með fórnargjöfum yðar og skurðgoðum.

40 Því að á mínu heilaga fjalli, á fjallhnjúki Ísraels, segir Drottinn Guð, munu allir Ísraelsmenn, eins og þeir eru margir til, þjóna mér. Þar mun ég taka þeim náðarsamlega, og þar mun ég girnast fórnargjafir yðar og frumgróðafórnir ásamt öllu, sem þér helgið.

41 Ég mun taka yður náðarsamlega sem þægilegum ilm, þegar ég flyt yður frá þjóðunum og safna yður úr löndunum, þangað sem yður var tvístrað, og þá skal ég sýna mig heilagan á yður í augsýn þjóðanna.

42 Og þá skuluð þér viðurkenna, að ég er Drottinn, er ég leiði yður inn í Ísraelsland, inn í landið, sem ég sór að gefa feðrum yðar.

43 Þar munuð þér þá minnast breytni yðar og allra verka yðar, er þér saurguðuð yður á, og yður mun bjóða við sjálfum yður sökum allra þeirra illverka, er þér hafið framið.

44 Og þér skuluð viðurkenna, að ég er Drottinn, er ég fer svo með yður vegna nafns míns, en fer ekki með yður eftir yðar vondu breytni og yðar glæpsamlegu verkum, Ísraelsmenn, - segir Drottinn Guð."

45 Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

46 "Mannsson, horf þú í suðurátt og lát orð þín streyma mót hádegisstað og spá móti skóginum í Suðurlandinu,

47 og seg við skóginn í Suðurlandinu: Heyr orð Drottins! Svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég kveiki eld í þér, sem eyða skal hverju grænu tré og hverjum þurrum viði, sem í þér er. Eldsloginn skal ekki slokkna, og öll andlit skulu sviðna af honum frá suðri til norðurs.

48 Og allir menn skulu sjá, að ég, Drottinn, hefi kveikt hann, hann skal ekki slokkna."

49 Þá sagði ég: "Æ, Drottinn Guð! Þeir segja um mig: ‚Talar hann ekki ávallt í ráðgátum?'"

KAFLA 21

Þá kom orð Drottins til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, snú þér í móti Jerúsalem og lát orð þín streyma mót helgidóminum og spá gegn Ísraelslandi

3 og seg við Ísraelsland: Svo segir Drottinn: Sjá, ég skal finna þig og mun draga sverð mitt úr slíðrum og afmá hjá þér ráðvanda og óguðlega.

4 Af því að ég ætla að afmá hjá þér ráðvanda og óguðlega, fyrir því mun sverð mitt hlaupa
úr slíðrum á alla menn frá suðri til norðurs.
5 Og allir menn skulu viðurkenna, að ég, Drottinn, hefi dregið sverð mitt úr slíðrum, það
skal ekki framar þangað aftur hverfa.
6 En þú, mannsson, styn þungan. Mjaðmir þínar engist saman, og styn af sárri kvöl í
augsýn þeirra.
7 Og er þeir þá segja við þig: ‚Af hverju stynur þú?' þá seg: ‚Yfir fregn nokkurri, sem svo
er, að þegar hún kemur mun hvert hjarta bráðna, allar hendur verða lémagna, allur dugur
dofna og öll kné leysast sundur og verða að vatni. Sjá, hún kemur og hún reynist sönn, -
segir Drottinn Guð.'"
8 Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:
9 "Mannsson, spá þú og seg: Svo segir Drottinn: Seg þú: Sverð, sverð er hvesst og fægt.
10 Það er hvesst til þess að drepa menn unnvörpum, það er fægt, til þess að það bliki sem
elding . . .
11 Og það var látið burt til fægingar, til þess að það yrði hnefað. Það var hvesst, sverðið,
og það var fægt, til þess að það yrði selt vegandanum í hendur.
12 Hljóða þú og æp, mannsson, því að það er ætlað til höfuðs þjóð minni, til höfuðs öllum
höfðingjum Ísraels. Undir sverðið eru þeir seldir, ásamt þjóð minni, fyrir því skalt þú slá þér
á brjóst.
13 Því það er prófraun. Og hvað, ef jafnvel sprotinn, sem virðir vettugi, verður eigi framar
til? - segir Drottinn Guð.
14 En þú, mannsson, spá og klappa lófum saman, tvisvar, já þrisvar skal sverðið sveiflast.
Það er sverð hinna vegnu, sverð hins mikla manndráps, er svífur í kringum þá.
15 Til þess að hjörtu skjálfi og hinir föllnu verði margir, hefi ég sett sverð manndrápsins við
öll hlið þeirra. Sverðið er gjört til þess að leiftra, hvesst til þess að brytja.
16 Sníð þú til hægri, bein þér til vinstri, hvert sem egg þinni er snúið.
17 Þá skal ég og klappa lófum saman og svala heift minni. Ég, Drottinn, hefi talað."
18 Þá kom orð Drottins til mín, svohljóðandi:
19 "En þú, mannsson, tak til tvo vegu, er sverð Babelkonungs skal fara. Þeir skulu báðir
liggja frá sama landi. Og set leiðarvísi þar sem vegurinn hefst heim að hvorri borg,
20 til þess að sverðið komi yfir Rabba, höfuðborg Ammóníta, og yfir Júdaland og
Jerúsalem í því miðju.
21 Því að Babelkonungur stendur á vegamótum, þar sem báðir vegirnir hefjast, til þess að
leita véfréttar. Hann hristir örvarnar, spyr húsgoðin, skoðar lifrina.
22 Í hægri hendi hans er hlutur Jerúsalem: ‚Hann skal reisa víghrúta, opna munninn með
ópum, láta heróp gjalla, reisa víghrúta gegn hliðunum, hleypa upp jarðhrygg, hlaða
víggarða.'
23 Og þeim virðist það lygavéfrétt; þeir hafa unnið hina helgustu eiða, - en hann minnir á
misgjörð þeirra, til þess að þeir verði teknir höndum.
24 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Með því að hann minnti á misgjörð yðar, er trúrof yðar
varð opinbert, svo að syndir yðar urðu berar í öllu athæfi yðar, - með því að hann minnti á
yður, skuluð þér verða teknir höndum þeirra vegna.
25 En þú, dauðadæmdi guðleysingi, höfðingi Ísraels, hvers dagur er kominn, þá er tími
endasektarinnar rennur upp,
26 svo segir Drottinn Guð: Burt með höfuðdjásnið, niður með kórónuna! Þetta skal ekki
lengur vera svo. Upp með hið lága, niður með hið háa!

27 Að rústum, rústum, rústum vil ég gjöra allt. Þetta ríki skal ekki heldur vera til, uns sá kemur, sem hefir réttinn, er ég hefi gefið honum.

28 En þú, mannsson, spá þú og seg: Svo segir Drottinn Guð um Ammóníta og smánan þeirra: Sverð, sverð er dregið úr slíðrum, fægt til að brytja niður, til þess að láta eldingar leiftra,

29 en þér boðuðu menn hégómasýnir og fluttu þér lygispádóma, til þess að setja það á háls hinna dauðadæmdu guðleysingja, hverra dagur er kominn, þá er tími endasektarinnar rennur upp.

30 Slíðra það aftur. Ég skal dæma þig á þeim stað, þar sem þú varst skapaður, í því landi, þar sem þú ert upp runninn,

31 og ég skal úthella yfir þig reiði minni og blása á þig mínum heiftarloga og selja þig í hendur dýrslegra manna, glötunarsmiða.

32 Eldsmatur skalt þú verða, blóði þínu skal úthellt inni í landinu. Þín skal eigi framar minnst verða. Ég, Drottinn, hefi talað þetta."

KAFLA 22

Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "Þú mannsson, vilt þú dæma, vilt þú dæma hina blóðseku borg? Leið henni þá fyrir sjónir allar svívirðingar hennar

3 og seg: Svo segir Drottinn Guð: Ó borg, sem úthellti blóði innan borgarveggja sinna, til þess að tími hennar kæmi, og gjörði sér skurðgoð til þess að saurga sig.

4 Fyrir blóðið, sem þú hefir úthellt, ert þú sek orðin, og fyrir skurðgoðin, sem þú gjörðir, ert þú óhrein orðin. Þú hefir flýtt fyrir degi þínum, og ævilok þín eru komin. Þess vegna gjöri ég þig að háðung meðal þjóðanna og að athlægi allra landa.

5 Þeir sem eru nálægt þér og þeir sem eru langt frá þér munu hæða þig, þú borg með flekkað mannorð, full af róstum.

6 Sjá, höfðingjar Ísraels, sem í þér búa, úthella blóði, hver sem betur getur.

7 Hjá þér eru faðir og móðir fyrirlitin, við útlendinga beita menn kúgun í þér, munaðarleysingja og ekkjur undiroka menn hjá þér.

8 Þú fyrirlítur helgidóma mína og vanhelgar hvíldardaga mína.

9 Hjá þér eru bakmælgismenn, sem koma manndrápum til leiðar, hjá þér eta menn fórnarkjöt á fjöllunum, menn fremja saurlifnað í þér miðri.

10 Hjá þér bera menn blygðan föður síns, hjá þér nauðga menn konum, sem óhreinar eru vegna tíða.

11 Einn fremur svívirðu með konu náunga síns, annar flekkar tengdadóttur sína með saurlifnaði og enn annar nauðgar hjá þér systur sinni, dóttur föður síns.

12 Menn þiggja mútur hjá þér til þess að úthella blóði. Þú hefir tekið fjárleigu og vexti og haft af náunga þínum með ofríki, en mér hefir þú gleymt, - segir Drottinn Guð.

13 En sjá: Ég slæ höndum saman yfir því rangfengna fé, sem þú hefir dregið þér, og yfir blóðskuld þeirri, sem í þér er.

14 Mun kjarkur þinn standast og hendur þínar haldast styrkar, þegar þeir dagarnir koma, er ég tek þig fyrir? Ég, Drottinn, tala það og mun framkvæma það.

15 Og ég mun tvístra þér meðal þjóðanna og dreifa þér út um löndin og gjörsamlega uppræta óhreinleik þinn úr þér,

16 og þú skalt vanhelguð verða í augsýn heiðingjanna, og þá skalt þú viðurkenna, að ég er

Drottinn."

17 Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

18 "Mannsson, Ísraelsmenn eru orðnir fyrir mér eins og sori. Þeir eru allir eins og eir og tin og járn og blý í bræðsluofni, þeir eru orðnir sorasilfur.

19 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Af því að þér eruð allir orðnir að sora, þá vil ég safna yður saman í Jerúsalem.

20 Eins og silfur og eir og járn og blý og tin er látið saman inn í bræðsluofn til þess að blása eldi að því og bræða það, þannig mun ég safna yður saman í reiði minni og gremi, láta yður þar inn og bræða yður.

21 Og ég mun stefna yður saman og blása að yður eldi gremi minnar, svo að þér skuluð bráðna þar.

22 Eins og silfrið er brætt í bræðsluofninum, svo skuluð þér bráðna í borginni og þá munuð þér viðurkenna, að ég, Drottinn, hefi úthellt reiði minni yfir yður."

23 Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

24 "Þú mannsson, seg við hana: Þú ert eins og land, sem ekki rigndi á, sem eigi var vökvað á degi reiðinnar,

25 en þjóðhöfðingjar þess voru í því sem öskrandi ljón, er rífur sundur bráð sína. Mannslífum hafa þeir eytt, eignir og dýrgripi hafa þeir tekið og fjölgað ekkjum í landinu.

26 Prestar hennar hafa brjálað lögmáli mínu og vanhelgað helgidóma mína. Þeir hafa engan mun gjört á því, sem heilagt er og óheilagt, og eigi frætt menn um muninn á óhreinu og hreinu, og þeir hafa lokað augum sínum fyrir hvíldardögum mínum, svo að ég vanhelgaðist meðal þeirra.

27 Yfirmenn hennar voru í henni eins og sundurrífandi vargar og hugsuðu ekki um annað en að úthella blóði og eyða mannslífum til þess að afla sér rangfengins gróða.

28 En spámenn hennar riðu á kalki fyrir þá með því að boða þeim hégómasýnir og flytja þeim lygispádóma og segja: ‚Svo segir Drottinn Guð!' þótt Drottinn hafi ekki talað.

29 Landslýðurinn hefir haft kúgun og rán í frammi, þeir hafa undirokað volaða og snauða og kúgað útlendinga án nokkurs réttar.

30 Og ég leitaði að einhverjum meðal þeirra, er hlaða vildi garð eða skipa sér í skarðið móti mér, landinu til varnar, til þess að ég legði það ekki í eyði, en ég fann engan.

31 Þá úthellti ég reiði minni yfir þá, gjöreyddi þeim með eldi gremi minnar, ég lét athæfi þeirra þeim í koll koma, - segir Drottinn Guð."

KAFLA 23

Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, konur voru tvær, dætur sömu móður.

3 Þær frömdu hórdóm á Egyptalandi, þær hóruðust í æsku. Þar létu þær þukla um brjóst sér og þar fóru menn höndum um meyjarbarm þeirra.

4 Hin eldri hét Ohola og systir hennar Oholíba. Og ég eignaðist þær báðar, og þær ólu sonu og dætur. Og Ohola hét síðar Samaría og Oholíba Jerúsalem.

5 En Ohola tók fram hjá mér og brann af girnd til friðla sinna, til Assýringa, hinna nafntoguðu,

6 sem klæddir voru bláum purpura, jarlar og landstjórar, allt saman fríðir æskumenn, riddarar ríðandi hestum.

7 Og hún helgaði þeim hóranir sínar, öllum úrvalsmönnum Assýringa, og hún saurgaði sig

á skurðgoðum allra þeirra, er hún brann af girnd til.

8 Þó lét hún ekki af hórunum sínum frá Egyptalandi, því að þeir höfðu legið með henni í ungdæmi hennar og farið höndum um meyjarbarm hennar og hellt yfir hana hóran sinni.

9 Fyrir því seldi ég hana í hendur friðla sinna, í hendur Assýringa, er hún brann af girnd til.

10 Þeir beruðu blygðan hennar, tóku burt sonu hennar og dætur og vógu hana sjálfa með sverði, svo að hún varð öðrum konum til viðvörunar, og framkvæmdu þannig refsingardóminn á henni.

11 En þótt systir hennar Oholíba sæi það, þá varð hún þó enn frekari í lostanum og drýgði enn meiri saurlifnað en systir hennar.

12 Hún brann af girnd til Assýringa, nafntogaðra jarla og landstjóra, sem voru frábærlega prúðbúnir, til riddara, sem riðu hestum, allt saman fríðir æskumenn.

13 Og ég sá, hversu hún saurgaði sig. Eitt og hið sama var háttalag beggja þeirra systra.

14 En hún hélt áfram að drýgja hórdóm, og er hún sá menn dregna á vegg, myndir af Kaldeum, málaða með menju,

15 gyrta belti um lendarnar, með vefjarhöttu um höfuðin, alla saman hina hermannlegustu, mynd af Babýloníumönnum, en ættland þeirra er Kaldea,

16 - þá brann hún af girnd til þeirra, er hún leit þá augum, og gjörði sendimenn til þeirra til Kaldeu.

17 Og Babýloníumenn gengu inn til hennar, til ástasamlags við hana, og flekkuðu hana með saurlifnaði sínum, og hún saurgaði sig á þeim. Þá sneri sál hennar sér frá þeim.

18 Og er hún framdi saurlifnað sinn berlega og beraði blygðan sína, þá sneri sál mín sér frá henni, eins og sál mín hafði snúið sér frá systur hennar.

19 En hún varð enn frekari í hórdómi sínum, með því að hún minntist æskudaga sinna, þá er hún framdi saurlifnað á Egyptalandi.

20 Og hún brann af girnd til friðla þeirra, sem voru eins hreðurmiklir og asnar og gusan úr þeim sem úr stóðhestum.

21 Og þú saknaðir saurlifnaðar æsku þinnar, þá er Egyptar fóru höndum um barm þinn og þukluðu um meyjarbrjóst þín.

22 Fyrir því, Oholíba, svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég mun egna friðla þína upp í móti þér, þá er sál þín hefir snúið sér frá, og láta þá veitast að þér úr öllum áttum:

23 Babýloníumenn og alla Kaldea, Pekód, Sjóa og Kóa og alla Assýringa með þeim, allt saman fríða æskumenn, jarla og landstjóra, tóma liðsforingja og nafntogaða menn, ríðandi hestum.

24 Og þeir munu koma í móti þér úr norðri með vögnum og hjólum og liðsafnaði margra þjóða. Törgu, skjöld og hjálm munu þeir setja upp í móti þér hringinn í kring, og ég mun leggja fyrir þá málið, og þeir skulu dæma þig eftir sínum lögum.

25 Og ég mun snúa vandlæting minni gegn þér, og þeir munu fara grimmdarlega með þig. Þeir munu skera af þér nef og eyru, og það, sem eftir verður af þér, skal fyrir sverði falla. Sonu þína og dætur munu þeir hafa á burt, og það, sem eftir verður af þér, mun eyðast af eldi.

26 Og þeir munu færa þig af klæðum og taka af þér skartgripi þína.

27 Og ég vil gjöra enda á saurlifnaði þínum og hórdómi þínum frá Egyptalandi, svo að þú hefjir eigi framar augu þín til þeirra og hugsir eigi framar um Egyptaland.

28 Svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég mun selja þig á vald þeirra, er þú hatar, á vald þeirra, er sál þín hefir snúið sér frá.

29 Og þeir munu fara haturslega með þig og hafa á burt allan afla þinn og láta þig eftir

nakta og bera, og þá mun verða flett ofan af hinni hórgjörnu blygðan þinni, lauslæti þínu og saurlifnaði þínum.

30 Svo mun með þig farið, af því að þú eltir þjóðirnar, fyrir þá sök að þú saurgaðir þig á skurðgoðum þeirra.

31 Þú hefir gengið götu systur þinnar, þess vegna rétti ég að þér bikar hennar.

32 Svo segir Drottinn Guð: Þú skalt drekka bikar systur þinnar, hinn djúpa og víða, sem tekur svo mikið, -

33 vímu og hörmung skalt þú fyllast -, bikar hryllings og skelfingar, bikar Samaríu systur þinnar.

34 Og þú skalt drekka hann og tæma og sötra dreggjarnar og sundurrífa brjóst þín, því að ég hefi talað það, segir Drottinn Guð.

35 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Sökum þess að þú hefir gleymt mér og varpað mér aftur fyrir bak þér, þá skalt þú nú og gjöld taka fyrir lauslæti þitt og saurlifnað."

36 Og Drottinn sagði við mig: "Mannsson, vilt þú dæma Oholu og Oholíbu? Leið þeim þá fyrir sjónir svívirðingar þeirra,

37 hversu þær hafa hórdóm drýgt og flekkað hendur sínar með blóði, og hversu þær hafa drýgt hórdóm með skurðgoðum sínum og jafnvel látið sonu sína, er þær fæddu mér, ganga gegnum eld þeim til fæðslu.

38 Enn fremur gjörðu þær mér þetta: Þær saurguðu sama daginn helgidóm minn og vanhelguðu hvíldardaga mína.

39 Og þegar þær slátruðu sonum sínum skurðgoðunum til fórnar, gengu þær sama daginn inn í helgidóm minn til þess að vanhelga hann. Já, slíkt höfðust þær að í mínu eigin musteri.

40 Þær sendu jafnvel eftir mönnum, er komu af fjarlægum löndum, og er sendimaður hafði verið gjörður til þeirra, komu þeir. Þeirra vegna laugaðir þú þig, barst lit í augu þér og bjóst þig í skart.

41 Síðan settist þú á veglegan hvílubekk, fyrir framan hann stóð uppbúið borð, og á það lagðir þú reykelsi mitt og olífuolíu mína.

42 Og með háværum söng hvíldu þeir á bekknum, og auk mannanna úr mannfjöldanum var komið með Sabea úr eyðimörkinni. Þeir spenntu armbaugum um handleggi kvennanna og settu dýrlega kórónu á höfuð þeirra.

43 Þá sagði ég: ‚Mun hin útslitna enn drýgja hórdóm? Munu menn enn hórast með henni?'

44 Og menn gengu inn til hennar, eins og gengið er inn til hórkonu, þannig gengu þeir inn til Oholu og Oholíbu, saurlífiskvennanna.

45 En réttlátir menn munu dæma þær sama dómi og hórkonur eru dæmdar og þær konur, er úthella blóði, því að hórkonur eru þær, og hendur þeirra eru blóði flekkaðar.

46 Svo segir Drottinn Guð: Mannsafnaður sé gjörður að þeim og þær framseldar til misþyrmingar og rána.

47 Og mannsafnaðurinn skal lemja þær grjóti og höggva þær sundur með sverðum sínum. Sonu þeirra og dætur skulu menn drepa og brenna hús þeirra í eldi.

48 Þannig vil ég útrýma saurlifnaðinum úr landinu, til þess að allar konur láti sér að kenningu verða og breyti eigi eftir saurlifnaðar-dæmi yðar.

49 Og menn munu láta saurlifnað yðar koma niður á yður, og þér skuluð gjalda þeirra synda, er þér hafið framið með skurðgoðum yðar, til þess að þér viðurkennið, að ég er Drottinn Guð."

KAFLA 24

Og orð Drottins kom til mín níunda árið, tíunda dag hins tíunda mánaðar, svohljóðandi:

2 "Mannsson, skrifa þú upp hjá þér þennan dag, - einmitt þennan dag. Einmitt í dag hefir
Babelkonungur ráðist á Jerúsalem.

3 Flyt því hinni þverúðugu kynslóð líking og seg við þá: Svo segir Drottinn Guð: Set þú upp
pottinn, set hann upp, og hell vatni í hann.

4 Lát kjötstykkin í hann, öll bestu stykkin, lærin og bógana, fyll hann úrvalsbeinbitum.

5 Tak þau af úrvalskindum og legg einnig skíð undir pottinn. Lát sjóða á kjötstykkjunum,
beinbitarnir soðna þegar í honum.

6 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Vei hinni blóðseku borg, pottinum með ryðflekkjunum,
sem ryðflekkirnir gengu ekki af. Allt hefir verið fært upp úr honum, hvert stykkið eftir annað,
án þess að varpa hlutum um þau.

7 Því að blóðið, sem hún hefir úthellt, er enn í henni. Hún hefir látið það renna á bera
klettana, ekki hellt því á jörðina til þess að hylja það moldu.

8 Til þess að sýna heift og koma fram hefnd, hefi ég látið blóðið, sem hún hefir úthellt,
renna á bera klettana, til þess að það skuli eigi hulið verða.

9 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Vei hinni blóðseku borg! Já, ég vil gjöra eldgrófina stóra.

10 Drag saman mikinn við, kveik upp eldinn, sjóð kjötið vandlega, lát súpuna sjóða, svo að
beinin brenni.

11 Set síðan tóman pottinn á glæðurnar, til þess að hann hitni og eirinn í honum verði
glóandi og óhreinindin, sem í honum eru, renni af og ryð hans eyðist.

12 Alla fyrirhöfn hefir hann að engu gjört, því að hið mikla ryð gekk ekki af honum í
eldinum,

13 sökum lauslætissaurugleika þíns. Af því að ég hefi reynt að hreinsa þig, en þú varðst
eigi hrein af saurugleik þínum, þá skalt þú ekki framar verða hrein, uns ég hefi svalað heift
minni á þér.

14 Ég, Drottinn, hefi talað það. Það kemur, og ég framkvæmi það, ég læt ekki undan
draga, ég vægi ekki og ég læt mig einskis iðra. Eftir breytni þinni og eftir gjörðum þínum
dæma menn þig, - segir Drottinn Guð."

15 Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

16 "Mannsson, ég mun taka yndi augna þinna frá þér með skyndilegum dauða, en þú skalt
ekki kveina né gráta, og eigi skulu þér tár á augu koma.

17 Andvarpa þú í hljóði, viðhaf ekkert dánarkvein. Set vefjarhött þinn á þig og lát skó þína
á fætur þér. Þú skalt ekki hylja kamp þinn og ekki neyta sorgarbrauðs."

18 Og ég talaði til lýðsins um morguninn, en um kveldið dó kona mín, og ég gjörði
morguninn eftir eins og mér hafði verið skipað.

19 Þá sagði fólkið við mig: "Vilt þú ekki segja oss, hvað þetta á að þýða, að þú hagar þér
svo?"

20 Ég svaraði þeim: "Orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

21 Seg við Ísraelsmenn: Svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég mun vanhelga helgidóm minn,
yðar mikla ofdrambsefni, yndi augna yðar og þrá sálar yðar, og synir yðar og dætur, er þér
hafið skilið þar eftir, munu falla fyrir sverði.

22 Þá munuð þér gjöra eins og ég hefi gjört: Þér munuð ekki hylja kamp yðar og ekki neyta
sorgarbrauðs.

23 Þér munuð hafa vefjarhöttinn á höfðinu og skóna á fótunum. Þér munuð ekki kveina né

gráta, heldur veslast upp vegna misgjörða yðar og andvarpa hver með öðrum.

24 Þannig mun Esekíel verða yður til tákns. Með öllu svo sem hann hefir gjört, munuð þér og gjöra, er það ber að höndum, og þá munuð þér viðurkenna, að ég er Drottinn Guð.

25 En þú, mannsson - vissulega mun þann dag, er ég tek frá þeim varnarvirki þeirra, hinn dýrlega unað þeirra, yndi augna þeirra og þrá sálar þeirra, sonu þeirra og dætur, -

26 þann dag mun flóttamaður til þín koma, til þess að gjöra það heyrinkunnugt.

27 Á þeim degi mun munnur þinn upp ljúkast, um leið og munnur flóttamannsins, og þá munt þú tala og ekki framar þegja, og þú munt vera þeim til tákns, og þeir munu viðurkenna, að ég er Drottinn."

KAFLA 25

Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, snú þér að Ammónítum og spá gegn þeim

3 og seg við Ammóníta: Heyrið orð Drottins Guðs! Svo segir Drottinn Guð: Af því að þú hlakkaðir yfir því, að helgidómur minn var vanhelgaður og yfir því að Ísraelsland var í eyði lagt og yfir því að Júdamenn urðu að fara í útlegð,

4 sjá, fyrir því gef ég þig austurbyggjum til eignar, að þeir setji tjöld sín í þér og reisi búðir sínar í þér. Þeir munu eta ávöxtu þína og þeir munu drekka mjólk þína.

5 Og ég vil gjöra Rabba að beitilandi fyrir úlfalda og land Ammóníta að fjárbóli, til þess að þér viðurkennið, að ég er Drottinn.

6 Því að svo segir Drottinn Guð: Af því að þú klappaðir lof í lófa og stappaðir með fætinum og fagnaðir með fullri fyrirlitning í hjarta yfir Ísraelslandi,

7 sjá, fyrir því rétti ég út hönd mína í móti þér og læt þig verða heiðingjum að herfangi og afmái þig úr tölu þjóðanna og týni þér úr tölu landanna. Ég vil tortíma þér, til þess að þú viðurkennir, að ég er Drottinn.

8 Svo segir Drottinn Guð: Af því að Móab segir: Sjá, Júdalýður er eins og allar aðrar þjóðir!

9 Sjá, fyrir því opna ég hlíðar Móabs, til þess að landið verði borgalaust, missi borgir sínar allt til hinnar ystu: prýði landsins, Bet Jesímót, Baal Meon og Kirjataím.

10 Austurbyggjum gef ég það til eignar, í viðbót við land Ammóníta, til þess að Ammóníta verði eigi framar minnst meðal þjóðanna.

11 Og ég mun framkvæma refsidóma á Móab, til þess að þeir viðurkenni, að ég er Drottinn.

12 Svo segir Drottinn Guð: Af því að Edóm hefir breytt við Júdamenn af mikilli hefndargirni og misgjört stórlega með því að hefna sín á þeim,

13 fyrir því segir Drottinn Guð svo: Ég vil rétta út hönd mína gegn Edóm og eyða þar mönnum og fénaði og gjöra landið að auðn. Frá Teman allt til Dedan skulu þeir fyrir sverði falla.

14 Og ég fel lýð mínum Ísrael að framkvæma hefnd mína á Edóm, svo að þeir fari með Edóm samkvæmt reiði minni og heift, og hann fái að kenna á hefnd minni, - segir Drottinn Guð.

15 Svo segir Drottinn Guð: Af því að Filistar sýndu af sér hefnigirni og hefndu sín með fyrirlitning í hjarta, hyggjandi á tortíming með ævarandi fjandskap,

16 fyrir því segir Drottinn Guð svo: Sjá, ég mun rétta út hönd mína gegn Filistum og útrýma

Kretum og eyða þeim, sem eftir eru á sjávarströndinni.

17 Og ég mun koma miklum hefndum fram á þeim með grimmilegum hirtingum, til þess að þeir viðurkenni, að ég er Drottinn, þá er ég læt hefnd mína koma fram á þeim."

KAFLA 26

En á ellefta árinu, hinn fyrsta dag mánaðarins, kom orð Drottins til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, af því að Týrus hlakkaði yfir Jerúsalem og sagði: ‚Nú er þjóðahliðið brotið upp, hefir opnast að mér, nú vil ég fylla mig, er hún er komin í auðn!' -

3 fyrir því segir Drottinn Guð svo: Sjá, ég skal finna þig, Týrus, ég skal leiða í móti þér margar þjóðir, eins og þegar hafið lætur öldur sínar að streyma.

4 Þær skulu brjóta múra Týrusar og rífa niður turna hennar, og ég mun sjálfur sópa burt öllum jarðveg af henni og gjöra hana að berum kletti.

5 Hún skal verða að þerrireit fyrir fiskinet úti í hafinu, því að ég hefi talað það, - segir Drottinn Guð, - og hún skal verða þjóðunum að herfangi.

6 En dætur hennar, sem eru á landi, skulu drepnar verða með sverði, til þess að þær viðurkenni, að ég er Drottinn.

7 Því að svo segir Drottinn Guð: Sjá ég leiði Nebúkadresar konung í Babýlon, konung konunganna, gegn Týrus úr norðri, með hestum, vögnum, riddurum og mannsöfnuði margra þjóða.

8 Hann mun drepa dætur þínar á landi með sverði, hlaða víggarða gegn þér, hleypa upp jarðhrygg gegn þér og reisa skjöldu í móti þér.

9 Og hann mun hleypa víghrút sínum á múra þína og rífa niður turna þína með járntólum sínum.

10 Af mergð hesta hans munt þú hulin verða jóreyk, og múrar þínir munu gnötra af gný riddaranna, hjólanna og vagnanna, þegar hann fer inn um borgarhlið þín, eins og þegar farið er inn í hertekna borg.

11 Með hófum hesta sinna mun hann troða sundur öll stræti þín. Lýð þinn mun hann brytja niður með sverði, og þínar voldugu súlur munu hrapa til jarðar.

12 Og þeir munu ræna auð þínum og hrifsa burt kaupeyri þinn, brjóta niður borgarveggi þína, rífa niður þín dýrlegu hús og varpa á sjó út húsagrjótinu, viðunum og rofinu.

13 Ég skal lægja klið ljóða þinna, og hljómur harpna þinna skal ekki framar heyrast.

14 Og ég skal gjöra þig að berum kletti: Þú skalt verða að þerrireit fyrir fiskinet, þú skalt aldrei framar endurreist verða, því að ég, Drottinn, hefi talað það, - segir Drottinn Guð.

15 Svo segir Drottinn Guð um Týrus: Munu ekki eyjarnar gnötra við dynkinn af hruni þínu, þá er hinir vegnu stynja, þá er sverðið brytjar fólkið niður í þér?

16 Og allir þjóðhöfðingjar við hafið munu stíga niður af hásætum sínum og leggja af sér skikkjur sínar og fara úr litklæðum sínum. Þeir munu íklæðast skelfingu, þeir munu setjast á jörðina, þeir munu vera síhræddir og sem agndofa þín vegna.

17 Og þeir munu hefja upp harmljóð yfir þér og segja um þig: Hversu ert þú eydd, horfin frá hafinu, þú vegsamaða borg, sem voldug varst á hafinu, hún og íbúar hennar, sem skutu skelk í bringu öllum nábúum sínum.

18 Nú nötra sælöndin á degi falls þíns og eyjarnar í hafinu eru skelfdar yfir afdrifum þínum.

19 Því að svo segir Drottinn Guð: Þegar ég gjöri þig að eyddri borg, eins og þær borgir, sem óbyggðar eru, þegar ég læt hafsjóinn streyma yfir þig, svo að hin miklu vötn hylji þig,

20 þá steypi ég þér niður til þeirra, sem ofan eru farnir í gröfina, til manna frá fyrri tíðum, og

bý þér stað í undirheimum, eins og ævagömlum rústum, hjá þeim sem ofan eru farnir í gröfina, til þess að þú verðir ekki byggð framar og standir ekki framar á landi lifandi manna.

21 Ég sel þig á vald voveiflegri glötun, og þú munt farast. Þín mun verða leitað, en þú munt aldrei finnast til eilífðar, - segir Drottinn Guð."

KAFLA 27

Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "Þú mannsson, hef upp harmljóð um Týrus

3 og seg við Týrus, sem liggur við víkurnar og rekur verslun við þjóðirnar til margra eylanda: Svo segir Drottinn Guð: Týrus, þú hugsaðir: ‚Ég er algjör að fegurð!'

4 Landsvæði þitt er úti í hafinu, þeir, er reistu þig, hafa gjört þig aðdáanlega fagra.

5 Af kýprestrjám frá Senír gjörðu þeir alla innviði þína, þeir tóku sedrusvið frá Líbanon til þess að gjöra af siglutré þitt.

6 Árar þínar gjörðu þeir úr eikitrjám frá Basan, þiljurnar gjörðu þeir úr buksviði frá eyjum Kitta og greyptu inn í þær fílsbein.

7 Glitofið lín frá Egyptalandi var það, sem þú breiddir út, til þess að hafa það að veifu. Tjöld þín voru úr bláum og rauðum purpura frá Elísaströndum.

8 Sídoningar og Arvadbúar voru hásetar hjá þér, hinir kænstu menn, sem til voru hjá þér, Týrus, voru stýrimenn þínir.

9 Fyrirmenn frá Gebal og listkænir menn þaðan voru þeir, sem gjörðu við lekann á þér, öll hafskip og áhöfn þeirra kom til þín til þess að kaupa varning þinn.

10 Menn frá Paras, Lúd og Pút voru í her þínum sem hermenn þínir, skjöld og hjálm festu þeir upp hjá þér, þeir gjörðu þig veglega.

11 Arvadmenn og her þeirra voru umhverfis á múrum þínum og Gammadar í turnum þínum. Þeir festu skjöldu sína upp á múra þína hringinn í kring, þeir gjörðu þig aðdáanlega fagra.

12 Tarsis átti kaupskap við þig, af því að þú áttir gnótt alls konar kaupeyris. Silfur, járn, tin og blý fluttu þeir á kauptorg þitt.

13 Javan, Túbal og Mesek keyptu við þig, mansmenn og eirílát fluttu þeir til kaupstefnu þinnar.

14 Tógarmamenn fluttu áburðarhesta, reiðhesta og múlasna á kauptorg þitt.

15 Ródusmenn keyptu við þig, margar eyjar voru þínir kaupunautar, fílsbein og íbenvið greiddu þeir þér í skatt.

16 Aram átti kaupskap við þig, sökum þess að þú áttir gnótt iðnaðarvarnings. Karbunkulrauðan purpura, glitvefnað, býssus, kóralla og jaspis fluttu þeir á kauptorg þitt.

17 Júda og Ísraelsland keyptu við þig. Hveiti frá Minnít, vax, hunang, olíu og balsam fluttu þeir til kaupstefnu þinnar.

18 Damaskus átti kaupskap við þig um þinn margháttaða iðnaðarvarning, af því að þú áttir gnótt alls konar kaupeyris, um vín frá Helbón og ull frá Sahar.

19 Og vín frá Úsal fluttu þeir á kauptorg þitt, smíðað járn, kanelviður og ilmreyr kom til kaupstefnu þinnar.

20 Dedan verslaði við þig með söðuláklæði til að ríða á.

21 Arabar og allir höfðingjar Kedars voru kaupunautar þínir, þeir seldu þér lömb, hrúta og hafra.

22 Kaupmenn frá Saba og Raema keyptu við þig. Hinar bestu kryddjurtir, alls konar
dýrindis steina og gull fluttu þeir á kauptorg þitt.
23 Haran, Kanne og Eden voru kaupunautar þínir, og Assýría og öll Medía keyptu við þig.
24 Þeir versluðu við þig með skartklæði, með skikkjur úr bláum purpura og glitofnar, og
með ofnar ábreiður marglitar, og með snúnar og fast undnar snúrur á sölutorgi þínu.
25 Tarsis-knerrir fluttu vörur þínar, og þannig fylltir þú þig og varðst mjög hlaðin úti á hafinu.
26 Þeir, er reru þér, fluttu þig út á rúmsjó. Austanvindurinn braut þig í spón úti á miðju hafi.
27 Auðæfi þín, kaupeyrir þinn og vörur þínar, hásetar þínir og stýrimenn, þeir sem gjörðu
við lekann á þér og þeir sem seldu vörur þínar og allir hermenn þínir, sem í þér eru, og
allur mannfjöldinn, sem í þér er, munu sökkva í hafið þann dag, er þú ferst.
28 Af hljóðum stýrimanna þinna munu öldudjúpin skjálfa.
29 Þá munu allir þeir, er á árum halda, stíga af skipum sínum, hásetarnir, allir stýrimenn á
sjónum munu ganga á land.
30 Og þeir munu æpa hástöfum yfir þér og hljóða sáran og ausa moldu yfir höfuð sér, velta
sér í ösku.
31 Þeir munu raka á sig skalla þín vegna og gyrðast hærusekk og gráta yfir þér kvíðafullir í
sárri hryggð.
32 Og þeir munu hefja upp harmljóð um þig og harma þig: ‚Hver var sem Týrus, er nú er í
eyði lögð úti í hafinu!'
33 Þegar varningur þinn kom af sjónum, mettaðir þú margar þjóðir, með gnótt auðlegðar
þinnar og kaupeyris þíns auðgaðir þú konunga jarðarinnar.
34 Nú liggur þú brotin á hafinu, í djúpum hafsins, varningur þinn sökk og allur
mannfjöldinn, sem í þér var.
35 Allir þeir, sem strandlendin byggja, eru agndofa yfir þér, og konungum þeirra blöskrar
svo, að ásjónur þeirra blikna.
36 Verslunarmenn þjóðanna blístra að þér, þú fórst voveiflega og ert eilíflega horfin."

KAFLA 28

Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:
2 "Mannsson, seg tignarmönnunum í Týrus: Svo segir Drottinn Guð: Af því að hjarta þitt
var hrokafullt, svo að þú sagðir: ‚Ég er guð, ég sit í guðasæti mitt úti í hafi!' - þar sem þú
ert þó maður og enginn guð, en leist á þig eins og guð, -
3 já, þú varst vitrari en Daníel, ekkert hulið var þér of myrkt,
4 með speki þinni og hyggindum aflaðir þú þér auðæfa og safnaðir gulli og silfri í féhirslur
þínar . . .
5 Með viskugnótt þinni, með verslun þinni jókst þú auðæfi þín, og hjarta þitt varð hrokafullt
af auðæfunum -
6 fyrir því segir Drottinn Guð svo: Af því að þú leist á sjálfa þig eins og guð,
7 sjá, fyrir því læt ég útlenda menn yfir þig koma, hinar grimmustu þjóðir, þeir skulu bregða
sverðum sínum gegn snilldarfegurð þinni og vanhelga prýði þína.
8 Þeir munu steypa sér niður í gröfina og þú munt deyja dauða hins vopnbitna úti í hafi.
9 Hvort munt þú þá segja: ‚Ég er guð!' frammi fyrir banamanni þínum, þar sem þú ert þó
maður og enginn guð á valdi veganda þíns?
10 Þú skalt deyja dauða óumskorinna manna fyrir hendi útlendinga, því að ég hefi talað

það, - segir Drottinn Guð."

11 Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

12 "Mannsson, hef upp harmljóð yfir konunginum í Týrus og seg við hann: Svo segir Drottinn Guð: Þú varst ímynd innsiglishrings, fullur af speki og fullkominn að fegurð!

13 Þú varst í Eden, aldingarði Guðs, þú varst þakinn alls konar dýrum steinum: karneól, tópas, jaspis, krýsolít, sjóam, onýx, safír, karbunkul, smaragð, og umgjörðir þínar og útflúr var gjört af gulli. Daginn, sem þú varst skapaður, var það búið til.

14 Ég hafði skipað þig verndar-kerúb, þú varst á hinu heilaga goðafjalli, þú gekkst innan um glóandi steina.

15 Þú varst óaðfinnanlegur í breytni þinni frá þeim degi, er þú varst skapaður, þar til er yfirsjón fannst hjá þér.

16 Fyrir þína miklu verslun fylltir þú þig hið innra ofríki og syndgaðir. Þá óhelgaði ég þig og rak þig burt af goðafjallinu og tortímdi þér, þú verndar-kerúb, burt frá hinum glóandi steinum.

17 Hjarta þitt varð hrokafullt af fegurð þinni, þú gjörðir speki þína að engu vegna viðhafnarljóma þíns. Ég varpaði þér til jarðar, ofurseldi þig konungum, svo að þeir mættu horfa nægju sína á þig.

18 Með hinum mörgu misgjörðum þínum, með hinni óráðvöndu kaupverslun þinni vanhelgaðir þú helgidóma þína. Þá lét ég eld brjótast út frá þér, hann eyddi þér, og ég gjörði þig að ösku á jörðinni í augsýn allra, er sáu þig.

19 Allir þeir meðal þjóðanna, er þekktu þig, voru agndofa yfir þér, þú fórst voveiflega og ert eilíflega horfinn."

20 Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

21 "Mannsson, snú þér að Sídon og spá gegn henni

22 og seg: Svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég skal finna þig, Sídon, og gjöra mig vegsamlegan í þér miðri, til þess að þeir viðurkenni, að ég er Drottinn, er ég framkvæmi refsidóma í henni og auglýsi heilagleik minn á henni.

23 Og ég mun senda drepsótt í hana og blóðsúthelling á stræti hennar, og menn skulu í henni falla helsærðir fyrir sverði, er alla vega skal yfir hana ganga, til þess að þeir viðurkenni, að ég er Drottinn.

24 En fyrir Ísraelsmenn mun eigi framar vera til neinn kveljandi þyrnir né stingandi þistill af öllum þeim, sem umhverfis þá eru, þeim er óvirtu þá, til þess að þeir viðurkenni, að ég er Drottinn Guð þeirra.

25 Svo segir Drottinn Guð: Þegar ég safna Ísraelsmönnum saman frá þjóðunum, þangað sem þeim var tvístrað, þá skal ég auglýsa heilagleik minn á þeim í augsýn þjóðanna, og þeir skulu búa í landi sínu, því er ég gaf þjóni mínum Jakob.

26 Og þeir munu búa þar óhultir og reisa hús og planta víngarða og búa óhultir, með því að ég læt refsidóma ganga yfir alla nágranna þeirra, er þá hafa óvirt, til þess að þeir viðurkenni, að ég er Drottinn, Guð þeirra."

KAFLA 29

Á tíunda árinu, tólfta dag hins tíunda mánaðar, kom orð Drottins til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, snú þér að Faraó, Egyptalandskonungi, og spá gegn honum og gegn öllu Egyptalandi.

3 Tala og seg: Svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég skal finna þig, Faraó, Egyptalandskonungur,

þú mikli krókódíll, sem liggur milli árkvíslanna og segir: ‚Fljótið er mitt, ég hefi sjálfur búið það til!'

4 Og ég skal setja króka í kjálka þína og láta fiskana í fljótum þínum loða á hreistri þínu og draga þig upp úr fljótum þínum, ásamt öllum fiskunum í fljótum þínum, þeim er loða á hreistri þínu.

5 Og ég skal varpa þér út á eyðimörk, þér og öllum fiskunum í fljótum þínum. Þú skalt falla úti á bersvæði, þú munt ekki verða tekinn upp né jarðaður. Ég gef þig dýrum jarðarinnar og fuglum himinsins til fæðslu.

6 Þá skulu allir íbúar Egyptalands viðurkenna, að ég er Drottinn, af því að þú ert Ísraelsmönnum ekki annað en stafur úr sefreyr.

7 Þegar þeir grípa um þig með hendinni, þá brotnar þú og fleiðrar alla höndina á þeim, og þegar þeir styðjast við þig, þá brestur þú í sundur og linar þá í öllum mjöðmunum.

8 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Sjá, ég skal láta sverðið koma yfir þig og gjöreyða hjá þér mönnum og fénaði.

9 Og Egyptaland skal verða að auðn og öræfum, til þess að þeir viðurkenni, að ég er Drottinn. Af því að þú hefir sagt: ‚Fljótið er mitt og ég hefi búið það til!'

10 sjá, fyrir því skal ég finna þig og árkvíslar þínar og gjöra Egyptaland að öræfum, að eyðiöræfum frá Migdól til Sýene og allt að landamerkjum Blálands.

11 Enginn maður skal stíga þar fæti sínum og engin skepna skal stíga þar fæti sínum, og það skal vera óbyggt í fjörutíu ár.

12 Og ég skal gjöra Egyptaland að auðn innan um eyðilönd, og borgir þess skulu liggja í eyði innan um borgir, sem liggja í rústum, í fjörutíu ár, og ég mun tvístra Egyptum meðal þjóðanna og dreifa þeim út um löndin.

13 Svo segir Drottinn Guð: Þegar fjörutíu ár eru liðin, mun ég saman safna Egyptum frá þeim þjóðum, þangað sem þeim var tvístrað,

14 og ég mun snúa við högum Egyptalands og flytja þá aftur inn í landið Patrós, landið þar sem þeir eru upprunnir, og þar munu þeir vera lítilfjörlegt ríki.

15 Það mun verða lítilfjörlegra en hin ríkin og ekki framar hefja sig upp yfir þjóðirnar, og ég gjöri þá fámenna, til þess að þeir geti ekki drottnað yfir þjóðunum.

16 Þá mun Egyptaland ekki framar vera Ísraelsmönnum traust, er minni á misgjörð þeirra, er þeir leita bandalags við það, og þeir munu viðurkenna, að ég er Drottinn Guð."

17 En á tuttugasta og sjöunda árinu, hinn fyrsta dag hins fyrsta mánaðar, kom orð Drottins til mín, svohljóðandi:

18 "Mannsson, Nebúkadresar konungur í Babýlon hefir látið herlið sitt vinna mikið verk á Týrus. Höfuð allra manna hans eru orðin hárlaus og axlir þeirra gnúnar, og þó hefir hvorki hann né herlið hans fengið nein laun frá Týrus fyrir það verk, er hann hefir á henni unnið.

19 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Sjá, ég gef Nebúkadresar Babelkonungi Egyptaland. Hann skal flytja burt auðæfi þess og fara þar með rán og rifs, það skulu vera launin handa herliði hans.

20 Sem endurgjald handa því, er það hefir unnið fyrir, gef ég því Egyptaland, - segir Drottinn Guð.

21 Á þeim degi vil ég láta Ísraels húsi horn vaxa, og þá mun ég gefa þér að upp ljúka munni þínum meðal þeirra, til þess að þeir viðurkenni, að ég er Drottinn."

KAFLA 30

Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, spá og seg: Svo segir Drottinn Guð: Æpið vei yfir deginum!

3 Því að dagur er nálægur, já, dagur Drottins er nálægur, dagur skýþykknis, endadægur þjóðanna mun það verða.

4 Og sverð mun koma til Egyptalands, og Bláland mun skelfast, þá er menn hníga helsærðir á Egyptalandi, og auðæfi þess verða burt flutt og undirstöðum þess rótað upp.

5 Blálendingar, Pútítar, Lúdítar og allur þjóðblendingurinn og Líbýumenn og Kretar munu fyrir sverði falla ásamt þeim.

6 Svo segir Drottinn: Þá munu stoðir Egyptalands falla og hið dýrlega skraut þess hníga. Frá Migdól og allt til Sýene skulu menn fyrir sverði falla í því, - segir Drottinn Guð.

7 Og það mun verða að auðn innan um eyðilönd, og borgir þess munu liggja innan um borgir, sem eru í rústum.

8 Og þeir munu viðurkenna, að ég er Drottinn, þegar ég legg eld í Egyptaland og allir liðveislumenn þess verða muldir sundur.

9 Á þeim degi munu sendiboðar fara frá mér á skipum, til þess að færa hinum ugglausu Blálendingum hin hræðilegu tíðindi, og þeir munu skelfast vegna ógæfudags Egyptalands, því að sjá, hann kemur.

10 Svo segir Drottinn Guð: Þannig mun ég láta Nebúkadresar konung í Babýlon enda gjöra á mikillæti Egyptalands.

11 Hann mun verða sóttur og lið hans með honum, hinar grimmustu þjóðir, til þess að herja landið, og þeir munu bregða sverðum sínum gegn Egyptalandi og fylla landið vegnum mönnum.

12 Og ég mun þurrka upp árkvíslarnar og selja Egyptaland í hendur illmenna og láta útlenda menn eyða landið og öllu, sem í því er. Ég, Drottinn, hefi talað það.

13 Svo segir Drottinn Guð: Ég gjöri skurðgoðin að engu og uppræti falsguðina úr Nóf og höfðingjana af Egyptalandi, svo að engir skulu þar framar til vera, og ég mun skelfa Egyptaland.

14 Og ég eyði Patrós og legg eld í Sóan og framkvæmi refsidóma á Nó.

15 Og ég úthelli heift minni yfir Sín, varnarvirki Egyptalands, og tortími hinum ysmikla múg í Nó.

16 Ég legg eld í Egyptaland, Sín mun nötra og skarð mun brotið verða inn í Nó og múrar hennar niður rifnir.

17 Æskumennirnir í Ón og Píbeset munu fyrir sverði falla og íbúar annarra borga fara í útlegð.

18 Í Takpanes mun dagurinn myrkvast, er ég sundurbrýt þar veldissprota Egyptalands og hið dýrlega skraut þess verður að engu gjört. Skýþykkni mun hylja hana, og dætur hennar munu fara í útlegð.

19 Þannig mun ég láta refsidóma koma yfir Egyptaland, til þess að þeir viðurkenni, að ég er Drottinn."

20 En á ellefta árinu, sjöunda dag hins fyrsta mánaðar, kom orð Drottins til mín, svohljóðandi:

21 "Mannsson, ég hefi brotið armlegg Faraós, Egyptalandskonungs, og sjá, það skal eigi verða um hann bundið, til þess að gjöra hann heilan, með því að setja á hann sáraumbúðir, til þess að hann styrktist aftur og fengi gripið sverðið.

22 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Sjá, ég skal finna Faraó, Egyptalandskonung, ég skal brjóta armleggi hans, hinn heila og hinn brotna, og slá sverðið úr hendi hans.

23 Og ég skal tvístra Egyptum meðal þjóðanna og dreifa þeim út um löndin.

24 Og ég skal styrkja armleggi konungsins í Babýlon og fá honum sverð mitt í hönd, en armleggi Faraós skal ég brjóta, svo að hann skal liggja stynjandi fyrir fótum hans, eins og helstunginn maður.

25 Ég skal styrkja armleggi konungsins í Babýlon, en armleggir Faraós skulu niður síga, og menn skulu viðurkenna, að ég er Drottinn, þegar ég fæ Babelkonungi sverð mitt í hönd, og hann reiðir það að Egyptalandi.

26 Og ég skal tvístra Egyptum meðal þjóðanna og dreifa þeim út um löndin, til þess að þeir viðurkenni, að ég er Drottinn."

KAFLA 32

Og á ellefta árinu, hinn fyrsta dag hins þriðja mánaðar, kom orð Drottins til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, seg við Faraó, Egyptalandskonung, og við glæsilið hans: Hverjum ertu líkur að mikilleik?

3 Sjá, sedrusviður óx á Líbanon. Greinar hans voru fagrar og laufið veitti mikla forsælu, hann var hávaxinn og náði topplimið upp í skýin.

4 Vatnsgnóttin hafði gjört hann stóran og flóðið hávaxinn, það leiddi strauma sína umhverfis gróðurreit hans og veitti vatnsrásum sínum til allra skógartrjánna.

5 Fyrir því var hann hávaxnari en öll skógartrén, greinum hans fjölgaði og limar hans lengdust af hinni miklu vatnsgnótt.

6 Alls konar fuglar himinsins hreiðruðu sig í greinum hans og alls konar dýr merkurinnar lögðu ungum sínum undir limar hans, og allar hinar mörgu þjóðir bjuggu í forsælu hans.

7 Og hann var fagur sökum mikilleiks síns og vegna þess, hve greinar hans voru langar, því að rætur hans lágu við mikla vatnsgnótt.

8 Sedrustrén jöfnuðust ekki á við hann í aldingarði Guðs, kýprestrén höfðu ekki jafnmiklar greinar og hann, og hlynirnir höfðu ekki eins fallegar limar og hann. Ekkert tré í aldingarði Guðs var honum jafnt að fegurð.

9 Ég hafði prýtt hann með fjölda af greinum, og öll Edentré, sem voru í aldingarði Guðs, öfunduðu hann.

10 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Af því að hann varð hávaxinn og teygði topplimið upp í skýin og ofmetnaðist í hjarta af hæð sinni,

11 þá seldi ég hann í hendur afarmenni meðal þjóðanna, er fara skyldi með hann samkvæmt illsku sinni, uns ég hefði rekið hann burt.

12 Og útlendir menn, hinar grimmustu þjóðir, felldu hann og fleygðu honum. Greinar hans féllu niður á fjöllin og ofan í alla dali, og limar hans lágu sundur brotnar í öllum giljum landsins, og allar þjóðir jarðarinnar viku burt úr forsælu hans og létu hann eiga sig.

13 Allir fuglar himinsins sátu nú á hans fallna stofni og öll dýr merkurinnar lágu á limum hans,

14 til þess að engin tré við vatn skyldu verða hávaxin og eigi teygja topplim sitt upp í skýin, og til þess að stórhöfðingjar þeirra stæðu eigi hreyknir af hæð sinni, allir þeir er á vatni vökvast. Því að allir eru þeir dauðanum ofurseldir, svo að þeir verða að fara niður til undirheima, mitt á meðal mannanna, til þeirra, sem niður stignir eru í gröfina.

15 Svo segir Drottinn Guð: Daginn, sem hann steig niður til Heljar, lét ég flóðið sýta missi hans og hélt aftur straumum hans og hin miklu vötn hættu að renna. Ég klæddi Líbanon

sorgarbúningi hans vegna og öll tré merkurinnar liðu í ómegin yfir láti hans.

16 Ég skelfdi þjóðirnar með þeim gný, sem varð af falli hans, er ég steypti honum niður til Heljar, til þeirra, sem eru niður stignir í gröfina. Og þá hugguðust í undirheimum öll Edentré, ágætustu og bestu tré Líbanons, öll þau er á vatni höfðu vökvast.

17 Þau fóru líka með honum niður til Heljar til hinna vopnbitnu, er búið höfðu í forsælu hans, mitt á meðal þjóðanna.

18 Við hvert á meðal Edentrjánna er unnt að jafna þér að skrauti og stærð? En þér mun verða steypt niður í undirheima með Edentrjánum, meðal óumskorinna munt þú liggja hjá hinum vopnbitnu. Þetta er Faraó og glæsilið hans, - segir Drottinn Guð."

KAFLA 32

Á tólfta árinu, fyrsta dag hins tólfta mánaðar, kom orð Drottins til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, hef upp harmljóð yfir Faraó, Egyptalandskonungi, og seg við hann: Þú ungljón meðal þjóðanna, það er úti um þig! Og þó varst þú eins og krókódíll í sjónum, gusaðir með nösum þínum, gruggaðir upp vatnið með fótum þínum og rótaðir upp bylgjum þess.

3 Svo segir Drottinn Guð: Ég vil breiða net mitt yfir þig í söfnuði margra þjóða, til þess að þeir dragi þig upp í neti mínu.

4 Og ég skal varpa þér upp á land, fleygja þér út á bersvæði, og ég skal láta alla fugla himinsins sitja á þér og seðja dýr allrar jarðarinnar á þér.

5 Og ég skal færa hold þitt út á fjöllin og fylla dalina hræi þínu.

6 Og ég skal vökva landið með útrennsli þínu, af blóði þínu á fjöllunum, og árfarvegirnir skulu verða fullir af þér.

7 Þegar þú slokknar út, skal ég byrgja himininn og myrkva stjörnur hans. Sólina skal ég hylja í skýjum, og tunglið skal ekki láta ljós sitt skína.

8 Öll ljós á himninum skal ég láta verða myrk þín vegna og færa dimmu yfir land þitt, - segir Drottinn Guð.

9 Og ég mun hrella hjörtu margra þjóða, er ég leiði hertekna menn þína út á meðal þjóðanna, til landa, sem þú þekkir ekki.

10 Og ég mun gjöra margar þjóðir felmtsfullar út af þér, og hryllingur mun fara um konunga þeirra þín vegna, þegar ég sveifla sverði mínu frammi fyrir þeim, og þeir skulu skjálfa án afláts af hræðslu um líf sitt, daginn sem þú fellur.

11 Svo segir Drottinn Guð: Sverð Babelkonungs skal koma yfir þig.

12 Ég skal láta glæsilið þitt falla fyrir kappa sverðum. Það eru allt saman hinar grimmustu þjóðir. Þeir skulu eyða skrauti Egyptalands, og allt viðhafnarprjál þess skal að engu gjört.

13 Og ég skal gjöreyða öllum skepnum þess og hrífa þær burt frá hinum miklu vötnum. Enginn mannsfótur skal framar grugga þau, né heldur skulu klaufir nokkurrar skepnu grugga þau.

14 Þá skal ég láta vötn þeirra setjast og leiða ár þeirra burt eins og olíu, - segir Drottinn Guð -

15 þegar ég gjöri Egyptaland að auðn og það er eytt orðið og svipt gnægtum sínum, er ég lýst alla þá, sem í því búa, til þess að þeir viðurkenni, að ég er Drottinn."

16 Þetta eru harmljóð og skulu menn syngja þau. Dætur þjóðanna skulu syngja þau, þær skulu syngja þau yfir Egyptalandi og yfir öllu glæsiliði þess, - segir Drottinn Guð!

17 Á tólfta árinu, hinn fimmtánda dag mánaðarins, kom orð Drottins til mín, svohljóðandi:

18 "Mannsson, kveina þú og dætur þjóðanna yfir glæsiliði Egyptalands. Tignarmenn munu
sökkva niður í undirheima til þeirra, sem niður eru stignir í gröfina.
19 Af hverjum ber þú að yndisleik? Stíg ofan og leggst til hvíldar meðal hinna óumskornu.
20 Þeir munu falla meðal vopnbitinna manna. Egyptaland er sverðinu ofurselt, menn hrífa
það burt og allt þess skraut.
21 Þá munu hinar hraustu hetjur hrópa til Faraós í Helju, til hans og liðveislumanna hans:
Niður stignir eru hinir vopnbitnu.
22 Þarna er Assýría og allur liðsafnaður hennar, og eru grafir þeirra umhverfis, - allt saman
vegnir menn, er fallið hafa fyrir sverði, -
23 grafir þeirra eru innst inni í grafhellinum. Og sveit hennar er umhverfis gröf hennar, allt
saman vegnir menn, er fallið hafa fyrir sverði og eitt sinn létu standa ógn af sér á landi
lifandi manna.
24 Þarna er Elam, og allt glæsilið hans liggur umhverfis gröf hans. Þeir eru allir saman
vegnir menn, er fallið hafa fyrir sverði, er farið hafa óumskornir ofan í undirheima og eitt
sinn létu standa ógn af sér á landi lifandi manna. Og nú bera þeir vanvirðu sína með þeim,
sem niður stignir eru í gröfina.
25 Mitt á meðal veginna manna bjuggu þeir honum hvílurúm, ásamt öllu glæsiliði hans, og
eru grafir þeirra umhverfis hann, allt saman óumskornir menn, er lagðir hafa verið sverði, -
því að eitt sinn stóð ógn af þeim á landi lifandi manna. Og nú bera þeir vanvirðu sína með
þeim, sem niður stignir eru í gröfina. Meðal veginna manna voru þeir lagðir.
26 Þarna er Mesek, Túbal og allur mannfjöldi þeirra, og eru grafir þeirra umhverfis hann,
allt saman óumskornir menn, sverði lagðir, er eitt sinn létu ógn af sér standa á landi lifandi
manna.
27 Þeir liggja ekki hjá hetjunum, þeim er féllu í fyrndinni, þeim er fóru til Heljar í hervopnum
sínum, hverra sverð voru lögð undir höfuð þeirra og skildir þeirra lágu ofan á beinum
þeirra, því að ótti stóð af hetjunum á landi lifandi manna.
28 Þú skalt og sundur molaður verða meðal óumskorinna og liggja hjá sverðbitnum
mönnum.
29 Þar er Edóm, konungar hans og allir höfðingjar, sem þrátt fyrir hreysti sína voru lagðir
hjá vopnbitnum mönnum. Þeir liggja hjá óumskornum mönnum og hjá þeim, sem niður eru
stignir í gröfina.
30 Þar eru stórhöfðingjar norðursins allir saman og allir Sídoningar, er niður stigu
helsærðir. Þrátt fyrir óttann, sem stóð af hreysti þeirra, eru þeir orðnir til skammar.
Óumskornir liggja þeir hjá vopnbitnum mönnum og bera vanvirðu sína með þeim, er niður
stignir eru í gröfina.
31 Faraó mun sjá þá og huggast yfir öllu glæsiliði sínu. Vopnbitinn er Faraó og allur hans
her, - segir Drottinn Guð.
32 Hann lét eitt sinn standa ógn af sér á landi lifandi manna, þess vegna skal hann lagður
verða meðal óumskorinna, hjá vopnbitnum mönnum, Faraó og allt hans glæsilið, - segir
Drottinn Guð."

KAFLA 33

Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:
2 "Mannsson, tala þú til samlanda þinna og seg við þá: Þegar ég læt sverð koma yfir
eitthvert land, og landsmenn taka mann úr sínum hóp og gjöra hann að varðmanni sínum,
3 og hann sér sverðið koma yfir landið og blæs í lúðurinn og gjörir fólkið vart við, -

4 ef þá sá, er heyrir lúðurþytinn, vill ekki vara sig, og sverðið kemur og sviptir honum í burt,
þá mun blóð hans vera á höfði honum sjálfum.
5 Hann heyrði lúðurþytinn, en varaði sig þó ekki; blóð hans hvíli á honum. En hinn hefir
gjört viðvart og frelsað líf sitt.
6 En sjái varðmaðurinn sverðið koma, og blæs þó ekki í lúðurinn, svo að fólki er ekki gjört
vart við, og sverðið kemur og sviptir einhverjum af þeim burt, þá verður þeim hinum sama
burt svipt fyrir sjálfs hans misgjörð, en blóðs hans vil ég krefja af hendi varðmannsins.
7 Þig, mannsson, hefi ég skipað varðmann fyrir Ísraels hús, til þess að þú varir þá við fyrir
mína hönd, er þú heyrir orð af munni mínum.
8 Þegar ég segi við hinn óguðlega: ‚Þú hinn óguðlegi skalt deyja!' og þú segir ekkert til
þess að vara hinn óguðlega við breytni hans, þá skal að vísu hinn óguðlegi deyja fyrir
misgjörð sína, en blóðs hans vil ég krefja af þinni hendi.
9 En hafir þú varað hinn óguðlega við breytni hans, að hann skuli láta af henni, en hann
lætur samt ekki af breytni sinni, þá skal hann deyja fyrir misgjörð sína, en þú hefir frelsað
líf þitt.
10 Mannsson, seg þú við Ísraelsmenn: Þér hafið kveðið svo að orði: ‚Afbrot vor og syndir
vorar hvíla á oss, og þeirra vegna veslumst vér upp, og hvernig ættum vér þá að geta
haldið lífi?'
11 Seg við þá: Svo sannarlega sem ég lifi, - segir Drottinn Guð - hefi ég ekki þóknun á
dauða hins óguðlega, heldur að hinn óguðlegi hverfi frá breytni sinni og haldi lífi. Snúið
yður, snúið yður frá yðar vondu breytni! Hví viljið þér deyja, Ísraelsmenn?
12 En þú, mannsson, seg við samlanda þína: Ráðvendni hins ráðvanda skal ekki frelsa
hann á þeim degi, er hann misgjörir, og guðleysi hins óguðlega skal ekki fella hann á þeim
degi, er hann hverfur frá guðleysi sínu, og hinn ráðvandi skal ekki heldur fá lífi haldið fyrir
ráðvendni sína á þeim degi, er hann syndgar.
13 Þegar ég segi við hinn ráðvanda: ‚Þú skalt vissulega lífi halda!' og hann reiðir sig á
ráðvendni sína og fremur glæp, þá skulu ráðvendniverk hans eigi til álita koma, heldur skal
hann deyja fyrir glæpinn, sem hann hefir drýgt.
14 Og þegar ég segi við hinn óguðlega: ‚Þú skalt vissulega deyja!' og hann lætur af synd
sinni og iðkar rétt og réttlæti,
15 skilar aftur veði, endurgreiðir það, er hann hefir rænt, breytir eftir þeim boðorðum, er
leiða til lífsins, svo að hann fremur engan glæp, þá skal hann lífi halda og ekki deyja.
16 Allar þær syndir, er hann hefir áður drýgt, skulu honum ekki tilreiknaðar verða. Hann
hefir iðkað rétt og réttlæti, hann skal lífi halda!
17 Og samt segja samlandar þínir: ‚Atferli Drottins er ekki rétt!' Og það er þó atferli þeirra,
sem ekki er rétt.
18 Ef ráðvandur maður hverfur frá ráðvendni sinni og fremur glæp, þá skal hann deyja fyrir
það.
19 Og ef óguðlegur maður hverfur frá guðleysi sínu og iðkar rétt og réttlæti, þá skal hann
lífi halda fyrir það.
20 Og samt segið þér: ‚Atferli Drottins er ekki rétt!' Sérhvern yðar mun ég dæma eftir
breytni hans, þér Ísraelsmenn!"
21 Á tólfta árinu eftir að vér vorum herleiddir, fimmta dag hins tíunda mánaðar kom til mín
flóttamaður frá Jerúsalem með þau tíðindi: "Borgin er unnin!"
22 En hönd Drottins hafði komið yfir mig kveldið áður en flóttamaðurinn kom, og Guð hafði
lokið upp munni mínum áður en hinn kom til mín um morguninn. Munnur minn var upp
lokinn, og ég þagði eigi lengur.

23 Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

24 "Mannsson, þeir sem búa í þessum borgarrústum í Ísraelslandi segja: ‚Abraham var ekki nema einn og þó fékk hann landið til eignar, en vér erum margir, oss var landið gefið til eignar.'

25 Seg því við þá: Svo segir Drottinn Guð: Þér etið fórnarkjöt á fjöllunum og hefjið augu yðar til skurðgoðanna og úthellið blóði, og þér viljið eiga landið!

26 Þér reiðið yður á sverð yðar, þér hafið svívirðing í frammi, þér smánið hver annars konu, og þér viljið eiga landið!

27 Þú skalt mæla þannig til þeirra: Svo segir Drottinn Guð: Svo sannarlega sem ég lifi, þeir sem hafast við í rústunum, skulu falla fyrir sverði, þá sem eru úti á bersvæði, gef ég villidýrunum að fæðslu, og þeir sem hafast við í klettavígjum og hellum, skulu deyja af drepsótt.

28 Og ég skal gjöra landið að auðn og öræfum, og úti er um þess dýrlega skraut, og Ísraels fjöll skulu í eyði liggja, svo að enginn fer þar um.

29 Og þeir munu viðurkenna, að ég er Drottinn, þegar ég gjöri landið að auðn og öræfum vegna allra þeirra svívirðinga, er þeir hafa framið.

30 Mannsson, samlandar þínir tala sín á milli um þig hjá veggjunum og við húsdyrnar, og segja hver við annan: ‚Komið og heyrið, hvaða orð kemur frá Drottni!'

31 Og þeir koma til þín í hópum og sitja frammi fyrir þér, en þegar þeir hafa heyrt orð þín, þá breyta þeir ekki eftir þeim. Því að lygi er í munni þeirra, en hjarta þeirra eltir fégróðann.

32 Og sjá, þú ert þeim eins og ástarkvæði, eins og sá, er hefir fagra söngrödd og vel leikur á strengina: Þeir hlusta á orð þín, en breyta ekki eftir þeim.

33 En þegar það kemur fram, og það kemur vissulega fram, þá munu þeir viðurkenna, að spámaður var meðal þeirra."

KAFLA 34

Orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, spá þú um Ísraels hirða, spá þú og seg við þá: Svo segir Drottinn Guð: Vei hirðum Ísraels, er héldu sjálfum sér til haga. Eiga ekki hirðarnir að halda sauðunum til haga?

3 Mjólkurinnar neyttuð þér, klædduð yður af ullinni, slátruðuð alifénu, en sauðunum hafið þér eigi haldið til haga.

4 Þér komuð ekki þrótti í veiku skepnurnar og læknuðuð ekki hið sjúka, bunduð ekki um hið limlesta, sóttuð ekki það, er hrakist hafði, og leituðuð ekki hins týnda, heldur drottnuðuð þér yfir þeim með hörku og grimmd.

5 Og fyrir því tvístruðust þeir, af því að enginn var hirðirinn, og urðu öllum dýrum merkurinnar að bráð.

6 Sauðir mínir ráfuðu um öll fjöll og allar háar hæðir, sauðir mínir voru tvístraðir um allt landið, og enginn skeytti um þá og enginn leitaði þeirra.

7 Heyrið því orð Drottins, þér hirðar!

8 Svo sannarlega sem ég lifi, - segir Drottinn Guð: Vissulega, af því að sauðir mínir urðu að herfangi og af því að sauðir mínir urðu öllum dýrum merkurinnar að bráð, með því að enginn var hirðirinn og með því að hirðar mínir skeyttu eigi um sauði mína, - því að hirðarnir héldu sjálfum sér til haga, en sauðum mínum héldu þeir ekki til haga -

9 fyrir því heyrið orð Drottins, þér hirðar!

10 Svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég skal finna hirðana og ég skal krefja sauða minna af
hendi þeirra og gjöra enda á fjárgæslu þeirra. Og hirðarnir skulu ekki lengur halda sjálfum
sér til haga, heldur skal ég hrífa sauði mína úr munni þeirra, svo að þeir verði þeim eigi
framar að bráð.

11 Svo segir Drottinn Guð: Hér er ég sjálfur og mun leita sauða minna og annast þá.

12 Eins og hirðir annast hjörð sína þann dag, sem hann er á meðal hinna tvístruðu sauða
sinna, þannig mun ég annast sauði mína og heimta þá úr öllum þeim stöðum, þangað sem
þeir hröktust í þokunni og dimmviðrinu.

13 Og ég mun sækja þá til þjóðanna og saman safna þeim úr löndunum og leiða þá inn í
land þeirra og halda þeim til haga á Ísraels fjöllum, í dölunum og á öllum byggðum bólum í
landinu.

14 Ég mun halda þeim í góðu haglendi, og beitiland þeirra mun vera á háfjöllum Ísraels.
Þar munu þeir liggja í góðu beitilandi og ganga í feitu haglendi á Ísraels fjöllum.

15 Ég mun sjálfur halda sauðum mínum til haga og sjálfur bæla þá, segir Drottinn Guð.

16 Ég mun leita að hinu týnda og sækja hið hrakta, binda um hið limlesta og koma þrótti í
hið veika, en varðveita hið feita og sterka. Ég mun halda þeim til haga, eins og vera ber.

17 En þér, sauðir mínir, - svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég dæmi milli kindar og kindar, milli
hrúta og hafra.

18 Nægir yður ekki að ganga í hinu besta haglendi, nema þér fótum troðið það, sem eftir er
af haglendi yðar? Nægir yður ekki að drekka tæra vatnið, nema þér gruggið upp það, sem
eftir er, með fótum yðar?

19 Og svo verða sauðir mínir að bíta það, sem þér hafið troðið með fótum yðar, og drekka
það, sem þér hafið gruggað upp með fótum yðar.

20 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Sjá, hér er ég sjálfur og dæmi milli hinnar feitu og
hinnar mögru kindar.

21 Af því að þér hrunduð öllum veiku skepnunum með síðum og öxlum og stönguðuð þær
með hornum yðar, uns þér fenguð hrakið þær út,

22 þá vil ég nú hjálpa sauðum mínum, svo að þeir verði eigi framar að herfangi, og ég mun
dæma milli kindar og kindar.

23 Og ég mun skipa yfir þá einkahirði, hann mun halda þeim til haga, þjón minn Davíð.
Hann mun halda þeim til haga og hann mun vera þeim hirðir.

24 Og ég Drottinn, mun vera Guð þeirra, og þjónn minn Davíð mun vera höfðingi meðal
þeirra. Ég, Drottinn, hefi talað það.

25 Og ég mun gjöra friðarsáttmála við þá og reka öll illdýri úr landinu, svo að þeir skulu
óhultir búa mega í eyðimörkinni og sofa í skógunum.

26 Og ég mun gjöra þá og landið umhverfis hæð mína að blessun, og ég mun láta
steypiregnið niður falla á sínum tíma, það skulu verða blessunarskúrir.

27 Og tré merkurinnar munu bera sinn ávöxt, og jörðin mun bera sinn gróða, og þeir munu
búa óhultir á sinni jörð og viðurkenna, að ég er Drottinn, þegar ég sundurbrýt oktré þeirra
og frelsa þá undan valdi þeirra, er þá hafa þrælkað.

28 Og þeir skulu ekki framar verða þjóðunum að herfangi, né heldur skulu villidýrin rífa þá í
sig, en þeir skulu búa óhultir og enginn skelfa þá.

29 Og ég mun láta til verða handa þeim vel ræktaðan gróðurreit og alls engir munu framar
farast af hungri í landinu, og þeir skulu ekki framar liggja undir ámæli þjóðanna.

30 Og þeir skulu viðurkenna, að ég, Drottinn, Guð þeirra, er með þeim, og að þeir,

Ísraelsmenn, eru mín þjóð, - segir Drottinn Guð.

31 En þér eruð mínir sauðir. Mín gæsluhjörð eruð þér. Ég er yðar Guð, - segir Drottinn Guð."

KAFLA 35

Og orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, snú þér gegn Seír-fjalllendi og spá gegn því

3 og seg við það: Svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég skal finna þig, Seír-fjalllendi, og ég skal rétta hönd mína út í móti þér og gjöra þig að auðn og öræfum.

4 Borgir þínar gjöri ég að rústum, og þú skalt sjálft verða að auðn, svo að þú viðurkennir, að ég er Drottinn.

5 Af því að þú bjóst yfir eilífum fjandskap og seldir Ísraelsmenn undir sverðseggjar á ógæfutíma þeirra, þá er tími endasektarinnar rann upp,

6 fyrir því, svo sannarlega sem ég lifi, - segir Drottinn Guð - blóðskuld hefir þú bakað þér, og blóð skal ofsækja þig.

7 Og ég gjöri Seír-fjalllendi að auðn og öræfum og læt þar alla umferð af leggjast.

8 Og ég fylli fjöll þess vegnum mönnum. Á hæðum þínum, í dölum þínum og í öllum hvömmum þínum munu vopnbitnir menn falla.

9 Og ég vil gjöra þig að ævinlegri auðn, og borgir þínar skulu vera óbyggðar, til þess að þér viðurkennið, að ég er Drottinn.

10 Af því að þú sagðir: ‚Báðar þjóðirnar og bæði löndin skulu vera mín, og vér skulum taka þau til eignar,' enda þótt Drottinn væri þar,

11 fyrir því, svo sannarlega sem ég lifi, - segir Drottinn Guð - mun ég fara með þig samkvæmt þeirri ástríðufullu reiði, er þú hefir á þeim sýnt vegna haturs þíns, og ég mun láta þig kenna á mér, þá er ég dæmi þig,

12 til þess að þú viðurkennir, að ég er Drottinn. Ég hefi heyrt öll lastmæli þín, þau er þú hefir talað gegn Ísraels fjöllum, er þú sagðir: ‚Þau eru í eyði lögð! Oss eru þau gefin til afneyslu!'

13 Og þér töluðuð stóryrði í gegn mér og höfðuð orðmælgi við mig, ég hefi heyrt það.

14 Svo segir Drottinn Guð: Eins og þú fagnaðir yfir landi mínu, að það lá í eyði, svo mun ég láta hið sama fram við þig koma.

15 Eins og þú fagnaðir yfir arfleifð Ísraels húss, að hún var í eyði lögð, svo mun ég við þig gjöra. Að auðn skalt þú verða, Seír-fjalllendi, og allt Edómland, eins og það er sig til, til þess að þeir viðurkenni, að ég er Drottinn.

KAFLA 36

En þú mannsson, spá þú um Ísraels fjöll og seg: Þér Ísraels fjöll, heyrið orð Drottins!

2 Svo segir Drottinn Guð: Af því að óvinirnir hafa hrópað yfir yður: ‚Hæ! Eilíf auðn! Það er orðið vor eign!'

3 fyrir því spá þú og seg: Svo segir Drottinn Guð: Fyrir þá sök, vegna þess að menn eyddu yður og ágirntust yður alla vega, að þér yrðuð eign hinna þjóðanna, og af því að þér komust í orðræðu manna og urðuð fyrir ámæli fólks, -

4 fyrir því heyrið orð Drottins Guðs, þér Ísraels fjöll! Svo segir Drottinn Guð við fjöllin og hæðirnar, við hvammana og dalina, við eyðirústirnar og við yfirgefnu borgirnar, sem orðnar

eru að herfangi og að spotti fyrir hinar þjóðirnar, sem umhverfis yður eru, -

5 fyrir því segir Drottinn Guð svo: Sannlega tala ég í minni brennandi afbrýði til hinna
þjóðanna og alls Edóms, sem hafa ætlað sér land mitt til eignar, með alls hugar fögnuði og
innilegri fyrirlitning, til þess að þeir gætu rekið íbúana burt og rænt það.

6 Spá þú þess vegna um Ísraelsland og seg við fjöllin og hæðirnar, við hvammana og
dalina: Svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég hefi talað í ástríðufullri heift, af því að þér hafið
orðið að þola háðungar þjóðanna.

7 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Ég hef upp hönd mína og sver: Þjóðirnar, sem
umhverfis yður eru, skulu vissulega verða að þola háðung sína.

8 En þér, Ísraels fjöll, skjótið greinum yðar og berið ávöxt yðar handa lýð mínum Ísrael, því
að bráðum munu þeir koma heim.

9 Því að sjá, ég mun koma til yðar og snúa mér að yður, og þér munuð verða yrkt og sáin.

10 Og ég mun fjölga fólkinu á yður, gjörvöllum Ísraelslýð, og borgirnar verða byggðar og
rústirnar reistar að nýju.

11 Og ég vil fjölga mönnum og skepnum á yður, og það skal margfaldast og verða
frjósamt. Og ég mun láta yður verða byggð, eins og þér voruð í fyrri daga, og auðsýna
yður enn meira gott en áður fyrr, til þess að þér viðurkennið, að ég er Drottinn.

12 Og ég mun láta menn á yður ganga, lýð minn Ísrael. Þeir skulu taka þig til eignar, svo
að þú verðir arfleifð þeirra, og þú munt ekki framar gjöra þá barnlausa.

13 Svo segir Drottinn Guð: Af því að menn sögðu við yður: ‚Þú varst mannæta og varst
vön að gjöra þjóð þína barnlausa',

14 fyrir því skalt þú ekki framar mönnum farga og ekki framar gjöra þjóð þína barnlausa, -
segir Drottinn Guð.

15 Og ég skal ekki framar láta þig heyra háðungar heiðingjanna og þú skalt ekki framar
þurfa að þola smánanir þjóðanna og þú skalt ekki framar gjöra þjóð þína barnlausa, - segir
Drottinn Guð."

16 Orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

17 "Mannsson, þegar Ísraelsmenn bjuggu í landi sínu, þá saurguðu þeir það með breytni
sinni og verkum sínum. Breytni þeirra var fyrir mér eins og óhreinleiki konu, sem hefir tíðir.

18 Og ég úthellti reiði minni yfir þá, sökum þess blóðs, er þeir höfðu úthellt í landinu, og af
því að þeir höfðu saurgað það með skurðgoðum sínum.

19 Og ég tvístraði þeim meðal þjóðanna, og þeir dreifðust út um löndin. Eftir breytni þeirra
og verkum þeirra dæmdi ég þá.

20 Og þeir komu til hinna heiðnu þjóða. Hvar sem þeir komu, þar vanhelguðu þeir mitt
heilaga nafn, með því að mönnum fórust svo orð um þá: ‚Þetta er lýður Drottins, og þó
urðu þeir að fara burt úr landi sínu!'

21 Og mig tók það sárt, að Ísraelsmenn skyldu svo vanhelga heilagt nafn mitt meðal
þjóðanna, hvar sem þeir komu.

22 Seg því við Ísraelsmenn: Svo segir Drottinn Guð: Eigi er það yðar vegna, Ísraelsmenn,
að ég læt til mín taka, heldur vegna míns heilaga nafns, sem þér hafið vanhelgað meðal
þjóðanna, hvar sem þér komuð.

23 Og ég mun helga mitt hið mikla nafn, sem vanhelgað var meðal þjóðanna, það er þér
vanhelguðuð meðal þeirra, til þess að þjóðirnar viðurkenni, að ég er Drottinn, - segir
Drottinn Guð - þá er ég auglýsi heilagleik minn á yður í augsýn þeirra.

24 Ég mun sækja yður til þjóðanna og saman safna yður úr öllum löndum og flytja yður inn
í yðar land.

25 Ég mun stökkva hreinu vatni á yður, svo að þér verðið hreinir, ég mun hreinsa yður af

öllum óhreinindum yðar og skurðgoðum.

26 Og ég mun gefa yður nýtt hjarta og leggja yður nýjan anda í brjóst, og ég mun taka steinhjartað úr líkama yðar og gefa yður hjarta af holdi.

27 Og ég mun leggja yður anda minn í brjóst og koma því til vegar, að þér hlýðið boðorðum mínum og varðveitið setninga mína og breytið eftir þeim.

28 Og þér skuluð búa í landinu, sem ég gaf feðrum yðar, og þér skuluð vera mín þjóð og ég skal vera yðar Guð.

29 Ég mun frelsa yður frá öllum óhreinindum yðar, og ég mun kalla á kornið og margfalda það, og ekkert hallæri mun ég láta yfir yður koma.

30 Og ég mun margfalda ávöxtu trjánna og gróða vallarins, til þess að þér þurfið ekki að þola brigsl meðal heiðnu þjóðanna fyrir hallæri.

31 Þá munuð þér minnast yðar vondu breytni og verka yðar, sem ekki voru góð, og yður mun bjóða við sjálfum yður sökum misgjörða yðar og viðurstyggða.

32 Eigi er það yðar vegna, að ég læt til mín taka, segir Drottinn Guð, það skuluð þér vita! Blygðist og skammist yðar fyrir breytni yðar, þér Ísraelsmenn!

33 Svo segir Drottinn Guð: Á þeim degi, er ég hreinsa yður af öllum misgjörðum yðar, þá mun ég aftur láta borgirnar verða byggðar, og þá skulu fallin húsin rísa úr rústum.

34 Og hið eydda land mun yrkt verða, í stað þess að það áður var eins og auðn í augum allra umfarenda.

35 Þá mun sagt verða: ‚Þetta land, sem komið var í auðn, er orðið eins og Edens garður, og borgirnar, sem orðnar voru að rústum, sem eyddar voru og umturnaðar, eru nú víggirtar og byggðar.'

36 Þá munu þær þjóðir, sem eftir eru orðnar kringum yður, viðurkenna, að ég, Drottinn, hefi reist af nýju það, sem umturnað var, og gróðursett það, sem var í eyði lagt. Ég, Drottinn, hefi talað það og mun framkvæma það.

37 Svo segir Drottinn Guð: Þá bón skal ég enn veita Ísraelsmönnum: Ég skal gjöra þá svo mannmarga sem hjörð er að sauðum.

38 Eins og helgidómurinn fyllist af sauðum, eins og Jerúsalem fyllist af sauðum á hátíðunum, svo munu eyðiborgirnar fyllast af mannahjörðum, til þess að þeir viðurkenni, að ég er Drottinn."

KAFLA 37

Hönd Drottins kom yfir mig, og hann flutti mig burt fyrir anda sinn og lét mig nema staðar í dalnum miðjum, en hann var fullur af beinum.

2 Og hann leiddi mig umhverfis þau á alla vegu, og sjá, það lá aragrúi af þeim þar í dalnum, og sjá, þau voru mjög skinin.

3 Og hann sagði við mig: "Mannsson, hvort munu bein þessi lifna við aftur?" Ég svaraði: "Drottinn Guð, þú veist það!"

4 Þá sagði hann við mig: "Tala þú af guðmóði yfir beinum þessum og seg við þau: Þér skinin bein, heyrið orð Drottins!

5 Svo segir Drottinn Guð við þessi bein: Sjá, ég læt lífsanda í yður koma, og þér skuluð lifna við.

6 Og ég set sinar á yður og læt hold utan um yður og dreg þar hörund yfir og læt lífsanda í yður, og þér skuluð lifna við, og þér skuluð viðurkenna, að ég er Drottinn."

7 Þá talaði ég af guðmóði, eins og mér var boðið. Og er ég mælti af guðmóði, kom þytur

og skrjáf heyrðist, og beinin færðust saman, hvert að öðru.

8 Og ég sá, hversu sinar komu á beinin og hold óx á og hörund dróst þar yfir, en enginn
lífsandi var í þeim.

9 Þá sagði hann við mig: "Mæl þú í guðmóði til lífsandans, mæl þú í guðmóði, mannsson,
og seg við lífsandann: Svo segir Drottinn Guð: Kom þú, lífsandi, úr áttunum fjórum og
anda á þennan val, að þeir megi lifna við."

10 Ég talaði nú í guðmóði, eins og hann hafði skipað mér. Kom þá lífsandi í þá, svo að þeir
lifnuðu við og risu á fætur. Var það afar mikill fjöldi.

11 Og hann sagði við mig: "Mannsson, þessi bein eru allir Ísraelsmenn. Sjá, þeir segja:
‚Bein vor eru skinin, von vor þrotin, úti er um oss!'

12 Mæl því í guðmóði og seg við þá: Svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég vil opna grafir yðar,
og láta yður rísa upp úr gröfum yðar, þjóð mín, og flytja yður inn í Ísraelsland,

13 til þess að þér viðurkennið, að ég er Drottinn, þegar ég opna grafir yðar og læt yður rísa
upp úr gröfum yðar, þjóð mín.

14 Og ég vil láta anda minn í yður, til þess að þér lifnið við aftur, og ég skal koma yður inn í
yðar land, og þér skuluð viðurkenna, að ég er Drottinn. Ég hefi talað það og mun
framkvæma það, segir Drottinn."

15 Orð Drottins kom til mín, svohljóðandi: "Þú mannsson, tak þér staf og rita á hann:

16 ‚Júda og Ísraelsmenn, sem eru í bandalagi við hann.' Tak því næst annan staf og rita á
hann: ‚Jósef, stafur Efraíms, og allir Ísraelsmenn, sem eru í bandalagi við hann.'

17 Teng þá síðan hvorn við annan í einn staf, svo að þeir verði að einum í hendi þinni.

18 Og er samlandar þínir tala til þín og segja: ‚Vilt þú ekki segja oss, hvað þetta á að
þýða?'

19 þá seg þeim: Svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég tek staf Jósefs, sem er í hendi Efraíms og
þeirra ættkvísla Ísraels, sem eru í bandalagi við hann, og gjöri þá að staf Júda, svo að þeir
verði einn stafur í hendi Júda.

20 Og stafirnir, sem þú skrifar á, skulu vera í hendi þinni fyrir augum þeirra.

21 Og mæl til þeirra: Svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég sæki Ísraelsmenn til þjóðanna,
þangað sem þeir fóru, og saman safna þeim úr öllum áttum og leiði þá aftur inn í land
þeirra.

22 Og ég vil gjöra þá að einni þjóð í landinu, á Ísraels fjöllum, og einn konungur skal vera
konungur yfir þeim öllum, og þeir skulu eigi framar vera tvær þjóðir og eigi framar vera
skiptir í tvö konungsríki.

23 Og þeir skulu eigi framar saurga sig á skurðgoðum sínum og viðurstyggðum, eða með
öllum tryggðrofssyndum sínum, og ég vil frelsa þá frá öllum fráhvarfssyndum þeirra, sem
þeir hafa drýgt, og hreinsa þá, og þeir skulu verða mín þjóð og ég skal vera þeirra Guð.

24 Og þjónn minn Davíð skal vera konungur yfir þeim, og þeir skulu allir hafa einn hirði og
lifa eftir setningum mínum og varðveita boðorð mín og breyta eftir þeim.

25 Og þeir skulu búa í landinu, sem ég gaf þjóni mínum Jakob og feður yðar bjuggu í. Í því
skulu þeir og búa og börn þeirra og barnabörn til eilífðar, og þjónn minn Davíð skal vera
höfðingi þeirra eilíflega.

26 Og ég mun gjöra við þá friðarsáttmála, það skal vera eilífur sáttmáli við þá, og ég mun
láta þá búa að staðaldri í landinu og fjölga þeim og setja helgidóm minn meðal þeirra að
eilífu.

27 Og bústaður minn skal vera hjá þeim, og ég skal vera þeirra Guð og þeir skulu vera mín

þjóð.

28 Og þjóðirnar skulu viðurkenna, að ég er Drottinn, sem helga Ísrael, þegar helgidómur minn verður meðal þeirra eilíflega."

KAFLA 38

Orð Drottins kom til mín, svohljóðandi:

2 "Mannsson, snú þér gegn Góg í Magóglandi, höfðingja yfir Rós, Mesek og Túbal, spá gegn honum

3 og seg: Svo segir Drottinn Guð: Ég skal finna þig, Góg höfðingi yfir Rós, Mesek og Túbal,

4 og ég skal setja króka í kjálka þína og leiða þig út, ásamt öllu herliði þínu, hestum og riddurum, öllum með alvæpni, mikinn manngrúa, með skjöld og törgu, alla með sverð í höndum.

5 Persar, Blálendingar og Pútmenn eru í för með þeim, allir með törgu og hjálm,

6 Gómer og allir herflokkar hans, Tógarma-lýður, hin ysta norðurþjóð, og allir herflokkar hans - margar þjóðir eru í för með þér.

7 Bú þig út og ver viðbúinn, þú og allar hersveitirnar, sem safnast hafa til þín, og ver þú yfirmaður þeirra.

8 Eftir langan tíma munt þú útboðsskipun hljóta. Á síðustu árunum munt þú koma inn í það land, sem aftur er unnið undan sverðinu, til þjóðar, sem safnað hefir verið saman frá mörgum þjóðum á Ísraels fjöll, sem stöðuglega hafa í eyði legið, já, frá þjóðunum var hún flutt, og nú búa allir öruggir.

9 Þá munt þú brjótast fram sem þrumuveður, koma sem óveðursský til þess að hylja landið, þú og allir herflokkar þínir og margar þjóðir með þér.

10 Svo segir Drottinn Guð: Á þeim degi munu illar hugsanir koma upp í hjarta þínu og þú munt hafa illar fyrirætlanir með höndum

11 og segja: ‚Ég vil fara í móti bændabýlalandi, ráða á friðsama menn, sem búa óhultir, þeir búa allir múrveggjalausir og hafa hvorki slagbranda né hlið,'

12 til þess að fara með rán og rifs, til þess að leggja hönd þína á borgarrústir, sem aftur eru byggðar orðnar, og á þjóð, sem saman söfnuð er frá heiðingjunum, sem aflar sér búfjár og fjármuna, á menn, sem búa á nafla jarðarinnar.

13 Seba og Dedan og verslunarmenn frá Tarsis og kaupmenn hennar segja við þig: ‚Kemur þú til þess að ræna? Hefir þú dregið saman liðsveitir þínar til þess að rupla, til þess að hafa á burt silfur og gull, flytja burt búfé og fjármuni, til þess að afla mikils herfangs?'

14 Fyrir því spá þú, mannsson, og seg við Góg: Svo segir Drottinn Guð: Munt þú ekki á þeim degi, er lýður minn Ísrael býr óhultur, leggja af stað

15 og koma frá stöðvum þínum, lengst úr norðri, þú og margar þjóðir með þér, allir ríðandi hestum, mikill liðssafnaður, fjölmennur her,

16 og fara í móti lýð mínum Ísrael eins og óveðursský til þess að hylja landið? Á hinum síðustu dögum mun ég leiða þig móti landi mínu, til þess að þjóðirnar læri að þekkja mig, þegar ég auglýsi heilagleik minn á þér, Góg, fyrir augum þeirra.

17 Svo segir Drottinn Guð: Ert þú sá, er ég talaði um í fyrri daga fyrir munn þjóna minna, spámanna Ísraels, er spáðu í þá daga árum saman, að ég mundi leiða þig móti þeim?

18 En þann dag, daginn sem Góg fer móti Ísraelslandi, - segir Drottinn Guð - mun reiðin

blossa í nösum mér.

19 Í ákefð minni, í minni brennandi heift, tala ég það: Vissulega, á þeim degi skal mikill
jarðskjálfti verða á Ísraelslandi.

20 Þá skulu fiskar sjávarins skjálfa fyrir mér og fuglar himinsins, dýr merkurinnar og öll
skriðkvikindi, sem skríða á jörðinni, og allir menn, sem eru á jörðinni, og fjöllin skulu
kollvarpast og hamrarnir hrynja og hver múrveggur til jarðar falla.

21 Og á öllum fjöllum mínum vil ég kalla á sverðin í móti honum - segir Drottinn Guð. Eins
sverð skal vera í móti öðrum.

22 Og ég vil ganga í dóm við hann með drepsótt og blóðsúthelling, með dynjandi
steypiregni og haglsteinum. Eldi og brennisteini vil ég rigna láta yfir hann og yfir hersveitir
hans og yfir margar þjóðir, sem með honum eru.

23 Og ég vil auglýsa mig dýrlegan og heilagan og gjöra mig kunnan í augsýn margra
þjóða, til þess að þær viðurkenni, að ég er Drottinn.

KAFLA 39

Og þú, mannsson, spá þú gegn Góg og seg: Svo segir Drottinn Guð: Ég skal finna þig,
Góg, höfðingi yfir Rós, Mesek og Túbal,

2 og snúa þér við og fara með þig og láta þig koma lengst úr norðri og leiða þig upp á
Ísraels fjöll.

3 Og ég skal slá bogann úr vinstri hendi þinni og láta örvarnar detta úr hægri hendi þinni.

4 Á Ísraels fjöllum skalt þú falla, þú og allar hersveitir þínar og þær þjóðir, sem eru í för
með þér. Alls konar ránfuglum og dýrum merkurinnar gef ég þig til fæðslu.

5 Úti á víðavangi skalt þú falla, því að ég hefi talað það, segir Drottinn Guð.

6 Og ég vil steypa eldi yfir Magóg og yfir þá, sem ugglausir búa í strandbyggðunum, til
þess að þeir viðurkenni, að ég er Drottinn.

7 En ég vil gjöra mitt heilaga nafn kunnugt meðal lýðs míns Ísraels og ekki framar láta
vanhelga mitt heilaga nafn, til þess að þjóðirnar viðurkenni, að ég er Drottinn, heilagur í
Ísrael.

8 Sjá, það kemur fram og verður, - segir Drottinn Guð. Það er dagurinn, sem ég hefi talað
um.

9 Þá munu íbúar Ísraels borga út ganga og eld kveikja og kynda með vopnum, törgum og
skjöldum, með bogum og örvum, kylfum og lensum. Í sjö ár skulu þeir elda þessu.

10 Þeir munu ekki sækja við í mörkina né höggva neitt í skógunum, heldur munu þeir
kynda eld með vopnum. Og þeir munu fletta þá, sem þá flettu, og ræna þá, sem þá rændu
- segir Drottinn Guð.

11 En á þeim degi mun ég ákveða Góg samastað, legstað í Ísrael, Abarímdal, fyrir austan
Dauðahafið. Menn munu girða fyrir Abarímdal. Þar munu þeir grafa Góg og allan liðmúg
hans og nefna hann Gógsmúgadal.

12 Og Ísraelsmenn munu vera að jarða þá í sjö mánuði til þess að hreinsa landið.

13 Og allur landslýðurinn skal starfa að þeim grefti, og það skal verða þeim til frægðar
þann dag, er ég gjöri mig dýrlegan - segir Drottinn Guð.

14 Og þeir munu útvelja menn til þess stöðuga starfa að fara um landið og jarða þá, sem
enn liggja eftir ofan jarðar, til þess að hreinsa landið. Að liðnum sjö mánuðum skulu þeir
enn kanna það.

15 Og þegar þeir fara um landið og einhver sér mannsbein, þá skal hann hlaða þar vörðu

hjá, uns graftarmennirnir hafa grafið þau í Gógsmúgadal.

16 Og þannig skulu þeir grafa þar allan liðmúg sinn og hreinsa þannig landið.

17 En þú, mannsson, svo segir Drottinn Guð: Seg þú við alls konar fugla og við öll dýr merkurinnar: Safnist saman og komið, þyrpist saman úr öllum áttum til fórnarveislu minnar, sem ég held yður, til mikillar fórnarveislu á Ísraels fjöllum, þar sem þér skuluð eta kjöt og drekka blóð.

18 Þér skuluð eta kjöt af köppum og drekka blóð úr þjóðhöfðingjum jarðarinnar: hrúta, lömb og hafra, uxa, - allt saman alifé frá Basan.

19 Og þér skuluð eta feitt kjöt, uns þér eruð saddir orðnir, og þér skuluð drekka blóð, uns þér eruð drukknir orðnir, í fórnarveislu minni, sem ég held yður.

20 Og þér skuluð seðja yður við mitt borð á reiðskjótum og vagnhestum, á köppum og alls konar stríðsmönnum - segir Drottinn Guð.

21 Ég vil auglýsa dýrð mína meðal þjóðanna, og allar þjóðir skulu sjá refsidóm minn, þann er ég hefi framkvæmt, og hönd mína, er ég hefi á þá lagt.

22 En Ísraelsmenn skulu viðurkenna, að ég, Drottinn, er Guð þeirra, upp frá þeim degi og framvegis.

23 Þjóðirnar skulu viðurkenna, að Ísraelsmenn urðu að fara úr landi eingöngu vegna misgjörðar sinnar, fyrir þá sök að þeir höfðu rofið trúnað við mig, svo að ég byrgði auglit mitt fyrir þeim og seldi þá í hendur óvina þeirra, og féllu þeir þá allir fyrir sverðseggjum.

24 Ég breytti við þá eins og þeir höfðu til unnið með saurugleik sínum og fráhvarfi, og byrgði auglit mitt fyrir þeim.

25 Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Nú mun ég snúa við högum Jakobs og miskunna mig yfir allan Ísraelslýð og vera sómakær um mitt heilaga nafn.

26 Og þeir skulu gleyma vanvirðu sinni og allri þeirri ótryggð, er þeir hafa í frammi haft við mig, þegar þeir búa aftur óhultir í landi sínu og enginn skelfir þá.

27 Þegar ég leiði þá heim aftur frá þjóðunum og safna þeim saman úr löndum óvina þeirra, þá skal ég auglýsa heilagleik minn á þeim í augsýn margra þjóða.

28 Og þá skulu þeir viðurkenna, að ég, Drottinn, er Guð þeirra, með því að ég herleiddi þá til þjóðanna, en safna þeim nú saman inn í þeirra eigið land og læt engan þeirra framar verða þar eftir.

29 Og ég vil ekki framar byrgja auglit mitt fyrir þeim, með því að ég hefi úthellt anda mínum yfir Ísraelslýð, segir Drottinn Guð."

KAFLA 40

Á tuttugasta og fimmta ári eftir að vér vorum herleiddir, í byrjun ársins, tíunda dag mánaðarins, fjórtán árum eftir að borgin var tekin, einmitt þann dag kom hönd Drottins yfir mig og flutti mig þangað.

2 Í guðlegri sýn flutti hann mig til Ísraelslands og setti mig niður á mjög hátt fjall, og á því var gagnvart mér sem endurreist borg.

3 Er hann hafði flutt mig þangað, birtist maður nokkur, og var hann ásýndum sem af eiri væri. Hann hélt á línstreng og mælistöng og stóð við hliðið.

4 Og maðurinn sagði við mig: "Mannsson, lít á með augum þínum, hlýð á með eyrum þínum og hugfest þér allt, er ég sýni þér, því að þú ert til þess hingað fluttur, að þér verði sýnt þetta. Kunngjör þú Ísraelslýð allt það, sem þú sér."

5 Sjá, múrveggur lá utan um musterið hringinn í kring, og maðurinn hélt á mælistöng í

hendinni. Hún var sex álna löng, alinin talin þverhönd lengri en almenn alin. Og hann
mældi þykkt múrsins, og var hún ein mælistöng, og hæðin var ein mælistöng.
6 Því næst gekk hann inn í hliðið, er vissi til austurs. Gekk hann upp tröppurnar, sem lágu
upp að því, og mældi þröskuld hliðsins, og var hann ein mælistöng á breidd.
7 Hvert varðherbergi ein mælistöng á lengd og ein mælistöng á breidd og súlan milli
varðherbergjanna fimm álnir, og þröskuldur hliðsins innan við forsal hliðsins ein
mælistöng.
8 Og hann mældi forsal hliðsins,
9 og var hann átta álnir og súlur tvær álnir, en forsalur hliðsins vissi að musterinu.
10 Varðherbergin í hliðinu voru hvert gegnt öðru, sín þrjú hvorumegin, öll þrjú voru þau jöfn
að máli. Súlurnar beggja vegna voru og jafnar að máli.
11 Þá mældi maðurinn dyravídd hliðsins, og var hún tíu álnir, en lengd hliðsins þrettán
álnir.
12 Fyrir framan varðherbergin voru grindur, ein alin hvorumegin, en hvert varðherbergi var
sex álnir á hvorn veg.
13 Og hann mældi hliðið frá þaki eins varðherbergis yfir á þak annars, og var breiddin
tuttugu og fimm álnir. Dyrnar stóðust á beggja vegna.
14 . . .
15 Og frá framhlið ytra hliðsins inn að framhliðinni á forsal innra hliðsins voru fimmtíu álnir.
16 Hringinn í kring á hliðhúsinu voru gluggar, sem lágu inn í varðherbergin í gegnum
súlurnar og smávíkkuðu inn á við, og sömuleiðis voru gluggar á forsalnum allt um kring inn
á við, og á súlunum voru höggnir pálmar.
17 Nú leiddi hann mig inn í ytri forgarðinn. Þar voru herbergi, og steinlagt gólf var í
forgarðinum allt um kring. Þrjátíu herbergi lágu við steingólfið.
18 Steingólfið var fram með hliðarvegg hliðanna, jafnlangt lengd hliðanna. Það var lægra
steingólfið.
19 Og hann mældi breidd forgarðsins frá innri framhlið neðra hliðsins að úthlið innri
forgarðsins, og voru það hundrað álnir.
20 Hliðið á ytri forgarðinum, er vissi í norðurátt, lengd og breidd þess mældi hann einnig.
21 Og í því voru þrjú varðherbergi hvorumegin, og súlur þess og forsalur voru jöfn að máli
við fyrsta hliðið, lengd þess var fimmtíu álnir og breiddin tuttugu og fimm álnir.
22 Og gluggar þess, forsalur og pálmar voru jafnir að máli við það, sem var í hliðinu, er
vissi í austurátt. Var gengið upp að því um sjö þrep, og forsalur þess lá innan til.
23 Og hlið inn að innri forgarðinum var gegnt norðurhliðinu, eins og við austurhliðið, og
hann mældi hundrað álnir frá einu hliðinu til annars.
24 Því næst lét hann mig ganga í suðurátt. Þar var hlið, sem vissi í suðurátt. Og hann
mældi súlur þess og forsal, og voru þau jöfn hinum að máli.
25 Á því voru gluggar, svo og á forsal þess, hringinn í kring, eins og hinir gluggarnir voru.
Lengd þess var fimmtíu álnir og breiddin tuttugu og fimm álnir.
26 Var gengið upp að því um sjö þrep, og forsalur þess lá innan til, og voru pálmar á
honum, hvor sínum megin, á súlum hans.
27 Og hlið var á innri forgarðinum, er vissi í suður, og hann mældi hundrað álnir frá einu
hliðinu til annars í suðurátt.
28 Þessu næst leiddi hann mig um suðurhliðið inn í innri forgarðinn og mældi suðurhliðið,
var það jafnt hinum fyrri að máli,
29 sömuleiðis varðherbergi þess, súlur og forsal, og voru þau jöfn hinum fyrri að máli. Á

því voru gluggar, svo og á forsal þess, hringinn í kring.

30 Lengd þess var fimmtíu álnir og breiddin tuttugu og fimm álnir.

31 Og forsalur þess lá út að ytri forgarðinum, og pálmar voru á súlum þess, og voru þar átta þrep upp að ganga.

32 Hann leiddi mig inn í innri forgarðinn að hliðinu, sem vissi í austurátt, og mældi hliðið. Var það að máli jafnt hinum.

33 Og varðherbergi þess, súlur og forsalur voru jöfn að máli hinum fyrri, og á því voru gluggar, svo og á forsal þess, hringinn í kring. Það var fimmtíu álnir á lengd og tuttugu og fimm álnir á breidd.

34 Og forsalur þess lá út að ytri forgarðinum, og pálmar voru á súlum þess beggja vegna. Voru þar átta þrep upp að ganga.

35 Hann leiddi mig nú að norðurhliðinu og mældi varðherbergi þess, súlur og forsal.

36 Var það jafnt að máli hinum fyrri. Á því voru gluggar hringinn í kring. Það var fimmtíu álnir á lengd og tuttugu og fimm álnir á breidd.

37 Og forsalur þess lá út að ytri forgarðinum, og pálmar voru á súlum þess beggja vegna. Voru þar átta þrep upp að ganga.

38 Þar var herbergi, og var gengið í það úr forsal hliðsins. Þar var brennifórnin þvegin.

39 Og í forsal hliðsins stóðu tvö borð annars vegar og önnur tvö borð hins vegar til þess að slátra á þeim brennifórninni, syndafórninni og sektarfórninni.

40 Og að utanverðu, við hliðarvegginn á forsal norðurhliðsins, voru tvö borð, og við hinn hliðarvegginn á forsal hliðsins voru önnur tvö borð;

41 fjögur borð öðrum megin og fjögur borð hinumegin við hliðarvegg hliðsins, alls átta borð, sem menn slátruðu á.

42 Voru fjögur borð til brennifórnar af höggnum steinum. Þau voru hálfrar annarrar álnar löng, hálfrar annarrar álnar breið og álnar há. Á þau skyldi leggja áhöldin, sem höfð voru, þá er brennifórnum og sláturfórnum var slátrað.

43 Umhverfis borðin var þverhandarhá rönd, og skyldi fórnarkjötið lagt á borðin, og yfir borðunum voru pök til þess að skýla þeim fyrir regni og hita.

44 Hann leiddi mig inn í innri forgarðinn, og sjá, þar voru tvö herbergi í innri forgarðinum, annað við hliðarvegg norðurhliðsins, og vissi framhlið þess í suðurátt; hitt við hliðarvegg suðurhliðsins, og vissi framhlið þess í norðurátt.

45 Og hann sagði við mig: "Þetta herbergi, sem snýr framhlið sinni í suður, er ætlað prestunum, sem gegna þjónustu í musterinu.

46 En herbergið, sem snýr framhlið sinni í norður, er ætlað prestunum, sem gegna þjónustu við altarið. Þeir eru niðjar Sadóks, þeir einir af Levísonum mega nálgast Drottin til þess að þjóna honum."

47 Hann mældi forgarðinn. Hann var hundrað álnir á lengd og hundrað álnir á breidd, réttur ferhyrningur, og altarið stóð fyrir framan sjálft musterið.

48 Því næst leiddi hann mig að forsal musterisins og mældi súlur forsalarins, fimm álnir hvorumegin, og breidd dyranna var fjórtán álnir og dyraumbúnaðurinn þrjár álnir hvorumegin.

49 Forsalurinn var tuttugu álnir á lengd og tólf álnir á breidd, og var um tíu þrep upp að ganga að honum. En við dyrastafina voru súlur, ein hvorumegin.

KAFLA 41

Þessu næst leiddi hann mig inn í aðalhúsið og mældi súlurnar, og voru þær sex álnir að
þykkt báðumegin.
2 Og dyrnar voru tíu álna breiðar og dyraveggurinn fimm álnir hvorumegin. Hann mældi
lengd Hins heilaga, og var hún fjörutíu álnir og breiddin tuttugu álnir.
3 Síðan gekk hann inn fyrir og mældi dyrastöplana, og voru þeir tveggja álna þykkir og
vídd dyranna sex álnir, og dyraveggurinn sjö álnir hvorumegin.
4 Og hann mældi lengd hússins, og var hún tuttugu álnir, og breiddin tuttugu álnir frammi
við aðalhúsið. Og hann sagði við mig: "Þetta er Hið allrahelgasta."
5 Þessu næst mældi hann musterisvegginn, og var hann sex álna þykkur og breidd
hliðarhússins fjórar álnir allt í kringum musterið.
6 Lágu herbergin hvert áfast við annað, þrjátíu herbergi á þremur hæðum. Stallar voru á
veggnum, sem var á musterinu fyrir hliðarherbergin allt í kring, til þess að þau hvíldu á
honum, en væru eigi fest á musterisvegginn.
7 Og þau urðu æ breiðari, því ofar sem þau lágu kringum musterið, því að hliðarherbergin
voru alveg upp úr hringinn í kringum musterið. Fyrir því minnkaði breidd hússins upp á við,
og mátti ganga af neðsta gólfi hliðarhússins yfir neðra loftið upp á efra loftið.
8 Þá sá ég, að á musterishúsinu var pallur hringinn í kring, og grundvöllur
hliðarherbergjanna var full sex álna mælistöng.
9 Þykkt útveggsins á hliðarhúsinu var fimm álnir, og var autt svæði milli hliðarhússins og
musterisins,
10 milli herbergjanna, tuttugu álna breitt hringinn í kringum musterið.
11 Dyr gengu frá hliðarhúsinu að auðu svæði, aðrar dyrnar til norðurs, hinar til suðurs. Og
breidd auða svæðisins var fimm álnir hringinn í kring.
12 Hús lá gegnt afgirta svæðinu við vesturhliðina. Var það sjötíu álna breitt og veggur þess
fimm álna þykkur hringinn í kring og lengd þess níutíu álnir.
13 Þessu næst mældi hann musterishúsið, og var það hundrað álna langt. Afgirta svæðið
og húsið með veggjum þess var hundrað álnir á lengd.
14 Og framhlið musterishússins og afgirta svæðið austan megin var hundrað álnir á breidd.
15 Og hann mældi lengd hússins gegnt afgirta svæðinu vestan við það og súlnagöng þess
beggja vegna, og var það hundrað álnir. Aðalhúsið, innhúsið og forsalur þess,
16 þröskuldarnir og skáhöllu gluggarnir og súlnagöngin umhverfis, þessi þrjú hús voru
þiljuð frá jörðu og upp að gluggum . . .
17 Uppi yfir dyrum aðalhússins innan og utan og á öllum veggnum innan og utan hringinn í
kring
18 voru gjörðir kerúbar og pálmar, og var einn pálmi milli hverra tveggja kerúba. En
kerúbinn hafði tvö andlit.
19 Annars vegar sneri mannsandlit að pálmanum, en ljónsandlit hins vegar. Svo var á
húsinu allt um kring.
20 Neðan frá gólfi og upp fyrir dyr voru gjörðir kerúbar og pálmar á veggnum.
21 Umgjörðin yfir dyrunum og dyrastafir aðalhússins mynduðu ferhyrning. Fyrir framan
helgidóminn var eitthvað, sem líktist
22 altari af tré, þriggja álna hátt. Það var tvær álnir á lengd og tvær álnir á breidd, og á því
voru horn, og undirstöður þess og hliðveggir voru af tré. Og hann sagði við mig: "Þetta er
borðið, sem stendur frammi fyrir Drottni."
23 Og tvöfaldar hurðir voru á aðalhúsinu og helgidóminum.
24 Í hvorum dyrum voru tvær hurðir, er léku á hjörum.

25 Og á hurðunum voru kerúbar og pálmar, eins og á veggjunum, og þakskyggni af tré var fram af forsalnum.

26 Og skáhallir gluggar og pálmar voru beggja vegna á hliðarveggjum forsalsins . . .

KAFLA 42

Því næst fór hann með mig út í ytri forgarðinn, í norðurátt. Og hann leiddi mig að herberginu, sem er gegnt afgirta svæðinu og gegnt húsinu, sem liggur til norðurs.

2 Það var hundrað álnir á lengd og fimmtíu álnir á breidd.

3 Og gegnt dyrunum, sem lágu inn í innri forgarðinn, og gegnt steingólfi ytri forgarðsins, voru tvenn súlnagöng, hvor fyrir framan önnur, svo að salirnir voru þrír.

4 Og fyrir framan herbergin var tíu álna breiður gangur inn að innri forgarðinum, hundrað álna langur, og sneru dyr hans í norður.

5 En efstu herbergin voru styttri, því að súlnagöngin námu meira af þeim en af neðstu herbergjunum og miðherbergjunum.

6 Því að þau voru þrílyft og höfðu engar slíkar súlur sem þær, er voru í forgörðunum. Fyrir því voru efstu herbergin að sér dregin í hlutfalli við neðstu herbergin og miðherbergin.

7 Og múrinn, sem lá með endilöngum herbergjunum út að ytri forgarðinum, fyrir framan herbergin, var fimmtíu álna langur.

8 Því að herbergin, sem lágu út að ytri forgarðinum, voru fimmtíu álna löng. Og sjá, meðfram musterishúsinu voru hundrað álnir.

9 En neðan undir herbergjum þessum var inngangur að austanverðu, þegar gengið var inn í þau frá ytri forgarðinum.

10 Austanverðu við afgirta svæðið og bakhúsið voru og herbergi.

11 Og fyrir framan þau var vegur, og þau voru eins á að líta og herbergin, sem lágu norðan til, þau voru jafnlöng og jafnbreið, og allir útgangar þeirra voru með sömu gerð og á hinum og eins og hurðir þeirra.

12 Og líkt og dyrnar á herbergjunum, sem lágu sunnan til, svo voru á þeim einar dyr, þar sem vegurinn hófst, sá er liggur til austurs inn í ytri forgarðinn, en um þær voru menn vanir að ganga inn.

13 Og hann sagði við mig: "Norðurherbergin og suðurherbergin, sem liggja fyrir framan afgirta svæðið, það eru heilögu herbergin, þar sem prestarnir, er nálgast mega Drottin, eiga að eta hið háheilaga. Þar skulu þeir láta hið háheilaga og matfórnina, syndafórnina og sektarfórnina, því að staðurinn er heilagur.

14 Þegar prestarnir ganga þangað inn, - en þeir skulu ekki ganga rakleiðis úr helgidóminum inn í ytri forgarðinn -, skulu þeir leggja þar af sér klæði sín, þau er þeir gegna þjónustu í, því að þau eru heilög. Þeir skulu fara í önnur föt og því næst ganga þangað, sem lýðurinn má vera."

15 En er hann hafði mælt allt musterið að innanverðu, fór hann út með mig, í áttina til hliðsins, er veit til austurs, og mældi það að utan hringinn í kring.

16 Hann mældi austurhliðina: fimm hundruð álnir með mælistönginni. Og hann sneri við

17 og mældi norðurhliðina: fimm hundruð álnir með mælistönginni. Og hann sneri við

18 að suðurhliðinni og mældi fimm hundruð álnir með mælistönginni.

19 Og hann sneri sér að vesturhliðinni og mældi fimm hundruð álnir með mælistönginni.

20 Hann mældi það frá þeim fjórum hliðum: lengdin fimm hundruð álnir og breiddin fimm
hundruð álnir. Allt umhverfis það var múrveggur til þess að skilja hið heilaga frá hinu
óheilaga.

KAFLA 43

Þá leiddi hann mig að hliðinu, sem vissi til austurs,
2 og sjá, þá kom dýrð Ísraels Guðs úr austri, og var að heyra sem nið mikilla vatna, og
landið var uppljómað af dýrð hans.
3 Og sú sýn, sem ég sá, var eins og sýnin, er ég sá, þá er hann kom til þess að eyða
borgina, og sem sýnin, er ég sá við Kebarfljótið. Og ég féll fram á ásjónu mína.
4 Og dýrð Drottins fór nú inn í musterið um hliðið, sem til austurs vissi.
5 Kraftur andans hóf mig upp og færði mig inn í innri forgarðinn, og sjá, musterið var fullt
af dýrð Drottins.
6 Og ég heyrði einhvern tala til mín úr musterinu, og stóð þó maðurinn enn hjá mér,
7 og hann sagði við mig: "Mannsson, þetta er staður hásætis míns og þetta er skör fóta
minna, hér vil ég búa meðal Ísraelsmanna að eilífu. Og Ísraelsmenn skulu eigi framar
flekka mitt heilaga nafn, hvorki þeir né konungar þeirra, með hórdómi sínum og líkum
konunga sinna,
8 með því að þeir settu þröskuld sinn hjá mínum þröskuldi og dyrastafi sína hjá mínum
dyrastaf, svo að ekki var nema veggurinn milli mín og þeirra. Og þannig flekkuðu þeir mitt
heilaga nafn með svívirðingum sínum, þeim er þeir frömdu, svo að ég tortímdi þeim í reiði
minni.
9 Nú munu þeir láta hórdóm sinn og lík konunga sinna vera langt í burtu frá mér, og ég
mun búa meðal þeirra að eilífu.
10 En þú, mannsson, lýs þú musterinu fyrir Ísraelsmönnum, til þess að þeir blygðist sín
fyrir misgjörðir sínar.
11 Og þegar þeir blygðast sín fyrir allt það, sem þeir hafa framið, þá skalt þú draga upp
musterið og skipulag þess, útgangana úr því og inngangana í það og alla lögun þess og
kunngjöra þeim allar tilskipanir og lagafyrirmæli um það, og skrifa þú það upp fyrir augum
þeirra, til þess að þeir athugi alla lögun þess og öll ákvæði um það og fari eftir þeim.
12 Þetta er ákvæðið um musterið: Efst uppi á fjallinu skal allt svæði þess hringinn í kring
teljast háheilagt. Sjá, þetta er ákvæðið um musterið."
13 Þetta er mál altarisins að álnatali, alinin talin ein alin og þverhönd: Umgjörðin niður við
jörðina skal vera álnar há og álnar breið og brúnin út á röndinni hringinn í kring
spannarbreið. Og þetta er hæð altarisins:
14 Frá umgjörðinni niður við jörðina upp að neðri stallinum tvær álnir og breiddin ein alin,
og frá minni stallinum upp á meiri stallinn fjórar álnir og breiddin ein alin.
15 Og eldstæðið var fjórar álnir, og upp af eldstæðinu gengu hornin fjögur.
16 Og eldstæðið var tólf álna langt og tólf álna breitt, ferhyrningur með fjórum jöfnum
hliðum.
17 Og meiri stallurinn var fjórtán álna langur og fjórtán álna breiður á hliðarnar fjórar, og
brúnin í kringum hann hálf alin og umgjörðin um hann ein alin hringinn í kring. En þrepin
upp að altarinu vissu í austur.
18 Og hann sagði við mig: "Mannsson, svo segir Drottinn Guð: Þetta eru ákvæðin um
altarið þann dag, er það er albúið, svo að á því verði fórnað brennifórn og blóði stökkt á

það.

19 Þá skalt þú fá ungan uxa til syndafórnar levítaprestunum, sem eru af ætt Sadóks og mega nálgast mig, - segir Drottinn Guð - til þess að þjóna mér.

20 Þú skalt taka nokkuð af blóði hans og ríða því á fjögur horn altarisins, og á fjórar hyrningar stallanna og á umgjörðina hringinn í kring og syndhreinsa það og friðþægja fyrir það.

21 Síðan skalt þú taka syndafórnaruxann og láta brenna hann hjá varðhúsi musterisins fyrir utan helgidóminn.

22 Annan daginn skalt þú færa gallalausan geithafur í syndafórn, til þess að altarið verði syndhreinsað með honum, eins og það var syndhreinsað með uxanum.

23 Þegar þú hefir lokið syndhreinsuninni, skaltu leiða fram ungan uxa, gallalausan, og hrút af hjörðinni gallalausan.

24 Skalt þú leiða þá fram fyrir Drottin, og skulu prestarnir dreifa salti á þá og fórna þeim í brennifórn Drottni til handa.

25 Sjö daga samfleytt skalt þú daglega fórna hafri í syndafórn, og auk þess skal fórna ungum uxa og hrút af hjörðinni, báðum gallalausum.

26 Sjö daga skulu menn þiggja altarið í frið og hreinsa það og vígja það.

27 Og er þeir hafa fullnað dagana, þá skulu prestarnir áttunda daginn og þaðan í frá fórna á altarinu brennifórnum yðar og heillafórnum, og ég vil taka yður náðarsamlega, segir Drottinn Guð."

KAFLA 44

Hann leiddi mig nú aftur út að ytra hliði helgidómsins, því er til austurs vissi. Það var lokað.

2 Og Drottinn sagði við mig: "Þetta hlið skal vera lokað og ekki opnað verða. Enginn maður skal inn um það ganga, því að Drottinn, Ísraels Guð, hefir inn um það gengið. Fyrir því skal það lokað vera.

3 Þó má landshöfðinginn setjast þar niður til þess að eta fórnarmáltíð frammi fyrir Drottni. Skal hann fara inn um forsal hliðsins og fara út aftur sama veg."

4 Því næst leiddi hann mig að norðurhliðinu fyrir framan framhlið musterisins. Sá ég þá, hversu dýrð Drottins fyllti musteri Drottins, og ég féll fram á ásjónu mína.

5 En Drottinn sagði við mig: "Mannsson, legg þér á hjarta, sjá með augum þínum og hlýð með eyrum þínum á allt það, sem ég segi þér um öll ákvæði viðvíkjandi musteri Drottins og um allar þær tilskipanir, er það snerta, og gæt vandlega að inngöngunni í musterið og öllum útgöngum úr helgidóminum.

6 Seg við hina þverúðarfullu, við Ísraelsmenn: Svo segir Drottinn Guð: Nú hafið þér, Ísraelsmenn, nógu lengi framið allar yðar svívirðingar,

7 þar sem þér leidduð inn útlenda menn, óumskorna bæði á hjarta og á holdi, að þeir væru í helgidómi mínum, til þess að vanhelga musteri mitt, þegar þér færðuð mér mat minn, mör og blóð, og rufuð þannig sáttmála minn ofan á allar svívirðingar yðar.

8 Þér hafið eigi annast þjónustu helgidóma minna, heldur settuð þér þá til þess að annast þjónustuna í helgidómi mínum.

9 Svo segir Drottinn Guð: Enginn útlendur maður, óumskorinn bæði á hjarta og holdi, má inn í helgidóm minn koma - enginn af þeim útlendingum, sem búa meðal Ísraelsmanna.

10 Levítarnir fjarlægðu sig frá mér, þá er Ísrael fór villur vegar. Með því að þeir villtust burt

frá mér og eltu falsguði sína, skulu þeir gjöld taka fyrir misgjörð sína.

11 Þeir skulu gegna þjónustu í helgidómi mínum sem varðflokkar við hlið musterisins og sem musterisþjónar. Þeir skulu slátra brennifórninni og sláturfórninni fyrir lýðinn og standa frammi fyrir þeim til þess að þjóna þeim.

12 Af því að þeir þjónuðu þeim frammi fyrir skurðgoðum þeirra og urðu Ísraelsmönnum fótakefli til hrösunar, fyrir því hefi ég hafið hönd mína gegn þeim, - segir Drottinn Guð - og þeir skulu taka gjöld fyrir misgjörð sína.

13 Þeir skulu ekki nálgast mig til þess að veita mér prestþjónustu og nálgast alla helgidóma mína, hina háheilögu, heldur skulu þeir bera vanvirðu sína og taka gjöld fyrir þær svívirðingar, sem þeir frömdu.

14 Ég vil setja þá til þess að gegna þjónustu við musterið, til þess að annast það að öllu leyti og allt, sem þar er að gjöra.

15 En levítaprestarnir, niðjar Sadóks, þeir er ræktu þjónustu helgidóms míns, þá er Ísraelsmenn villtust frá mér, þeir skulu nálgast mig til þess að þjóna mér, og þeir skulu ganga fram fyrir mig til þess að færa mér mör og blóð - segir Drottinn Guð.

16 Þeir skulu ganga inn í helgidóm minn og þeir skulu nálgast borð mitt til að þjóna mér, og þeir skulu rækja þjónustu mína.

17 Og er þeir ganga inn í hlið innri forgarðsins, skulu þeir klæðast línklæðum. Ekkert ullarfat skulu þeir á sér bera, þá er þeir gegna þjónustu í hliðum innri forgarðsins og þar innar af.

18 Þeir skulu hafa ennidúka af líni um höfuð sér og línbrækur um lendar sér. Eigi skulu þeir gyrðast neinu, er svita veldur.

19 En þegar þeir ganga út í ytri forgarðinn til lýðsins, skulu þeir fara úr þeim klæðum, er þeir gegna þjónustu í, og leggja þau í herbergi helgidómsins og fara í önnur klæði, svo að þeir helgi ekki lýðinn með klæðum sínum.

20 Þeir skulu ekki raka höfuð sín, né láta hárið flaka, heldur hafa stýft hár.

21 Vín skal enginn prestur drekka, þegar hann gengur inn í innri forgarðinn.

22 Enga ekkju né þá konu, sem við mann er skilin, mega þeir taka sér að eiginkonu, heldur aðeins meyjar af ætt Ísraelsmanna. Þó mega þeir kvongast ekkju, sé hún ekkja eftir prest.

23 Þeir skulu kenna lýð mínum að gjöra greinarmun á heilögu og óheilögu og fræða hann um muninn á óhreinu og hreinu.

24 Og þeir skulu standa frammi til þess að dæma í deilumálum manna. Eftir mínum lögum skulu þeir dæma þá, og boðorða minna og ákvæða skulu þeir gæta á öllum löghátíðum mínum og halda helga hvíldardaga mína.

25 Eigi mega þeir koma nærri líki, svo að þeir saurgist af, nema sé lík föður eða móður, sonar eða dóttur, bróður eða systur, sem ekki hefir verið manni gefin, á því mega þeir saurga sig.

26 Og eftir að hann er hreinn orðinn, skulu honum taldir sjö dagar.

27 Og daginn sem hann gengur aftur inn í helgidóminn, inn í innri forgarðinn til þess að gegna þjónustu í helgidóminum, skal hann fram bera syndafórn sína - segir Drottinn Guð.

28 Óðal skulu þeir ekkert fá. Ég er óðal þeirra. Og ekki skuluð þér gefa þeim fasteign í Ísrael, ég er fasteign þeirra.

29 Þeir skulu hafa uppeldi sitt af matfórnum, syndafórnum og sektarfórnum, og allt, sem er banni helgað í Ísrael, skal tilheyra þeim.

30 Og hið besta af öllum frumgróða, hvers kyns sem er, og allar fórnir, hvers kyns sem eru af öllu því, er þér færið að fórnargjöf, skal tilheyra prestunum. Þér skuluð og gefa

prestunum hið besta af deigi yðar til þess að leiða blessun niður yfir hús yðar.

31 Prestarnir mega ekki eta neitt sjálfdautt né það, sem dýrrifið er, hvort heldur er fugl eða fénaður.

KAFLA 45

Þegar þér skiptið landinu með hlutkesti til arfleifðar, skuluð þér gefa Drottni fórnargjöf af því, heilaga landspildu, 25.000 álna á lengd og 20.000 álna á breidd. Skal hún heilög vera innan takmarka sinna í allar áttir.

2 (Þar af skal falla undir helgidóminn ferhyrndur flötur, fimm hundruð álna á hvern veg, og fimmtíu álna teigur skal vera kringum hann.)

3 Af þessum mælda reit skalt þú mæla spildu 25.000 álna langa og 10.000 álna breiða. Á henni skal helgidómurinn, hinn háheilagi, standa.

4 Það er helgigjöf í jarðeign. Skal hún tilheyra prestunum, þeim er gegna þjónustu við helgidóminn og nálgast mega Drottin til að þjóna honum. Skal það vera húsastæði handa þeim og tilheyra helgidóminum sem heilagt svæði.

5 Og 25.000 álna löng landspilda og 10.000 álna breið skal falla undir levítana, þá er þjónustu gegna við musterið, sem þeirra land fyrir borgir til þess að búa í.

6 Og sem fasteign borgarinnar skuluð þér tiltaka 5.000 álna breiða spildu og 25.000 álna langa, jafnlanga hinni heilögu fórnargjöf. Skal hún vera eign allra Ísraelsmanna.

7 En handa landshöfðingjanum skuluð þér tiltaka landshluta beggja vegna við helguðu landspilduna og borgarreitinn, meðfram hinni helguðu landspildu og meðfram borgarreitnum, vestanmegin til vesturs og austanmegin til austurs, og skal hann vera jafnlangur einum erfðahluta ættkvíslanna og ná frá vesturtakmörkum til austurtakmarka landsins.

8 Þetta skal vera landeign hans í Ísrael, svo að höfðingjar mínir veiti eigi framar þjóð minni yfirgang, heldur fái Ísraelsmönnum landið eftir ættkvíslum þeirra.

9 Svo segir Drottinn Guð: Látið yður nægja þetta, þér Ísraels höfðingjar! Látið af ofríki og yfirgangi, en iðkið rétt og réttlæti! Látið af að reka þjóð mína af eignum hennar! - segir Drottinn Guð.

10 Þér skuluð hafa rétta vog, rétta efu og rétta bat.

11 Efa og bat skulu vera jafnar að máli, svo að bat taki tíunda part gómers og sömuleiðis efa tíunda part gómers. Eftir gómer skal hvort tveggja mælast.

12 Sikill skal vera tuttugu gerur. Fimm siklar skulu vera réttir fimm og tíu siklar réttir tíu. Fimmtíu siklar skulu vera í mínu.

13 Þetta er fórnargjöfin, sem þér skuluð gefa: 1/6 efu af hverjum gómer hveitis og 1/6 efu af hverjum gómer byggs.

14 Og ákvæðið um olífuolíuna er þetta: 1/10 úr bat af hverju kór (því að tíu bat eru í einu kór).

15 Enn fremur einn sauð af hjörðinni, af hverjum tveim hundruðum, sem fórnargjöf frá öllum kynkvíslum Ísraels til matfórnar, brennifórnar og heillafórnar, til þess að friðþægja fyrir þá - segir Drottinn Guð.

16 Allur landslýðurinn skal vera skyldur til að færa landshöfðingjanum í Ísrael þessa fórnargjöf.

17 En landshöfðinginn skal vera skyldur að leggja til brennifórnir, matfórn og dreypifórn á hátíðum, tunglkomum og hvíldardögum við allar hátíðasamkomur Ísraelsmanna. Hann skal láta fram bera syndafórnina og matfórnina og brennifórnina og heillafórnirnar til þess

að friðþægja fyrir Ísraelsmenn.

18 Svo segir Drottinn Guð: Á fyrsta degi hins fyrsta mánaðar skalt þú taka ungan uxa gallalausan og syndhreinsa helgidóminn.

19 Og presturinn skal taka af blóði syndafórnarinnar og ríða á dyrastafi musterisins og á fjóra hyrninga altarisstallanna og á dyrastafi hliðsins að innri forgarðinum.

20 Og eins skalt þú gjöra á fyrsta degi hins sjöunda mánaðar vegna þeirra, sem af vangá eða fákænsku kynnu að hafa misgjört eitthvað, og þannig skuluð þér þiggja musterið í frið.

21 Á fjórtánda degi hins fyrsta mánaðar skuluð þér halda páskahátíðina, í sjö daga skulu etin ósýrð brauð.

22 Og á þeim degi skal landshöfðinginn láta bera fram uxa í syndafórn fyrir sig og allan landslýðinn.

23 Og sjö daga hátíðarinnar skal hann láta fram bera sem brennifórn Drottni til handa sjö uxa og sjö hrúta gallalausa, á hverjum degi þessa sjö daga, svo og daglega geithafur í syndafórn.

24 Og sem matfórn skal hann láta fram bera efu með hverjum uxa og efu með hverjum hrút, og olíu, hín með hverri efu.

25 Á fimmtánda degi hins sjöunda mánaðar, á hátíðinni, skal hann í sjö daga láta fram bera jafnmikið þessu, bæði syndafórn og brennifórn og matfórn og olíu.

KAFLA 46

Svo segir Drottinn Guð: Hlið innri forgarðsins, það er snýr í austur, skal lokað vera sex virku dagana, en hvíldardaginn skal opna það og tunglkomudaginn skal opna það.

2 Og landshöfðinginn skal koma að utan og ganga inn um forsal hliðsins og nema staðar við dyrastafi hliðsins. Þá skulu prestarnir bera fram brennifórn hans og heillafórn, en hann skal falla fram á þröskuldi hliðsins og ganga síðan út aftur, og hliðinu skal ekki loka til kvelds.

3 Og landslýðurinn skal falla fram fyrir auglit Drottins við dyr þessa hliðs á hvíldardögum og tunglkomudögum.

4 Brennifórnin, sem landshöfðinginn á að færa Drottni, skal vera: Á hvíldardegi sex sauðkindur gallalausar og einn hrútur gallalaus,

5 og auk þess í matfórn ein efa með hverjum hrút, og með sauðkindunum slík matfórn, er hann vill sjálfur gefa, og ein hín af olíu með hverri efu.

6 Á tunglkomudögum skal hún vera ungneyti gallalaust og sex sauðkindur og einn hrútur, allt gallalaust.

7 Og hann skal láta fram bera efu með uxanum og efu með hrútnum í matfórn og með sauðkindunum svo sem hann má af hendi láta, og hín af olíu með hverri efu.

8 Þegar landshöfðinginn gengur inn, skal hann ganga inn um forsal hliðsins og fara sömu leið út aftur.

9 Og þegar landslýðurinn gengur fram fyrir Drottin á löghátíðunum, þá skal sá, er inn hefir gengið um norðurhliðið til þess að falla fram, aftur út fara um suðurhliðið, og sá, er inn hefir gengið um suðurhliðið, skal aftur út fara um norðurhliðið. Enginn skal aftur út fara um það hlið, sem hann hefir inn gengið, heldur skal hann út fara um það hlið, sem gegnt honum er.

10 Og landshöfðinginn skal ganga inn mitt á meðal þeirra, þegar þeir ganga inn, og fara út, þegar þeir fara út.

11 Á hátíðum og löghelgum skal matfórnin vera efa með uxanum og efa með hrútnum, og
með sauðkindunum slíkt, er hann vill sjálfur gefa, og hín af olíu með hverri efu.
12 Og þegar landshöfðinginn ber fram sjálfviljafórn, brennifórn eða heillafórn sem
sjálfviljafórn Drottni til handa, þá skal upp ljúka fyrir honum því hliðinu, sem í austur snýr.
Síðan skal hann bera fram brennifórn sína og heillafórn, eins og hann er vanur að gjöra á
hvíldardögum, og ganga síðan út, og þegar hann er farinn út, skal loka hliðinu á eftir
honum.
13 Á degi hverjum skal hann láta fram bera ársgamla sauðkind gallalausa í brennifórn
Drottni til handa, á hverjum morgni skal hann fram bera hana.
14 Og sem matfórn skal hann fram bera með henni á hverjum morgni 1/6 efu og 1/3 hínar
af olíu til þess að væta með mjölið, sem matfórn Drottni til handa. Skal það vera stöðug
skyldugreiðsla.
15 Og þannig skulu þeir fram bera sauðkindina og matfórnina og olíuna á hverjum morgni
sem stöðuga brennifórn.
16 Svo segir Drottinn Guð: Ef landshöfðinginn gefur einhverjum sona sinna nokkuð af óðali
sínu að gjöf, þá skal það tilheyra sonum hans. Það er erfðaeign þeirra.
17 En gefi hann einhverjum þjónustumanna sinna nokkuð af óðali sínu að gjöf, þá skal
hann halda því til lausnarársins. Þá skal það hverfa aftur til landshöfðingjans. En óðal
sona hans skal haldast í eign þeirra.
18 Og ekki má landshöfðinginn taka neitt af óðali lýðsins og veita honum með því yfirgang.
Af sinni eigin eign verður hann að veita sonum sínum arfleifð, til þess að enginn af lýð
mínum verði flæmdur burt frá eign sinni."
19 Því næst leiddi hann mig gegnum ganginn, sem liggur fast við hliðið, til hinna heilögu
herbergja, sem ætluð eru prestunum og vita í norður. En þar var rúm í ysta horni mót
vestri.
20 Og hann sagði við mig: "Þetta er staðurinn, þar sem prestarnir skulu sjóða sektarfórnina
og syndafórnina, og þar sem þeir skulu baka matfórnina, til þess að þeir þurfi ekki að bera
það út í ytri forgarðinn og þann veg helga lýðinn."
21 Og hann leiddi mig út í ytri forgarðinn og lét mig ganga í gegn, út í fjögur horn
forgarðsins, og sjá, lítill forgarður var í hverju horni forgarðsins.
22 Í fjórum hornum forgarðsins voru aftur minni forgarðar, fjörutíu álnir á lengd og þrjátíu
álnir á breidd. Voru þeir allir fjórir jafnir að máli.
23 Og í þeim var múrveggur allt í kring, allt í kring í þeim fjórum, og eldstór voru gjörðar
neðan til við múrveggina allt í kring.
24 Og hann sagði við mig: "Þetta eru eldhúsin, þar sem þjónustumenn musterisins skulu
sjóða sláturfórnir lýðsins."

KAFLA 47

Nú leiddi hann mig aftur að musterisdyrunum. Þá sá ég að vatn spratt upp undan
þröskuldi hússins mót austri, því að framhlið musterisins vissi til austurs. Og vatnið rann
niður undan suðurhlið musterisins, sunnanvert við altarið.
2 Síðan leiddi hann mig út um norðurhliðið og fór með mig í kring að utanverðu að ytra
hliðinu, sem snýr í austurátt. Þá sá ég að vatn vall upp undan suðurhliðinni.
3 Maðurinn gekk nú í austur með mælivað í hendi sér og mældi þúsund álnir. Og hann lét
mig vaða yfir um vatnið, og tók það mér í ökkla.
4 Þessu næst mældi hann þúsund álnir og lét mig vaða yfir um vatnið, tók vatnið mér þá til

knés. Þá mældi hann enn þúsund álnir og lét mig vaða yfir um, tók vatnið mér þá í mjöðm.

5 Þá mældi hann enn þúsund álnir. Var þá vatnið orðið að fljóti, svo að ég mátti ekki yfir það komast, því að vatnið var of djúpt, var orðið sundvatn, óvætt fljót.

6 Hann sagði þá við mig: "Hefir þú séð þetta, mannsson?" Og hann leiddi mig aftur upp á fljótsbakkann.

7 Og er ég kom þangað aftur, sá ég mjög mörg tré á fljótsbökkunum beggja vegna.

8 Þá sagði hann við mig: "Þetta vatn rennur út á austurhéraðið og þaðan ofan á sléttlendið, og þegar það fellur í Dauðahafið, í salt vatnið, verður vatnið í því heilnæmt.

9 Og allar lifandi skepnur, allt sem hrærist, fær nýtt fjör alls staðar þar sem fljótið kemur, og fiskurinn mun verða mjög mikill, því að þegar þetta vatn kemur þangað, verður vatnið í því heilnæmt, og allt lifnar við, þar sem fljótið kemur.

10 Og fiskimenn munu standa við það frá En Gedí alla leið til En Eglaím, og vötn þess munu verða veiðistöðvar, þar sem net verða lögð. Og fiskurinn í því mun verða mjög mikill, eins og í hafinu mikla.

11 En pyttirnir og síkin þar hjá munu ekki vera heilnæm, þau eru ætluð til saltfengjar.

12 En meðfram fljótinu, á bökkunum beggja vegna, munu upp renna alls konar aldintré. Laufblöð þeirra munu ekki visna og ávextir þeirra ekki dvína. Á hverjum mánuði munu þau bera nýja ávöxtu, af því að vötnin, sem þau lifa við, koma frá helgidóminum. Og ávextir þeirra munu hafðir verða til matar og laufblöð þeirra til lyfja."

13 Svo segir Drottinn Guð: Þetta eru takmörkin, og innan þeirra skuluð þér skipta yður niður á landið eftir tólf ættkvíslum Ísraels, þó skal Jósef fá tvo hluti.

14 Þér skuluð fá landið til eignar, einn jafnt sem annar, með því að ég hét eitt sinn með eiði að gefa feðrum yðar það, og því skal land þetta falla yður til erfða.

15 Þetta skulu vera takmörk landsins að norðanverðu: Frá hafinu mikla í áttina til Hetlón, þangað er leið liggur til Hamat,

16 Sedad, Beróta, Sibraím, sem liggur á milli Damaskuslands og Hamatlands, til Hasar Enón, sem liggur á landamærum Havrans.

17 Takmörkin skulu þannig liggja frá hafinu til Hasar Enón, en Damaskusland liggur lengra til norðurs. Þetta er norðurhliðin.

18 Og austurhliðin: Frá Hasar Enón, sem liggur milli Havran og Damaskus, allt að eystra hafinu, er Jórdan takmarkalína milli Gíleaðs og Ísraelslands, allt til Tamar. Þetta er austurhliðin.

19 Og suðurhliðin gegnt hádegisstað: Frá Tamar alla leið til Meríbótvatna við Kades, að Egyptalandsá og þaðan til hafsins mikla. Þetta er suðurhliðin gegnt hádegisstað.

20 Og vesturhliðin: Hafið mikla ræður þar takmörkum allt þangað til komið er þar gegnt, er leið liggur til Hamat. Þetta er vesturhliðin.

21 Þér skuluð skipta þessu landi meðal yðar eftir ættkvíslum Ísraels.

22 Skuluð þér skipta því með hlutkesti til arfleifðar meðal yðar og þeirra útlendra manna, er búa meðal yðar og getið hafa sonu meðal yðar. Þá skuluð þér álíta innborna Ísraelsmenn, með yður skulu þeir varpa hlutum um arfleifð meðal ættkvísla Ísraels.

23 Þér skuluð fá hverjum útlendum manni arfleifð í þeirri ættkvísl, þar sem hann býr - segir Drottinn Guð.

KAFLA 48

Og þetta eru nöfn ættkvíslanna: Yst í norðri, frá hafinu í áttina til Hetlón þangað að, er
leið liggur til Hamat, og þaðan til Hasar Enón, - er þá Damaskusland fyrir norðan, fram
með Hamat -, og fær hver land frá austri til vesturs: Dan, einn landshluti.
2 Og meðfram Dans landi, frá austri til vesturs: Asser, einn landshluti.
3 Og meðfram Assers landi, frá austri til vesturs: Naftalí, einn landshluti.
4 Og meðfram Naftalí landi, frá austri til vesturs: Manasse, einn landshluti.
5 Og meðfram Manasse landi, frá austri til vesturs: Efraím, einn landshluti.
6 Og meðfram Efraíms landi, frá austri til vesturs: Rúben, einn landshluti.
7 Og meðfram Rúbens landi, frá austri til vesturs: Júda, einn landshluti.
8 Meðfram Júda landi, frá austri til vesturs, skal landið, er þér færið að fórnargjöf, sem þér
skuluð láta af hendi, liggja, 25.000 álnir á breidd og jafnt að lengd hlutum ættkvíslanna, frá
austri til vesturs, og helgidómurinn skal vera í því miðju.
9 En landið, er þér skuluð helga Drottni, er 25.000 álnir á lengd og 20.000 álnir á breidd.
10 Og þeim, sem nú skal greina, skal hin heilaga fórnargjöf tilheyra: prestunum landspilda
25.000 álna að norðanverðu, 10.000 álna að vestanverðu, 10.000 álna að austanverðu og
25.000 álna að sunnanverðu. Og helgidómur Drottins skal vera á henni miðri.
11 Vígðu prestunum, niðjum Sadóks, þeim er gætt hafa þjónustu minnar, sem eigi gengu
afleiðis, þá er aðrir Ísraelsmenn gengu afleiðis, svo sem og levítarnir hafa gengið afleiðis,
12 þeim skal það tilheyra sem hluti af fórnargjöf landsins, sem háheilagt land, við hliðina á
landi levítanna,
13 en levítunum skal tilheyra jafn stórt land og prestanna: 25.000 álnir á lengd og 10.000
álnir á breidd, alls 25.000 álnir á lengd og 20.000 álnir á breidd.
14 Af því mega þeir ekkert selja og ekki farga neinu af því í skiptum, né heldur má þessi
ágætasti hluti landsins ganga yfir í annarra eigu, því að hann er helgaður Drottni.
15 En þær 5.000 álnir, sem eftir eru af breiddinni meðfram 25.000 álnunum, eru óheilagt
land handa borginni til ábúðar og beitilands, en borgin skal standa í þeim reit miðjum.
16 Og þetta er mál hennar: Norðurhliðin 4.500 álnir og suðurhliðin 4.500 álnir og
austurhliðin 4.500 álnir og vesturhliðin 4.500 álnir.
17 Og útjörð borgarinnar skal vera 250 álnir til norðurs, 250 til suðurs, 250 til austurs og
250 til vesturs.
18 Og það sem eftir er af lengdinni meðfram hinni helgu fórnargjöf, 10.000 álnir til austurs
og 10.000 álnir til vesturs, afurðir þess skulu vera íbúum borgarinnar til fæðslu.
19 Og hvað íbúa borgarinnar snertir, þá skulu byggja hana menn af öllum ættkvíslum
Ísraels.
20 Alls skuluð þér láta af hendi sem fórnargjöf 25.000 álnir í ferhyrning: hina heilögu
fórnargjöf ásamt landeign borgarinnar.
21 Það, sem eftir er, skal tilheyra landshöfðingjanum, beggja vegna við hina heilögu
fórnargjöf og landeign borgarinnar, austur á bóginn meðfram 25.000 álnunum að
austurtakmörkunum og vestur á bóginn meðfram 25.000 álnunum að vesturtakmörkunum,
samsvarandi hlutum ættkvíslanna. Það tilheyrir landshöfðingjanum, og hin heilaga
fórnargjöf og helgidómur musterisins skal vera í því miðju.
22 Og eignarland levítanna og eignarland borgarinnar skal liggja mitt inni í því, sem
landshöfðingjanum tilheyrir. Milli Júda lands og Benjamíns lands skal það land liggja, er
landshöfðingjanum tilheyrir.
23 En hinar ættkvíslirnar eru, frá austri til vesturs: Benjamín, einn landshluti.
24 Og meðfram Benjamínslandi, frá austri til vesturs: Símeon, einn landshluti.

25 Og meðfram Símeons landi, frá austri til vesturs: Íssakar, einn landshluti.

26 Og meðfram Íssakars landi, frá austri til vesturs: Sebúlon, einn landshluti.

27 Og meðfram Sebúlons landi, frá austri til vesturs: Gað, einn landshluti.

28 En meðfram Gaðs landi, að sunnanverðu, gegnt hádegisstað, skulu takmörkin liggja frá Tamar yfir Meríba-vötn við Kades til Egyptalandsár og þaðan til hafsins mikla.

29 Þetta er landið, sem þér skuluð úthluta ættkvíslum Ísraels til arfleifðar, og þetta eru hlutir þeirra - segir Drottinn Guð.

30 Og þessi eru útgönguhlið borgarinnar, og eru hlið borgarinnar nefnd eftir ættkvíslum Ísraels: Á norðurhliðinni, sem er 4.500 álnir að máli,

31 eru þrjú hlið: Rúbenshlið eitt, Júdahlið eitt, Levíhlið eitt.

32 Á austurhliðinni, sem er 4.500 álnir, eru þrjú hlið: Jósefshlið eitt, Benjamínshlið eitt, Danshlið eitt.

33 Á suðurhliðinni, sem er 4.500 álnir að máli, eru þrjú hlið: Símeonshlið eitt, Íssakarshlið eitt, Sebúlonshlið eitt.

34 Og á vesturhliðinni, sem er 4.500 álnir, eru þrjú hlið: Gaðshlið eitt, Assershlið eitt, Naftalíhlið eitt.

35 Ummálið er 18.000 álnir. Og borgin mun upp frá því heita: ‚Drottinn er hér.'

For other languages please go to **www.wordproject.org**